

Startnotitie Milieueffectrapportage

P.J.H. Jilesen
Provincialeweg 37
5835 CZ BEUGEN

Locatie bedrijf:
Eindstraat 1
5447 PJ RIJKEVOORT

handtekening initiatiefnemer:

P.J.H. Jilesen

Startnotitie Milieueffectrapportage

Varkenshouderij

Locatie:

Eindstraat 1
5447 PJ RIJKEVOORT

Initiatiefnemer

dhr. P.J.H. Jilesen
Provincialeweg 37
5835 CZ BEUGEN

Opsteller/begeleider m.e.r.

Ing. D. van Uijen

Projectnummer:

2578

Datum:

13 juli 2009

Wijzigingsdatum:

Status:

Concept Definitief Vervallen

☐☒☐

Adviseur/contact

Hendrix UTD B.V.

Postbus 1

5830 MA Boxmeer

Dennis van Uijen

tel 06-53817419

e-mail: Dennis.van.Uijen@Nutreco.com

Inhoud

INHOUD	3
PROJECTGEGEVENS	4
1 INLEIDING	5
2 HET VOORNEMEN	6
2.1 PROBLEMATIEK EN ONTWIKKELINGEN IN DE INTENSIEVE VEEHOUDERIJ	6
2.2 DE VOORGENOMEN ACTIVITEIT	6
2.3 LOCATIE VAN DE VOORGENOMEN ACTIVITEIT	7
2.4 DOELSTELLING VAN DE VOORGENOMEN ACTIVITEIT	9
2.5 DOEL VAN DE MILIEUEFFECTRAPPORTAGE	9
3 PROCEDURES	11
3.1 BESLUIT MILIEUEFFECTRAPPORTAGE	11
3.2 PLAN MILIEUEFFECTRAPPORTAGE	11
3.3 VERGUNNINGEN	12
3.4 PLANNING	13
4 BELEID EN REGELGEVING	15
4.1 INTERNATIONAAL BELEID	15
4.2 NATIONAAL BELEID	18
4.3 PROVINCIAAL BELEID	35
4.4 GEMEENTELIJK BELEID	44
4.5 WATERSCHAP	46
5 HUIDIGE SITUATIE EN AUTONOME GROEI	47
5.1 ALGEMEEN	47
5.2 HUIDIGE SITUATIE	47
5.3 AUTONOME ONTWIKKELING	47
5.4 REFERENTIEKADER	48
6 DE GEVOLGEN VOOR HET MILIEU EN HET LANDSCHAP	49
6.1 INLEIDING	49
6.2 VOORGENOMEN ACTIVITEIT	49
6.3 MEEST MILIEUVRIENDELIJKE ALTERNATIEF (MMA) EN OVERIGE ALTERNATIEVEN	49
6.4 VERWACHTE EFFECTEN	51
6.5 LEEMTEN IN KENNIS	53
6.6 EVALUATIE	54
BIJLAGE 1: KADASTRALE SITUATIESCHETS	56
BIJLAGE 2: PROCEDURESCHEMA M.E.R.	57
BIJLAGE 3: BEDRIJFSONTWIKKELINGSPLAN	58
BIJLAGE 4: GEVOELIGE NATUURGEBIEDEN	59
BIJLAGE 5: AMMONIAKDEPOSITIE HUIDIGE SITUATIE	61
BIJLAGE 6: AMMONIAKDEPOSITIE VOORGENOMEN ACTIVITEIT	62
BIJLAGE 7: GEURBELASTING VOORNEMEN	63
BIJLAGE 8: LEAFLETS STALSYSTEMEN VOORGENOMEN ACTIVITEIT	64

PROJECTGEGEVENS

Initiatiefnemer:

de heer P.J.H. Jilesen
Provincialeweg 37
5835 CZ Beugen

Locatie:

Eindstraat 1
5447 PJ Rijkevoort

Bevoegd gezag:

College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Boxmeer
Bakelgeertstraat 43 - 45, 5831 CS Boxmeer

Voorgenomen activiteit:

De voorgenomen activiteit omvat het realiseren van twee nieuwe zeugenstallen met technische ruimten en een kantoorruimte. De voorgenomen activiteit heeft een overschrijding tot gevolg van de drempelwaarde van het Besluit milieueffectrapportage, onderdeel C, categorie 14. Het voorgaande betekent dat er een milieueffectrapport (MER) moet worden opgesteld. Met voorliggende startnotitie wordt de m.e.r.-procedure geïnitieerd.

Te nemen besluiten:

Voor het voorgenomen initiatief is naast de milieuvergunning tevens een bouwvergunning en een Natuurbeschermingswetvergunning noodzakelijk. Tevens moet een wijziging plaatsvinden van het ter plaatse vigerende bestemmingsplan.

Voor de milieuvergunning en de bouwvergunning is het college van Burgemeesters en Wethouders van de gemeente Boxmeer het bevoegd gezag. De beslissing op de Natuurbeschermingswetvergunning is voorbehouden aan Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant. De wijzigingsbevoegdheid van het ter plaatse vigerende bestemmingsplan is met goedkeuring van Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant voorbehouden aan college van Burgemeesters en Wethouders van de gemeente Boxmeer.

1 Inleiding

Met het uitbrengen van voorliggende startnotitie wordt de voorgenomen uitbreiding bekendgemaakt van een varkenshouderij op het perceel, kadastraal bekend gemeente Boxmeer, sectie W, nummer 849 plaatselijk bekend Eindstraat 1 te Rijkevoort. De voorgenomen activiteit heeft tot doel het realiseren van 2 nieuwe zeugenstallen met technische ruimten en een kantoorruimte aan voornoemd adres. Met de voorgenomen activiteit wordt een varkensbedrijf gerealiseerd welke voldoet aan alle verplichtingen uit de Wet milieubeheer en de IPPC-richtlijn. Uiteraard worden in het voorgenomen plan de eisen voor dierwelzijn in acht genomen. Om voldoende bedrijfseconomisch perspectief voor de toekomst te behouden is schaalvergroting noodzakelijk. Deze schaalvergroting doet zijn intrede door de voorgenomen activiteit.

Ten opzichte van de bestaande en rechtsgeldige vergunningssituatie heeft de voorgenomen activiteit een uitbreiding in dieren tot gevolg van 2185 zeugen. De drempelwaarde van het Besluit milieueffectrapportage, onderdeel C, categorie 14, zijnde een activiteit die betrekking heeft op het uitbreiden van een inrichting met meer dan 900 zeugen, wordt hiermee overschreden. Het voorgaande betekent dat er een milieueffectrapport (MER) moet worden opgesteld.

Met deze startnotitie wordt de procedure van de milieueffectrapportage (m.e.r.) geïnitieerd. In deze startnotitie zal onder meer worden ingegaan op de achtergrond van de uitbreidingsplannen, de plaats, aard en omvang van de uitbreiding, de wettelijke kaders en de te verwachte milieueffecten en alternatieven. Deze startnotitie is de voorloper van het milieueffectrapport (MER) en geeft de kaders en alternatieven aan die in het MER nader worden uitgewerkt. Door het opstellen van het MER wordt een beeld gegeven van de milieugevolgen. Deze milieugevolgen krijgen hierdoor een volwaardige plaats bij de besluitvorming. Op het moment dat de benodigde vergunningen zijn verleend zal worden gestart met de bouw van de nieuwe stallen. Initiatiefnemer in deze m.e.r.-procedure is de heer P.H.J. Jilesen, Provincialeweg 37, 5835 CZ te Rijkevoort.

Na dit inleidende hoofdstuk worden in hoofdstuk 2 de voorgenomen activiteit beschreven. Hoofdstuk 3 geeft een toelichting op de genomen en te nemen besluiten en de m.e.r.-procedure. In hoofdstuk 4 wordt het relevant beleidskader geschetst. Een beschrijving van het plangebied en de referentiesituatie is in hoofdstuk 5 opgenomen. Hoofdstuk 6 geeft ten slotte een overzicht van de alternatieven en de effecten die in het Milieueffectrapport (MER) worden onderzocht.

2 Het voornemen

2.1 Problematiek en ontwikkelingen in de intensieve veehouderij

In de ontwikkeling rondom de intensieve veehouderij is de laatste jaren veel veranderd. In binnen- en buitenland heeft schaalvergroting zijn intrede gedaan. De reconstructie van het landelijk gebied en de integrale zonering in de aangewezen reconstructiegebieden heeft een grote invloed op de ontwikkelingsmogelijk van de intensieve veehouderij. Voor het welzijn van de varkens zijn strenge regels opgesteld. Daarnaast gelden er vele regels in het belang van het beschermen van het milieu. Zo gelden op milieugebied onder andere de Wet milieubeheer en de Wet ammoniak en veehouderij (Wav) met de bijbehorende Regeling ammoniak en veehouderij (Rav). Per 1 januari 2007 is de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) in werking getreden met de daarbij horende Regeling geurhinder en veehouderij (Rgv). Verder moet het initiatief getoetst worden aan de Wet luchtkwaliteit, de Natuurbeschermingswet (inclusief de Vogel- en Habitatrichtlijn) en de IPPC-richtlijn.

2.2 De voorgenomen activiteit

Voor de onderhavige inrichting is op 19 april 2005 een revisievergunning verleend als bedoeld in artikel 8.4 van de Wet milieubeheer. In tabel 2.1 zijn het aantal dieren, de ammoniakemissie (NH₃) en het aantal odour units (Europese 'geureenheden') per tijdseenheid (ou_E/s) weergegeven waarvoor op 19 april 2005 vergunning is verleend.

Tabel 2.1. verleende vergunning

nr stal	emissie punt	RAV code	GL nr	omschrijving GL	diersoort	# dierplaatsen	# dieren	kg NH ₃ / dier	Oue / dier	totaal NH ₃	totaal Oue
1	A	d 3.2.14.2	BWL 2007.05	chemisch luchtwassysteem 95% emissiereductie	Vleesvarkens		2970	0,18	16,1	534,6	47817
2	A	d 1.3.11	BB 99.06.076	chemisch luchtwassysteem 95% emissiereductie	Guste en Dragende zeugen		170	0,21	13,1	35,7	2227
3	B	d 1.1.14.2	BB 99.06.076		Gespeende biggen		1920	0,04	5,5	76,8	10560
4	B	d 1.2.15	BB 99.06.076		Kraamzeugen		144	0,42	19,5	60,48	2808
5	C	d 1.3.11	BB 99.06.076		Guste en Dragende zeugen		342	0,21	13,1	71,82	4480,2
6	C	d 1.3.11	BB 99.06.076		Guste en Dragende zeugen		42	0,21	13,1	8,82	550,2
6	C	d 3.2.14.2	BWL 2007.05		Vleesvarkens		16	0,18	16,1	2,88	257,6
6	C	d 2.3	BWL 2007.05		Dekberen		2	0,28	16,1	0,56	32,2
7	C	d 1.1.14.2	BB 99.06.076		Gespeende biggen		170	0,04	5,5	6,8	935
										TOTAAL	798,46 69667,2

Door het ontbreken van de benodigde bouwvergunningen is deze vergunning niet in werking getreden, waardoor rechten ontleend worden aan de onderliggende milieuvergunning van 13 februari 1989. De laatstgenoemde vergunning betreft een oprichtingsvergunning die in werking is getreden en is gerealiseerd. In tabel 2.2 zijn het aantal dieren, de ammoniakemissie (NH₃) en het aantal odour units (Europese 'geureenheden') per tijdseenheid (ou_E/s) weergegeven waarvoor de op 13 februari 1989 vergunning is verleend en rechtsgeldig is.

Tabel 2.2. Rechtgeldige vergunning

nr stal	emissie punt	RAV code	GL nr	omschrijving GL	diersoort	#		kg NH3 /		totaal	
						dierplaatsen	# dieren	dier	Oue / dier	NH3	totaal Oue
1	A	d 3.1.2	BWL 2001.21	Volledig roostervloer	Opfokzeugen		70	4	23	280	1610
1	A	d 1.1.16.1	0	overige huisvestingssystemen hokoppervlak maximaal 0,35 m2	Gespeende biggen		429	0,6	7,8	257,4	3346,2
1	A	d 1.2.18	0	overige huisvestingssystemen	Kraamzeugen		30	8,3	27,9	249	837
2	B	d 1.3.14	0	overige huisvestingssystemen, individuele huisvesting	Guste en Dragende zeugen		100	4,2	18,7	420	1870
3	C	k 1	0	volwassen paarden (3 jaar en ouder)	Paarden		3	5	0	15	0
										TOTAAL	1221,4 7663,2

Het voorgenomen initiatief omvat de volgende veranderingen:

- stal 1 wordt nieuw gerealiseerd voor het houden van kraamzeugen, gespeende biggen en opfokzeugen;
- stal 2 wordt nieuw gerealiseerd voor het houden van guste- en dragende zeugen en dekberen;
- stal 1 wordt aangesloten op twee gecombineerde luchtwassers van Uniqfill;
- stal 2 wordt aangesloten op een chemische luchtwasser van Bovema;
- er zullen zuuropslagen worden gerealiseerd alsmede spuiwater opslagen ten behoeve van de luchtwassers;
- er wordt een technische ruimten gerealiseerd en een kantoorruimte/hygiënesluis;
- de bestaande stallen komen te vervallen en zullen worden gesloopt;

Het verzoek behelst een veebezetting zoals weergegeven in tabel 2.3

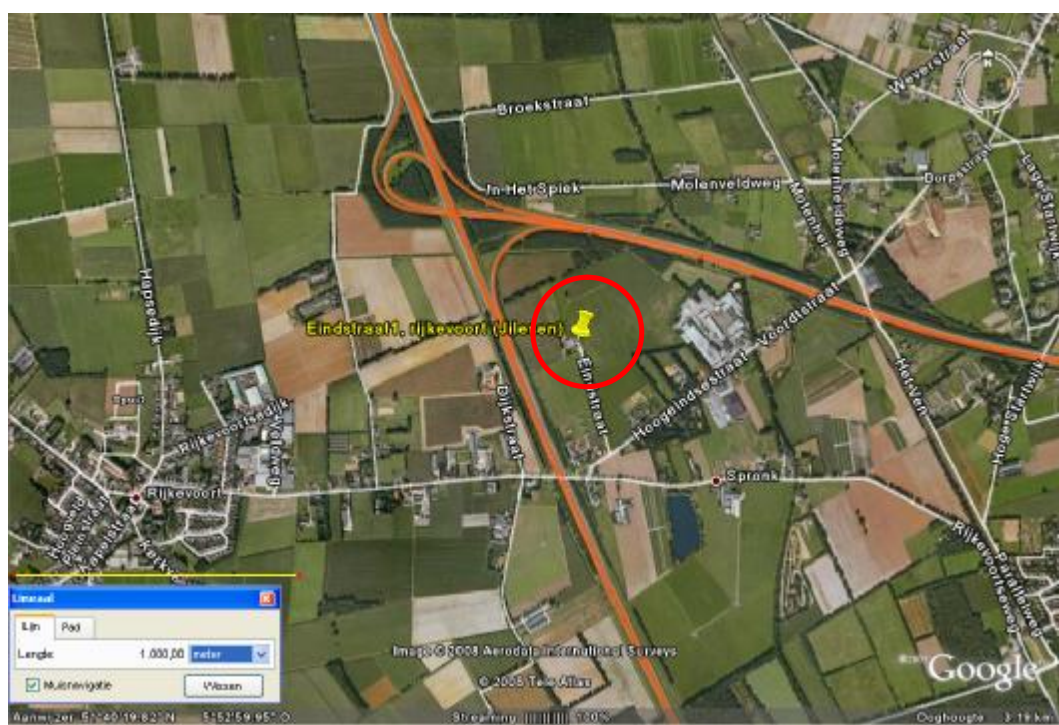
Tabel 2.3

nr stal	emissie punt	RAV code	GL nr	omschrijving GL	diersoort	#		kg NH3 /		totaal	
						dierplaatsen	# dieren	dier	Oue / dier	NH3	totaal Oue
1	A	d 1.2.17.1	BWL 2006.14.V1	gecombineerd luchtwassysteem 85% emissiereductie met chemische wasser (lamellenfilter) en waterwasser	Kraamzeugen		312	1,25	8,4	390	2620,8
1	B	d 1.2.17.1	BWL 2006.14.V1	gecombineerd luchtwassysteem 85% emissiereductie met chemische wasser (lamellenfilter) en waterwasser	Kraamzeugen		260	1,25	8,4	325	2184
1	B	d 1.1.15.1.1	BWL 2006.14.V1	gecombineerd luchtwassysteem 85% emissiereductie met chemische wasser (lamellenfilter) en waterwasser	Gespeende biggen		1125	0,09	2,3	101,25	2587,5
1	B	d 3.2.15.1.2	BWL 2006.14.V1	gecombineerd luchtwassysteem 85% emissiereductie met chemische wasser (lamellenfilter) en waterwasser	Opfokzeugen		147	0,15	6,9	22,05	1014,3
2	C	d 1.3.11	BWL 2008.08.V1	chemisch luchtwassysteem 95% emissiereductie	Guste en Dragende zeugen		1536	0,21	13,1	322,56	20121,6
2	C	d 1.3.11	BWL 2008.08.V1	chemisch luchtwassysteem 95% emissiereductie	Guste en Dragende zeugen		220	0,21	13,1	46,2	2882
2	C	d 2.3	BWL 2008.08.V1	chemisch luchtwassysteem 95% emissiereductie	Dekberen		4	0,28	16,1	1,12	64,4
										TOTAAL	1208,18 31474,6

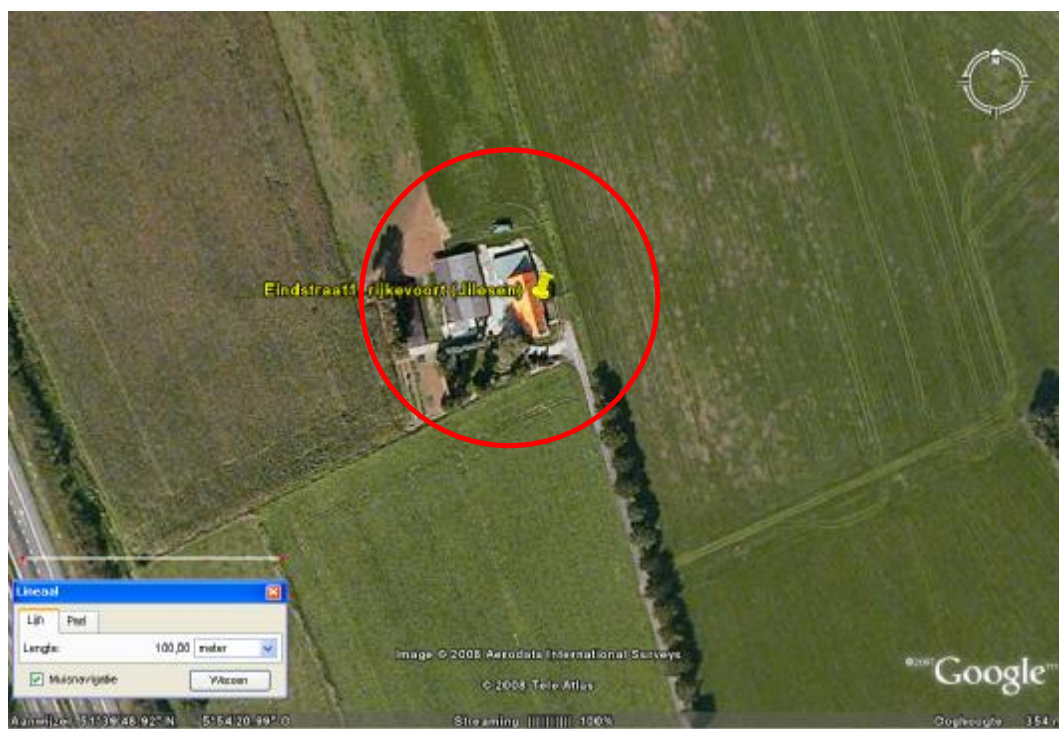
Ten opzichte van de bestaande en rechtsgeldige vergunningssituatie heeft de voorgenomen activiteit een uitbreiding in dieren tot gevolg van 2185 zeugen. De drempelwaarde van het Besluit milieueffectrapportage, onderdeel C, categorie 14.1, zijnde een activiteit die betrekking heeft op het uitbreiden van een inrichting met meer dan 900 zeugen, wordt hiermee overschreden. Dit betekent dat er een milieueffectrapportage (MER) moet worden opgesteld.

2.3 Locatie van de voorgenomen activiteit

De ligging van het bedrijf is weergegeven op de luchtfoto's van figuur 2.1a en 2.1b. In deze figuren is de plaatsmarkering weergegeven van de locatie binnen de rode cirkel. Rechts boven in de figuren is de noordpijl aangegeven. Voorts is links beneden in de figuren een liniaal weergegeven als hulpmiddel bij de afstandsbeoordeling binnen deze figuren.

Figuur 2a. Luchtfoto initiatief locatie.

Figuur 2b. Luchtfoto initiatief locatie.

2.4 Doelstelling van de voorgenomen activiteit

Het doel van voorgenomen initiatief is een vermeerderingsbedrijf (ten behoeve van het fokken van biggen voor de vleesproductie) te exploiteren met voldoende bedrijfseconomisch perspectief voor de toekomst. De voorgenomen bedrijfsomvang met ongeveer 2300 productieve zeugen op de betreffende locatie is een bedrijfseconomische eenheid die op een verantwoorde wijze lastenverzwaring van investeringen in milieu en welzijn beoogd. De geproduceerde biggen worden direct afgevoerd en elders afgemest waarmee de bedrijfsvoering zich optimaal kan concentreren op de fokkerij.

Aangezien in binnen- en buitenland de schaalvergroting zijn intrede neemt is het noodzakelijk dat de grootte van het betreffende bedrijf gelijke tred houdt met de ontwikkeling in binnen en buitenland. Gebeurt dit niet dan heeft het bedrijf in de toekomst geen bestaansrecht meer. Kostenverlaging en schaalvergroting spelen een belangrijke rol bij investeringsbeslissingen. Door schaalvergroting kan het bedrijf economisch rendabel blijven zodat geïnvesteerd kan worden in een duurzame en maatschappelijke verantwoorde productie. De belangrijkste eisen hierbij zijn welzijn, gezondheid, voedselveiligheid, minimalisering van emissies (ammoniak, geur en stof) en de afzet dierlijke mest. Uitvoering van de voorgenomen activiteit resulteert in de gewenste schaalvergroting waarmee de continuïteit op de langere termijn blijft gewaarborgd. .

2.5 Doel van de milieueffectrapportage

De Milieueffectrapportage (m.e.r.) is een procedure waarbij nagegaan wordt wat de gevolgen zijn voor het milieu van bepaalde activiteiten alvorens die activiteiten worden ondernomen. De initiatiefnemer is verantwoordelijk voor de startnotitie en het milieueffectrapport en stuurt daarmee de besluitvorming van het bevoegd gezag over zijn voorgenomen activiteit aan. Het is de bedoeling om op die manier verontreiniging en aantasting van het milieu zo veel mogelijk te voorkomen. De activiteiten met mogelijk belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu krijgen op deze wijze een volwaardige plaats binnen de besluitvorming. Het milieueffectrapport (MER) is het product van m.e.r. (de procedure). Het wordt gekoppeld aan het besluit op de aanvraag om een milieuvergunning welke de aanleiding is voor de onderhavige m.e.r.-procedure. Het MER is een document waarin zo objectief mogelijk is beschreven welke milieueffecten zijn te verwachten wanneer het voorgenomen initiatief wordt ondernomen.

In het MER moet ook worden aangegeven welke mogelijke alternatieven er zijn (afweging naar het meest milieuvriendelijke alternatief) en wat daarvan de milieueffecten zijn. Op deze wijze zijn de eventuele milieugevolgen vroegtijdig te signaleren en op hun waarde te schatten. De economische belangen van de nieuwbouw worden niet betrokken in de afweging naar het meest milieuvriendelijke alternatief. Dit heeft namelijk geen invloed op de milieugevolgen. De aandacht zal vooral uitgaan naar het zo milieuvriendelijk mogelijk bouwen van de nieuwe stallen en welke alternatieven hier voor aanwezig zijn.

Het MER dient vooral duidelijkheid te geven over de volgende vragen:

- Hoe is de toestand van het milieu en de leefbaarheid in de huidige vorm rondom het bedrijf? Dit is de huidige situatie, dus zonder de gerealiseerde nieuwbouw, inclusief de autonome ontwikkelingen.
- Welke gevolgen heeft de nieuwe situatie voor het milieu en de leefomgeving rondom het nieuwe varkensbedrijf?
- Wat zijn er voor mogelijkheden om negatieve milieugevolgen van de nieuwbouw te voorkomen of te minimaliseren?

De voorliggende startnotitie is de eerste stap in de m.e.r.-procedure. De startnotitie biedt aan het bevoegd gezag, de bevolking, de Commissie voor de milieueffectrapportage en de wettelijke adviseurs op hoofdlijnen informatie over de voorgenomen activiteiten. De lezer krijgt informatie over aanleiding en doel van het initiatief, de m.e.r.-procedure en de onderwerpen die in het MER onderzocht zullen worden. Met behulp van de startnotitie zullen richtlijnen worden opgesteld voor de inhoud van het milieueffectrapport (MER). De onderhavige startnotitie is ook bedoeld om belanghebbenden gelegenheid te bieden opmerkingen te maken over de gewenste inhoud van het MER. Daarbij gaat het om de volgende vragen:

- is voldoende duidelijk wat de inhoud is van het voornemen?
- bent u van mening dat alle relevante te onderzoeken milieuaspecten beschreven staan in de startnotitie?

Deze startnotitie ligt na de kennisgeving bij de gemeente Boxmeer ter visie voor een periode van 6 weken. De reacties kunnen schriftelijk verzonden worden naar de gemeente Boxmeer.

3 Procedures

3.1 Besluit milieueffectrapportage

Het voorgenomen initiatief betekent verder een uitbreiding van 2185 zeugen. De drempelwaarde van het Besluit milieueffectrapportage, onderdeel C, categorie 14, zijnde een activiteit die betrekking heeft op het uitbreiden van een inrichting met meer dan 900 zeugen wordt hiermee overschreden. Dit betekent dat er een milieueffectrapportage (MER) moet worden opgesteld.

Ten behoeve van de voorgenomen activiteit dient, ter voorbereiding van het MER, op grond van artikel 7.12, lid 1 van de Wet milieubeheer een startnotitie te worden ingediend bij het bevoegd gezag. De startnotitie moet voldoen aan het gestelde in de Regeling startnotitie milieueffectrapportage (Regeling d.d. 4 november 1993, nr. DGM/EIM/MBB/09993003 (Stcrt.229)). Voor de volledige procedure rondom de milieueffectrapportage wordt verwezen naar bijlage 2.

Pas nadat het MER door het bevoegd gezag als aanvaardbaar is beoordeeld, zullen de procedures aangaande de Wet milieubeheer(Wm), de Woningwet en de Natuurbeschermingswet (Nb), worden voortgezet. De procedure aangaande de Wet ruimtelijke ordening (wijziging bestemmingsplan) is reeds in procedure gebracht. De coördinatie van de procedures in het kader van de Wet Milieubeheer en de Woningwet ligt bij Burgemeester en Wethouders van de gemeente Boxmeer, zijnde het bevoegd gezag.

3.2 Plan milieueffectrapportage

Per 21 juni 2004 is de Europese richtlijn “betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma’s (2001/42/EG)” van kracht geworden. Deze richtlijn, in Nederland aangeduid als richtlijn voor de Strategische Milieubeoordeling (SMB), bepaalt dat voor wettelijk of bestuursrechtelijk voorgeschreven plannen en programma’s met mogelijke belangrijke gevolgen voor het milieu een strategische milieubeoordeling moet worden uitgevoerd. Deze Europese richtlijn is middels een wijziging van de Wet milieubeheer (Staatsblad 2006, 336) en een wijziging van het Besluit m.e.r. (Staatsblad 2006, 388) geïmplementeerd in de Nederlandse regelgeving. In de Nederlandse regelgeving is de naam SMB vervallen. In hoofdstuk 7 Wm wordt in het kader van de Europese richtlijn SMB alleen nog gesproken over een milieueffectrapport dat betrekking heeft op een plan (plan-MER). Een plan dient niet alleen wettelijk of bestuursrechtelijk voorgeschreven te zijn, maar dient ook mogelijk aanzienlijke effecten op het milieu te veroorzaken. Het gaat bij het nieuwe besluit alleen om plannen en programma’s van overheidsinstanties:

- Plannen en programma’s die voorbereid worden met betrekking tot landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecomunicatie, toerisme en ruimtelijk ordening of grondgebruik en die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor de in bijlage 1 en 2 bij Richtlijn 85/337/EEG (m.e.r.-richtlijn) genoemde activiteiten en besluiten. Met andere woorden: m.e.r.-(beoordelings) plichtige activiteiten (C- en D-lijst van het Besluit m.e.r.);
- Plannen en programma’s waarvoor een ‘passende beoordeling’ is vereist op grond van de richtlijn 92/43/EEG, de zogenaamde Habitatrichtlijn.

Voor de wijziging van het bestemmingsplan zal het vereist zijn dat er een plan-m.e.r. wordt uitgevoerd. Dit is goed te combineren met het MER, aangezien deze inhoudelijk vrijwel hetzelfde zijn. Het MER kan de plaats van het milieuraapport in het kader van de plan-MER innemen. Officieel vervangt het MER de plan-MER niet, omdat voor beide verplichtingen afzonderlijke juridische grondslagen gelden. Er zijn geringe verschillen tussen de eisen die m.e.r. en plan-m.e.r. stellen aan de inhoud van de rapportage. Zo wordt het milieu in beide procedures in brede zin belicht en worden in beide procedures alternatieven voor het voornemen opgesteld en beoordeeld. Het opstellen van het Meest Milieuvriendelijk Alternatief is alleen voor de m.e.r. verplicht. Zoals reeds is aangegeven zal de Wm-aanvraag worden voorzien van een MER waarin het initiatief van de onderhavige inrichting centraal staat. De bestemmingsplanprocedure zal worden voorzien van een plan-MER, waarin juist de locatieafweging de aandacht geniet.

3.3 Vergunningen

De activiteit zal gerealiseerd worden op een bestaande locatie waarvoor de oprichtingsvergunning ingevolge de Wet milieubeheer van 13 februari 1989 rechtsgeldig is. Voor het initiatief is een nieuwe de gehele inrichting omvattende revisievergunning in het kader van de Wet milieubeheer noodzakelijk. Daarnaast is voor het initiatief een bouwvergunning, en een Natuurbeschermingswetvergunning noodzakelijk.

Wet Milieubeheer

Bij de bedrijvigheid van de voorgenomen activiteit is er sprake van een inrichting als bedoeld in artikel 1.1, lid 1 van de wet milieubeheer. De aangevraagde activiteiten binnen het bedrijf vallen hoofdzakelijk onder bijlage 1, de categorieën 1.1, 2.1, 7.1 en 8.1 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit. Voor het voorgenomen initiatief is een nieuwe, de gehele inrichting omvattende revisievergunning, als bedoeld in artikel 8.4 van de wet milieubeheer noodzakelijk. Het college van Burgemeester en wethouders van de gemeente Boxmeer is het bevoegd gezag.

Voor de onderhavige inrichting is op 19 april 2005 een revisievergunning verleend als bedoeld in artikel 8.4 van de Wet milieubeheer. Door het ontbreken van de benodigde bouwvergunningen is deze vergunning niet in werking getreden, waardoor rechten ontleend worden aan de onderliggende milieuvergunning van 13 februari 1989. De laatstgenoemde vergunning betreft een oprichtingsvergunning die in werking is getreden en is gerealiseerd. Aan deze vergunningssituatie kunnen rechten worden ontleend. De voorgenomen activiteit is dan ook gebaseerd op deze rechtsgeldige situatie. In paragraaf 2.2 staan de gegevens met betrekking tot de vigerende vergunning en aan te vragen vergunning nader toegelicht. Tevens wordt hiervan in bijlage 3 een overzicht gegeven.

Bouwvergunning

Voor het initiatief dient een bouwvergunning te worden aangevraagd. Het College van Burgemeester en Wethouders van gemeente Boxmeer is het bevoegd gezag voor de te verlenen bouwvergunning. Ingevolge artikel 8.5, lid 2 van de Wet milieubeheer vindt coördinatie plaats tussen de aanvraag om een bouw- en milieuvergunning. Op grond van het bepaalde in artikel 20.8 van de Wet Milieubeheer treedt deze milieuvergunning niet eerder in werking, dan nadat ook de (daarvoor vereiste) bouwvergunningen zijn verleend.

Het verhard oppervlak bedraagt na uitbreiding ongeveer 14.000 m². Deze nieuwe bebouwing en activiteiten passen niet binnen het huidige bouwblok en passen niet binnen de huidige bestemmingsplan criteria. Er zal derhalve een wijziging plaatsvinden van het vigerende bestemmingsplan.

Grondwaterwetvergunning

Binnen de inrichting is een grondwaterpomp aanwezig welke dienst kan doen voor het oppompen van grondwater ten behoeve van het reinigen van de stallen en het fungeren als drinkwater. Voor het oppompen van dit water is geen vergunning noodzakelijk in het kader van de Grondwaterwet, aangezien minder dan 10 m³ per uur verpompt wordt.

WVO-vergunning

Deze inrichting loost geen bedrijfsafvalwater waarvoor ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (WVO) een vergunning moet worden verleend. De coördinatieregeling volgens de artikelen 8.28 t/m 8.34 en hoofdstuk 14 van de Wet milieubeheer is niet van toepassing.

Natuurbeschermingswetvergunning

De Natuurbeschermingswet verbiedt handelingen die schadelijk zijn voor een aangewezen natuurmonument, tenzij daarvoor een vergunning is verleend. Het verlenen van een vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet is een bevoegdheid van Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant.

3.4 Planning

Rekening houdende met de termijnen zoals die in de Algemene wet bestuursrecht (Awb) zijn vastgelegd wordt in tabel 3.1 een globale indicatie worden gegeven van het te doorlopen tijdspad. Het tijdspad met de wettelijke termijnen met betrekking tot de milieueffectrapportage en de een te vragen milieuvergunning staat zoals eerder gesteld schematisch weergegeven in bijlage 2.

Tabel 3.1

Activiteit	Tijdstip	Actie door
Indienen startnotitie	juli 2009	Hendrix UTD namens initiatiefnemer
Ontvangstbevestiging / doorsturen startnotitie commissie voor de m.e.r. en adviseurs / Bekendmaking en ter inzage legging	Juli 2009	Gemeente Boxmeer
Inspraak voor de richtlijnen MER / Advies adviseurs	juli en aug 2009	Een ieder / adviseurs
Advies commissie voor de m.e.r.	september 2009	Commissie voor de m.e.r.
Vaststellen van de richtlijnen	oktober 2009	Gemeente Boxmeer
Opstellen MER	oktober – november- december 2009	Hendrix UTD namens initiatiefnemer
Indienen MER en aanvraag om milieuvergunning	december 2008	Hendrix UTD namens initiatiefnemer
Aanvaardbaarheidstoets MER	Januari 2010	Gemeente Boxmeer
Bekendmaking aanvaardbaar MER / doorsturen aanvaardbaar MER commissie voor de m.e.r.	Februari 2010	Gemeente Boxmeer
Inspraak volledigheid / juistheid MER	Maart/april 2010	Een ieder
Advies commissie voor de m.e.r.	mei 2010	Commissie voor de m.e.r.
Definitief besluit aanvraag milieuvergunning	juni 2010	Gemeente Boxmeer
Aanvraag / verlenen bouwvergunning	Jul-aug 2010	Hendrix UTD namens initiatiefnemer / Gemeente Boxmeer
Bouwfase	oktober 2010 - november 2011	Initiatiefnemer
Gebruiksfase	november 2011	Initiatiefnemer

4 Beleid en regelgeving

Het algemeen op een intensieve veehouderij van toepassing zijnde beleid betreft met name Europees en rijksbeleid. Deze worden in deze startnotitie wel kort toegelicht maar niet nader uitgewerkt. Het provinciale en gemeentelijke beleid is specifiek voor de ligging van de locatie en zal in deze startnotitie wel nader toegelicht worden. In het MER zal alle van toepassing zijnde wet- en regelgeving worden aangehaald en worden omschreven. Tevens zal worden aangegeven op welke manier het voorgenomen initiatief wordt ingepast binnen de gestelde kaders.

4.1 Internationaal beleid

De IPPC-richtlijn (Integrated Pollution Prevention and Control).

De IPPC-richtlijn (Europese Richtlijn 96/61/EG inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) verplicht de lidstaten van de Europese Unie om grote milieuvervuilende bedrijven te reguleren middels een integrale vergunning gebaseerd op de best beschikbare technieken (BBT). In Nederland is de richtlijn in de Wet milieubeheer (Wm) en in de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) geïmplementeerd. In de IPPC-richtlijn is bepaald dat emissies naar bodem, water en lucht moeten worden voorkomen en, wanneer dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk worden beperkt. Alle passende maatregelen tegen verontreinigingen moeten worden getroffen door toepassing van de best beschikbare technieken (BBT).

Ingevolge de IPPC-richtlijn dienen inrichtingen zodanig te worden geëxploiteerd, dat:

- de best beschikbare technieken worden toegepast;
- geen belangrijke verontreiniging wordt veroorzaakt;
- het ontstaan van afval wordt voorkomen dan wel afval nuttig wordt toegepast dan wel afval zodanig wordt verwijderd dat milieu-effecten worden voorkomen of beperkt;
- energie doelmatig wordt gebruikt;
- de nodige maatregelen worden getroffen om ongevallen te voorkomen en de gevolgen te beperken;
- bij definitieve beëindiging de nodige maatregelen worden getroffen om gevaar van verontreiniging te voorkomen.

In artikel 2, punt 11 van de IPPC-richtlijn is omschreven wat onder best beschikbare technieken moet worden verstaan en welke punten bij de bepaling van de best beschikbare technieken speciaal in aanmerking moeten worden genomen (bijlage IV IPPC-richtlijn). In Europees verband zijn ten behoeve van diverse aspecten binnen de intensieve pluimvee- en varkenshouderij, op basis van de in bijlage IV genoemde punten, de best beschikbare technieken bepaald; die aspecten zijn goede landbouwpraktijk, voerstrategie, huisvestingssystemen, water, energie, opslag van mest, behandeling van mest en uitrijden van mest. De Europese Commissie organiseert de uitwisseling van informatie tussen de Lid-Staten en de betrokken bedrijfstakken over de beste beschikbare technieken, de daarmee samenhangende controlevoorschriften en de ontwikkelingen op dat gebied. Het resultaat daarvan is terug te vinden in de BREF's - de BBT referentie documenten. Bij ministeriële regeling die 1 december 2005 in werking is getreden (Gewijzigd op 23 november 2007), zijn naast de BREF-documenten voorts andere documenten aangewezen, waarmee bij de bepaling van BBT in het kader van de vergunningverlening rekening moet worden gehouden.

Ten aanzien van de voorgenomen activiteit:

De IPPC-richtlijn is onder meer van toepassing wanneer meer dan 750 plaatsen voor zeugen dan wel 2000 plaatsen voor mestvarkens aanwezig zijn (punt 6.6. bijlage I van de richtlijn). Voor de onderhavige inrichting is een rechtsgeldige vergunnings situatie van kracht voor het houden van 200 zeugen. Ten opzichte van de bestaande en rechtsgeldige vergunningssituatie heeft de voorgenomen activiteit een uitbreiding in dieren tot gevolg van 2185 zeugen. Hiermee wordt de drempelwaarde uit bijlage 1 van de IPPC-richtlijn, zijnde 750 plaatsen voor zeugen, overschreden. Dit betekent dat er de Richtlijn van toepassing is en dat er sprake is van een nieuwe installatie in de zin van de richtlijn. In het MER wordt een uitgebreide IPPC-toets uitgewerkt.

Vogel- en Habitatrichtlijn

De Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn (Richtlijn 79/409/EEG en de Richtlijn 92/43/EEG) hebben tot doel om de in het wild levende vogels, de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna in de gehele Europese Unie in stand te houden. Elke lidstaat is verplicht om speciale beschermingszones vast te stellen. Deze gebieden vormen samen één Europees netwerk van natuurgebieden: Natura 2000. Er kan onderscheid gemaakt worden tussen soortenbescherming en gebiedsbescherming. De soortenbescherming is in Nederland opgenomen in de Flora- en Faunawet. Met de wijziging van de Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: Nb-wet) is beoogd de gebiedsbescherming van de Habitat- en Vogelrichtlijn te implementeren. Op 21 april 2005 is deze gepubliceerd in het Staatsblad (Stb. 2005, 195). Deze wet is op 1 oktober 2005 in werking getreden (Stb. 2005, 473) en gewijzigd op 1 februari 2009.

Vogelrichtlijn

De vogelrichtlijn heeft als doel de instandhouding van alle natuurlijke in het wild levende vogelsoorten op het Europese grondgebied van de Lidstaten waarop het Europese Verdrag van toepassing is. Op grond van artikel 4 worden voor leefgebieden van in Bijlage 1 bij de richtlijn vermelde vogelsoorten speciale beschermingsmaatregelen getroffen, waaronder in ieder geval de aanwijzing van gebieden als speciale beschermingszone (Natura 2000-gebieden).

Habitatrichtlijn

De habitatrichtlijn heeft als doel bij te dragen tot het waarborgen van de biologische diversiteit door het in stand houden van de natuurlijke habitat en de wilde flora en fauna op het Europese grondgebied van de lidstaten waarop het Europese Verdrag van toepassing is. Op grond van artikel 4 van de richtlijn worden in verband met het voorkomen van bepaalde typen habitat en bepaalde inheemse dier- en plantensoorten gebieden aangewezen als speciale beschermingszone (Natura 2000-gebieden). Voor deze natuurgebieden gaan beheersplannen gelden, waarin vastgesteld wordt welke belasting toelaatbaar is.

Ten aanzien van de voorgenomen activiteit:

In bijlage 4 zijn de gevoelige gebieden rondom de initiatieflocatie weergegeven. Uit bijlage 4 blijkt dat er drie habitatgebieden, zijnde Broedersbosch, Meerkampen en Zelderse Driessen, in de nabijheid van de onderhavige inrichting zijn gelegen. Het gebied Broedersbosch is naast de habitatstatus eveneens aangewezen als vogelrichtlijngebied. Dit betekent dat eventuele significante gevolgen beoordeeld dienen te worden in het kader van de Natuurbeschermingswet. De gebieden Meerkampen en Zelderse Driessen habitatgebieden. In het MER zal een passende beoordeling moeten worden uitgevoerd van de mogelijk negatieve effecten van de beoogde activiteit op deze gebieden. Hierbij wordt gekeken naar invloed van de activiteit op de soorten en habitats waarvoor de gebieden zijn of worden aangewezen, rekening houdend met de instandhoudingsdoelstellingen. Gezien de afstand tot de gebieden zal deze invloed naar verwachting echter nihil zijn en kan de beoordeling daarmee beperkt blijven tot de depositie van ammoniak. In het MER zal daarom beschreven worden in hoeverre de te beschermen natuur gevoelig is voor ammoniakdepositie (kritische depositiewaarde), wat de heersende en te verwachten achtergronddepositie is en wat de bijdrage is van de voorgenomen activiteit.

Kaderrichtlijn Water (KRW)

De Europese richtlijn 2000/60/EG tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid (De kaderrichtlijn Water) geeft invulling aan de behoefte aan een verdere integratie van de bescherming en het duurzame beheer van water in andere communautaire beleidsterreinen, zoals het energie-, het vervoer-, het landbouw-, het visserij-, het regionale en het toeristische beleid. De richtlijn biedt een blauwdruk voor de ontwikkeling van strategieën met het oog op een verdere integratie van beleidsterreinen. De kaderrichtlijn Water richt zich op de bescherming van water in alle wateren en stelt zich ten doel dat alle Europese wateren in het jaar 2015 een 'goede toestand' hebben bereikt en dat er binnen heel Europa duurzaam wordt omgegaan met water.

Kernelementen van de wetgeving zijn:

- de bescherming van alle wateren – rivieren, meren, kustwateren en grondwateren;
- het stellen van ambitieuze doelen, om ervoor te zorgen dat alle wateren in het jaar 2015 de 'goede toestand' hebben bereikt;
- de verplichting tot grensoverschrijdende samenwerking tussen landen en tussen alle betrokken partijen;
- ervoor zorgen dat alle belanghebbenden actief deelnemen aan activiteiten op het gebied van waterbeheer;
- de verplichting van het voeren van een waterprijsbeleid en ervoor zorgen dat de vervuiler betaalt;
- het in evenwicht houden van de milieubelangen en de belangen van zij die afhankelijk zijn van het milieu.

Nederland is verdeeld over vier internationale stroomgebiedsdistricten: Rijn, Maas, Schelde en Eems. De onderhavige locatie is gelegen binnen het stroomgebied van de Maas (tot een stroomgebiedsdistrict behoort niet alleen het water van de hoofdriever, maar al het water in het betreffende gebied). Bij de uitvoering van de Kaderrichtlijn Water in het stroomgebied Maas zijn de volgende waterbeheerders betrokken:

- de provincies Limburg, Noord-Brabant, Zuid-Holland, Gelderland;
- Rijkswaterstaat Directies Limburg, Noord-Brabant, Zuid-Holland, Noordzee en Zeeland;

- de waterschappen Peel en Maasvallei, Hollandse Delta, Aa en Maas, Roer en Overmaas, Brabantse Delta, Dommel;
- alle 144 gemeenten in het gebied.

De kaderrichtlijn Water verlangt dat alle partners van een bepaald stroomgebied via nauwe samenwerking samen hun wateren beheren. De richtlijn schrijft voor dat de landen eind 2008 een gezamenlijk stroomgebiedbeheerplan moeten opstellen met daarin maatregelen die ervoor moeten zorgen dat de ambitieuze doelstellingen van de richtlijn worden verwezenlijkt binnen de voorgeschreven termijnen. Er wordt gestreefd de stroomgebiedbeheerplannen eind 2009 te publiceren. De ontwikkelingen omtrent het beheerplan van het stroomgebied van de Maas en de eventuele gevolgen hiervan voor de voorgenomen activiteit zullen tijdens de m.e.r.-procedure worden bekeken.

E-PRTR (European Pollutant Release Transfer)

Op 24 februari 2006 is de Europese verordening Nr. 166/2005 in werking getreden, de zogenoemde E-PRTR verordening ('European Pollutant Release Transfer'). Op Basis van deze verordening moeten inrichtingen waarvan de activiteiten en hoeveelheden uitstoot worden genoemd in Bijlage I van de E-PRTR verordening (EG) Nr. 166/2005 jaarlijks de emissies van verontreinigende stoffen gaan registreren en rapporteren aan het bevoegd gezag. De E-PRTR-verordening verplicht vervolgens alle Europese lidstaten om hun emissies te registreren en rapporteren. E-PRTR volgt uit het VN verdrag van Aarhus waarin onder meer is vastgelegd dat burgers recht hebben op toegang tot informatie over lokale milieukwaliteit.

Ten aanzien van de voorgenomen activiteit

Er is bij de onderhavige inrichting sprake van een inrichting waar een of meer van de in Bijlage I van verordening (EG) Nr. 166/2005 genoemde activiteiten plaatsvinden in een mate die de daarin gespecificeerde toepasselijke capaciteitsdrempelwaarde overtreft. De exploitant van de inrichting moet daarom jaarlijks de hoeveelheid verontreinigende stoffen die worden uitgestoten rapporteren zoals omschreven in verordening (EG) Nr. 166/2005. De drempelwaarden van de stoffen zijn opgenomen in Bijlage II van de verordening.

4.2 Nationaal beleid

Wet milieubeheer

De Wet milieubeheer, in werking sinds 1 januari 1993, is een raamwet. Hierin staan algemene regels. In de Wet milieubeheer zijn de gemeenschappelijke elementen van een aantal milieuwetten samengevoegd. Belangrijke hoofdstukken uit de Wet milieubeheer zijn milieuplannen en –programma's, milieukwaliteitseisen, inrichtingen, afvalstoffen en procedures. Concrete maatregelen ter bescherming van het milieu zijn niet opgenomen in de Wet milieubeheer. Ze zijn te vinden in de voorschriften van een Wet milieubeheervergunning of uitvoeringsbesluiten. De voorschriften in de vergunningen zijn afhankelijk van de processen die in de inrichting plaatsvinden waarvoor de vergunning wordt afgegeven.

Aan een vergunning dienen in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu voorschriften te worden verbonden. In artikel 8.11, lid 3 van de Wet milieubeheer is opgenomen dat bij het verbinden van voorschriften aan een vergunning, moet worden uitgegaan van toepassing van de best beschikbare technieken (BBT) binnen een inrichting. Daartoe kunnen emissiegrenswaarden worden opgenomen in de voorschriften bij een vergunning. Ingevolge artikel 8.8, lid 1 onder b. van de Wet milieubeheer moeten de gevolgen voor het milieu die een inrichting kan veroorzaken, tevens mede gezien de geografische ligging worden bezien. Deze afwegingen komen terug in de uitgewerkte IPPC-toets in het MER.

Inrichtingen- en vergunningenbesluit Wet milieubeheer

Het belangrijkste uitvoeringsbesluit op basis van Wet milieubeheer is het Inrichtingen- en vergunningenbesluit Wm (Ivb). In dit besluit staat aangegeven welke inrichtingen onder de Wet milieubeheer vallen, welke van deze inrichtingen een milieuvergunning moet hebben, wie bevoegd gezag is en welke informatie aan het bevoegd gezag aangereikt moet worden.

Voor de bepaling van de BBT moeten, rekening houdend met voorzienbare kosten en baten van maatregelen en met het voorzorg- en preventiebeginsel, de overwegingen worden betrokken zoals weergegeven onder artikel 5a.1, lid onder a. tot en met k. van het Inrichtingen- en vergunningbesluit milieubeheer (Ivb).

In het MER wordt aangegeven welke categorieën van inrichtingen van toepassing zijn op de beoogde veehouderij en zullen - in ieder geval - de gegevens die nodig zijn voor een beslissing op de aanvraag om de milieuvergunning worden betrokken. In het MER zal tevens een beoordeling van de beste beschikbare technieken plaatsvinden op basis van de bij of krachtens het Ivb voorgeschreven criteria.

Besluit mer

In geval van het oprichten van een inrichting voor het fokken, mesten of houden van varkens geldt er, conform het vermeldde in Besluit milieueffectrapportage 1994 categorie C 14 onder 1, een m.e.r.-plicht bij een bedrijfsomvang van meer dan 900 plaatsen voor zeugen c.q. meer dan 3000 plaatsen voor vleesvarkens. Gezien het feit dat de voorgenomen activiteit een uitbreiding van meer dan 900 zeugen tot gevolg heeft moet een MER opgesteld worden.

Natuurbeschermingswet 1998 (Nb-wet)

De Nederlandse natuurbescherming kan worden opgedeeld in soorten- en gebiedenbescherming. De bescherming van gebieden vindt via de Natuurbeschermingswet 1998 en de bestemmingsplannen plaats. De Natuurbeschermingswet 1998 is op 1 oktober 2005 in werking getreden. Naast de Vogel- en Habitatrichtlijngebieden (Natura 2000-gebieden) zijn in Nederland een groot aantal andere beschermde gebieden aangewezen, zoals beschermde natuurmonumenten, ecologische hoofdstructuur en nationale parken. De Natura 2000-gebieden en beschermde natuurmonumenten kunnen deel uitmaken van de ecologische hoofdstructuur en nationale parken. Het merendeel van de beschermde natuurmonumenten dat eerder onder de natuurbeschermingswet viel, heeft de status Natura 2000-gebied gekregen.

Zowel de Natura 2000-gebieden, met het implementeren van de Vogelrichtlijn en de Habitatrichtlijn in de Natuurbeschermingswet 1998, als de beschermde natuurmonumenten worden beschermd via de Natuurbeschermingswet 1998. Deze wet bepaalt wat wel en niet mag in deze gebieden. Voor ingrepen die significante, negatieve gevolgen kunnen hebben voor de natuurwaarden is een vergunning nodig.

Op 1 februari 2009 is een wijziging van de Natuurbeschermingswet 1998 in werking getreden. Bestaand gebruik in en rond Natura-2000 gebieden valt tot aan de inwerkingtreding van de beheersplannen niet meer onder de vergunningsplicht, tenzij het gaat om situaties waarbij de realisatie van de instandhoudingdoelstellingen voor het gebied in gevaar komt. Onder bestaand gebruik worden alle activiteiten verstaan die op 1 oktober 2005 (datum inwerking treden Natuurbeschermingswet 1998) in en om Natura 2000-gebieden plaatsvonden of werden verricht en sindsdien niet wezenlijk zijn veranderd. Er is geen overgangsrecht, de wijzigingen gelden voor alle besluiten genomen op of na 1 februari 2009.

Deze wet bepaalt wat wel en niet mag in deze gebieden. Voor ingrepen die significante, negatieve gevolgen kunnen hebben voor de natuurwaarden is een vergunning nodig. De Natuurbeschermingswet richt zich hiermee op gebiedsbescherming. De soortenbescherming vindt plaats op grond van de Flora- en Faunawet.

Ten aanzien van de voorgenomen activiteit

Uit bijlage 4 blijkt dat de gebieden Broedersbosch, Meerkampen en Zelderse Driessen, zijn gelegen binnen de invloedssfeer van de onderhavige inrichting. Dit gebied maakt officieel deel uit van de Natura-2000 gebieden. De gevolgen van het voorgenomen initiatief voor dit gebied dient te worden beoordeeld in een NB-wet vergunning. Het college van Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant zijn in dit kader het bevoegd gezag.

Gezien de afstand van de onderhavige inrichting tot het gebied zal deze invloed naar verwachting echter nihil zijn. In het MER zal een beoordeling plaatsvinden met betrekking tot de depositie van ammoniak. In het MER zal daartoe beschreven worden in hoeverre de te beschermen natuur gevoelig is voor ammoniakdepositie (kritische depositiewaarde), wat de heersende en te verwachten achtergronddepositie is en wat de bijdrage is van de voorgenomen activiteit. Op basis hiervan kan bepaald worden of voor de activiteit een vergunning op grond van de artikelen 16 en/of 19 d eerste lid van de Natuurbeschermingswet moet worden aangevraagd.

Flora- en Faunawet (FF-wet)

Het onderdeel van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn dat niet ziet op de aanwijzing van gebieden, maar op de bescherming van specifieke inheemse en uitheemse dier- en plantensoorten, is in één wet geregeld: de op 1 april 2002 geactualiseerde Flora- en Faunawet (FF-wet). De Flora- en faunawet beschermt planten- en diersoorten in en buiten beschermde natuurgebieden. Dit betekent dat het verboden is om beschermde dieren te verontrusten, verjagen, vangen of te doden. Ook rust- en voortplantingsplaatsen mogen niet worden verontrust of beschadigd. Beschermde planten mogen niet worden beschadigd of gedood. Voor handelingen die mogelijk schadelijk kunnen zijn voor beschermde soorten, moet een ontheffing worden aangevraagd.

Naast de verbodsbepalingen geldt er bij elk project tevens een zorgplicht. Deze zorg houdt in ieder geval in, dat een ieder die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat door zijn handelen of nalaten nadelige gevolgen voor flora of fauna kunnen worden veroorzaakt, verplicht is dergelijk handelen achterwege te laten, dan wel alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd, teneinde die gevolgen te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken.

Ten aanzien van de beoogde activiteit

De voorgenomen activiteit heeft het slopen van de bestaande varkensstallen voor ogen. Op deze zelfde plaats zullen de nieuwe te bouwen stallen worden gerealiseerd. De nieuwe te bouwen stallen bestrijken echter een groter oppervlakte dan de reeds bestaande stallen. Het perceel waarop de beoogde uitbreiding gerealiseerd zal worden is momenteel in gebruik als bouwland. De omliggende gronden worden tevens voor landbouwdoeleinden gebruikt (weiland, akkerbouw). Gezien het intensieve gebruik van deze gronden (bemesten, ploegen, zaaien, chemische en mechanische onkruidbestrijding en oogsten) en de bedrijvigheid voortvloeiende uit de bestaande varkensstallen, is het niet aannemelijk dat beschermde soorten zich permanent op de locatie gevestigd hebben. Op het perceel waar de varkenshouderij zal worden opgericht staan geen bomen of struiken, zodat geen beplanting hoeft te worden gekapt of gerooid. Ook liggen er geen sloten die moeten worden gedempt of verlegd. Omdat er van uit mag worden gegaan dat zich op de locatie geen beschermde soorten bevinden is een ontheffing in het kader van de Flora- en Faunawet op voorhand niet nodig.

Wet ammoniak en veehouderij en de bijbehorende Regeling ammoniak en veehouderij

Op 8 mei 2002 is de Wet ammoniak en veehouderij (Wav) in werking getreden. De Wav bevat bijzondere regels aangaande de gevolgen van ammoniakemissie van veehouderijen bij de verlening van milieuvergunningen. Ingevolge de Wet van 17 februari 2007, houdende wijziging van de Wet ammoniak en veehouderij richt de wet zich op de bescherming van zeer kwetsbare gebieden. Zeer kwetsbare gebieden moeten worden aangewezen door de provincies. Zolang het besluit tot de aanwijzing van kwetsbare gebieden niet bekend gemaakt is, worden als zeer kwetsbare gebieden aangemerkt de kwetsbare gebieden zoals bedoeld in de Wav zoals deze gold tot het in werking treden van de wijzigingswet (zie ook het beschrevene onder het kopje "Besluiten over aangewezen natuurgebieden (EHS)").

Op grond van artikel 3, lid 3 van de Wet ammoniak en veehouderij moet een vergunning voor een veehouderij waarop de IPPC-richtlijn van toepassing is, worden geweigerd als niet kan worden voldaan aan voorschriften die vanwege de technische kenmerken of geografische ligging van de installatie of vanwege de plaatselijke milieuomstandigheden moeten worden gesteld, maar die niet door toepassing van de best beschikbare technieken kunnen worden gerealiseerd. In onderhavige situatie moet voor wat betreft de plaatselijke milieuomstandigheden rekening worden gehouden met gebieden die zijn aangewezen in het kader van de Wet ammoniak en veehouderij en de Habitatrichtlijn (zie het beschrevene onder het kopje 'Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij').

Ten aanzien van de voorgenomen activiteit

Uit bijlage 4 blijkt dat er binnen 5000 meter van de onderhavige inrichting drie (zeer) kwetsbare gebieden zijn gelegen. Het betreft de gebieden De Vilt, Brestbosch en Radiobosch welke zijn gelegen op respectievelijk 2250 , 1240 en 4700 meter ten opzicht van de onderhavige inrichting. Géén van de bestaande dierenverblijven liggen in dan wel in een zone van 250 meter rondom deze gebieden. Voorts zijn de gebieden Brestbosch en Radiobosch niet aangemerkt als zeer kwetsbaar volgens het ontwerpbesluit tot aanwijzing van de “zeer kwetsbare gebieden” van 11 maart 2008. De gebieden Brestbosch en Radiobosch zullen daarom naar alle waarschijnlijkheid na de definitieve besluitvorming inzake de aanwijzing niet meer beschermd worden door de Wav. Met deze ontwikkelingen zal in het MER rekening worden gehouden.

Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij (Besluit Huisvesting)

In het "Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij" (Besluit van 8 december 2005 houdende regels ter beperking van de ammoniakemissie uit huisvestingssystemen van veehouderijen, Staatsblad 675, 2005). Dit besluit is op 28 december 2005 in de Staatscourant gepubliceerd (nummer 675), is bij koninklijk besluit van 20 maart 2008 (Staatsblad 2008 93) op 1 april 2008 in werking getreden. In dit besluit zijn maximale emissiewaarden opgenomen voor een aantal diercategorieën. Deze waarden zijn gebaseerd op gangbare en de best beschikbare (emissie-arme) stalsystemen voor deze diercategorieën. Er mogen geen nieuwe huisvestingssystemen meer vergund worden met een emissiefactor die hoger is dan de maximale emissiewaarde van het Besluit. Voor bestaande stallen zullen overgangstermijnen gelden. In het MER zal bij de bepaling van de Best Beschikbare Technieken (BBT) rekening gehouden worden met het gestelde in het Besluit huisvesting.

Oplegnotitie BREF Intensieve pluimvee- en varkenshouderij

Zoals reeds eerder gesteld organiseerde de Europese Commissie de uitwisseling van informatie tussen de Lid-Staten en de betrokken bedrijfstakken over de beste beschikbare technieken, de daarmee samenhangende controlevoorschriften en de ontwikkelingen op dat gebied. Het resultaat daarvan is terug te vinden in de BREF's - de BBT referentie documenten. Op 30 juli 2007 is de officiële Oplegnotitie bij de BREF Intensieve pluimvee- en varkenshouderij gepubliceerd. In de oplegnotitie staat wanneer stallen BBT zijn. Deze oplegnotitie is bedoeld om de vergunningverlener te ondersteunen bij de toepassing van de BREF. Hierin worden het toepassingsgebied (reikwijdte en inhoud) van de BREF en de relatie tussen de BREF en de relevante Nederlandse regelgeving (met name het Besluit huisvesting) beschreven. De oplegnotitie moet in samenhang met de BREF worden gelezen. De oplegnotitie is opgenomen in de Regeling aanwijzing BBT-documenten zodat in het MER bij het bepalen van de voor een veehouderij in aanmerking komende Beste Beschikbare Technieken (BBT) eveneens met deze notitie rekening moet worden gehouden.

Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij

Ten aanzien van veehouderijen die onder de werkingssfeer van de IPPC-richtlijn vallen, is in het gewijzigde derde lid van artikel 3 van de Wet ammoniak en veehouderij bepaald dat strengere emissie-eisen moeten worden gesteld dan die welke gebaseerd zijn op BBT indien dat vanwege de technische kenmerken en geografische ligging van de inrichting of vanwege de plaatselijke milieuomstandigheden noodzakelijk is.

Op 25 juni 2007 heeft de minister van VROM de "Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij" vastgesteld. De beleidslijn is bedoeld als handreiking voor het bevoegd gezag. Aan de hand van de beleidslijn kan het bevoegd gezag bepalen of en in welke mate vanwege de lokale milieusituatie strengere emissie-eisen dan bij toepassing van BBT in een vergunning voor een IPPC-veehouderij moeten worden opgenomen.

Uit de beleidslijn volgt dat bij uitbreiding van het aantal dieren kan worden volstaan met toepassing van BBT zolang de emissie niet meer bedraagt dan 5.000 kg ammoniak per jaar. Bedraagt de jaarlijkse ammoniakemissie na uitbreiding bij toepassing van BBT meer dan 5.000 kg, dan dient boven het meerdere een extra reductie ten opzichte van BBT te worden gerealiseerd. De hoogte daarvan hangt af van de uitgangssituatie (de mate waarin BBT de ammoniakemissie reduceert) en de beschikbaarheid van verdergaande technieken in de betreffende diercategorie. Bedraagt de jaarlijkse ammoniakemissie na uitbreiding met toepassing van BBT (tot 5.000 kg) en verdergaande technieken dan BBT (vanaf 5.000 kg) daarna nog meer dan 10.000 kg, dan dient boven het meerdere een reductie van circa 85% te worden gerealiseerd.

De beleidslijn heeft alleen betrekking op veehouderijen die onder de werkingssfeer vallen van de IPPC-richtlijn én is alleen van toepassing als dergelijke veehouderijen uitbreiden in aantal dieren. Zolang een IPPC-veehouderij niet uitbreidt (en dus bij reeds bestaande veehouderijen), kan worden volstaan met het toepassen van BBT.

Ten aanzien van de voorgenomen activiteit

Het voorgenomen plan heeft betrekking op een uitbreiding in het aantal zeugen. De ammoniakemissie zal na realisatie van de voorgenomen activiteit 1208,18 kg NH₃ bedragen.

Toetsingskader ammoniak rondom Natura 2000 gebieden

Het Ministerie van LNV heeft met gemeenten (VNG), provincies (IPO) en veehouders (LTO Nederland) afspraken gemaakt inzake de ammoniaktoetsing rondom Natura 2000-gebieden. Dit toetsingskader vormt een leidraad voor veehouderijen in of nabij Natura 2000-gebieden en is in werking vanaf mei 2007 totdat de beheersplannen er zijn. Voor het toetsingskader gelden de volgende uitgangspunten:

- bescherming van de natuur en ontwikkeling van veehouderij zijn in balans;
- geen verslechtering van de natuur (geen afname areaal of aantasting van de kwaliteit);
- de gemiddelde ammoniakdepositie in de natuurgebieden moet afnemen;
- het toetsingskader is alleen van toepassing op een wijziging (o.a. uitbreiding of nieuwvestiging) van de ammoniakdepositie door een veehouderijbedrijf;
- het toetsingskader is van toepassing waar de Natuurbeschermingswet een vergunning voorschrijft.

Als de nieuwe depositie na uitbreiding of nieuwvestiging binnen de drempelwaarde valt kan de natuurbeschermingswetvergunning verleend worden. Deze drempelwaarde bedraagt 5% van de kritische depositiewaarde voor het betreffende gebied. De ammoniakdepositie wordt berekend op basis van het zogenaamde ammoniakdepositiemodel "Aagro-stacks".

Bij uitspraak van 26 maart 2008 (zaak nr. 200800289/1) heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS) in een verzoek om een voorlopige voorziening, een milieuvergunning geschorst. De Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak heeft in deze zaak ernstige twijfel of het toetsingskader “voldoende waarborg biedt dat de vergunde uitbreiding geen significante gevolgen heeft”¹. Bij potentieel significante effecten moet op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 eerst een passende beoordeling worden gemaakt, op basis waarvan alleen toestemming voor de uitbreiding mag worden verleend als er zekerheid is verkregen dat de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied niet worden aangetast. De Voorzitter verwijst ter motivering van zijn twijfel naar het Alterra-rapport waarop het toetsingskader is gebaseerd. Daarin wordt gesteld:

- dat wordt uitgegaan van het gemiddelde depositieniveau op het totale natuurgebied;
- dat de deposities lokaal sterk kunnen afwijken;
- dat langs de randen van een natuurgebied op sommige plekken de piekbelasting 5 tot 10 keer zo groot is als de gemiddelde depositiewaarde.

Naar aanleiding van deze uitspraak heeft de minister van LNV, bij brief van 24 april 2008, aan de Tweede Kamer laten weten een Taskforce te hebben ingesteld. De Taskforce heeft de opdracht gekregen om, binnen de kaders van Europese regelgeving, werkbare en juridisch houdbare oplossingsrichtingen uit te werken. Bij brief van 30 juni 2008 heeft de minister van LNV het rapport “Stikstof/ammoniak in relatie tot Natura 2000” van de Taskforce aangeboden aan de tweede kamer. Het rapport stuurt aan op het opstellen van een nieuwe handreiking voor het bevoegd gezag ten behoeve van de beoordeling van vergunningaanvragen. Voorts geeft de taskforce in het rapport enkele oplossingsrichtingen aan op basis waarvan oplossingen concreet en samen met alle betrokken partijen uitgewerkt moeten worden. Hierbij wordt als aanbeveling onder andere ingegaan op het (extern) salderen.

Met salderen wordt de toename van depositie op een natuurgebied bij uitbreiding van een bedrijf gecompenseerd door de afname van depositie vanuit andere bedrijven. Het instrument van salderen biedt ondernemers de mogelijkheid om bedrijfsontwikkeling te combineren met milieuwinst en kan de huidige impasse rond vergunningverlening helpen doorbreken. Salderen is op verschillende niveaus uit te voeren:

- binnen een bedrijf, met verschillende locaties en/of veehouderijtakken;
- tussen bedrijven, doordat een bedrijf een ander bedrijf opkoopt en de verkregen emissieruimte benut;
- in gebiedsverband, in een constellatie met meerdere bedrijven die hun emissie inkrimpen resp, uitbreiden, bijvoorbeeld op basis van een beheerplan, eventueel gekoppeld aan een depositiebank.

Het is van groot belang dat er na de uitbreiding of nieuwvestiging sprake zal zijn van een gelijkblijvend of afnemend negatief effect op de voor stikstofdepositie gevoelige habitattypen in de betreffende Natura 2000-gebieden².

¹ Zie ook de uitspraak van 24 september 2008 (zaaknummer 200708180/1)

² Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, recent bevestigd in een uitspraak van 2 april 2008 (nr.200703386/1), zijn van een plan of project waarvan de ammoniakemissie en –depositie afneemt ten opzichte van het bij de onderliggende vergunning vergunde veebestand geen negatieve gevolgen voor een Natura 2000-gebied te verwachten. De Habitatrichtlijn staat in zo'n geval niet aan verlening van een vergunning in de weg.

Rapport Stallucht en Planten

De effecten van ammoniak op planten in de directe omgeving van stallen wordt beoordeeld aan de hand van het rapport "Stallucht en planten" dat in 1981 is opgesteld door het Instituut voor Plantenziektkundig Onderzoek (IPO). Dit rapport is bedoeld ter beoordeling van directe ammoniakschade veroorzaakt door de emissie van ammoniak bij intensieve varkens- en pluimveehouderijen op gevoelige gewasgroepen (kasteelt, fruitteelt, boomteelt). Andere gewasgroepen lopen een verwaarloosbare kans beschadigd te worden. Uit jurisprudentie is gebleken dat minimaal een afstand van 50 meter moet worden aangehouden ten opzichte van kasteelt en coniferen. Ten opzichte van minder gevoelige planten en bomen, zoals een fruitboomgaard, is een afstand van 25 meter toereikend. Toetsing aan dit rapport is, blijkens de uitspraak in casus E03.98.0118, nog steeds conform de meest recente, algemeen aanvaarde milieutechnische inzichten.

Handreiking "beoordeling activiteiten die stikstofdepositie veroorzaken op Natura 2000-gebieden"

Op 24 november 2008 heeft de Minister van LNV de handreiking "beoordeling activiteiten die stikstofdepositie veroorzaken op Natura 2000-gebieden" openbaar gemaakt. Deze moet bevoegde instanties moet helpen bij de beoordeling of een nieuwe activiteit die bijdraagt aan de stikstofuitstoot al dan niet vergund kan worden. De handreiking geeft geen sluitend antwoord op de vraag of een activiteit wel of niet vergund kan worden. Het is bedoeld als hulpmiddel bij een afweging die het bevoegd gezag moet maken en wordt door de Minister dan ook gezien als startpunt bij het ontwikkelen van verdere voorbeelden en kaders. De handreiking leidt het bevoegd gezag via een zevental vragen door de beoordeling heen. Een aantal uitgangspunten van de handreiking op een rij:

- Een individuele toetsing van initiatieven blijft noodzakelijk. De effecten van een initiatief moeten in cumulatie met andere activiteiten en mitigerende maatregelen beoordeeld worden. Daarbij is het uitgangspunt dat alle abiotische condities die beperkend zijn voor het behalen van de instandhoudingsdoelstellingen op termijn op orde moeten worden gebracht. Dit betekent dat nieuwe activiteiten integraal en gebiedsgericht moeten worden beoordeeld.
- Wáár exact habitats en soorten zich in het betreffende gebied bevinden is van belang voor de beoordeling van de gevolgen. Als er een herstelopgave voor het gebied is bepaald, zijn ook de toekomstige locaties waar men de soort wil herstellen van belang.
- Wanneer meerdere condities het bereiken van de instandhoudingsdoelstellingen bemoeilijken, is inzet op de meest beperkende factor prioritair. Dat neemt niet weg dat uiteindelijk alle beperkingen moeten worden opgeheven.
- Bron- of effectgerichte maatregelen kunnen de instandhoudingsdoelstellingen dichterbij brengen en daarmee ruimte voor nieuwe ontwikkelingen scheppen, mits uitvoering en effect van de maatregelen zeker zijn.
- Saldering kan een mogelijkheid zijn om ervoor te zorgen dat netto de stikstofbelasting niet stijgt.

Wet geurhinder en veehouderij

De Wet geurhinder en veehouderij vormt vanaf 1 januari 2007 het toetsingskader voor de milieuvergunning, als het gaat om geurhinder vanwege dierenverblijven van veehouderijen. De Wet geurhinder en veehouderij geeft normen voor de geurbelasting die een veehouderij mag veroorzaken op een geurgevoelig object (bijvoorbeeld een woning). De geurbelasting wordt berekend en getoetst met een verspreidingsmodel. Gemeenten zijn bevoegd om binnen bepaalde bandbreedtes gemotiveerd af te wijken van de wettelijk voorgeschreven geurbelasting. Dit gebiedsgerichte beleid wordt vastgelegd in een gemeentelijke verordening.

Om ongewenste ontwikkelingen tegen te gaan kan de gemeente een aanhoudingsbesluit nemen. Vergunningaanvragen worden dan vanaf de datum van het in werking treden van het aanhoudingsbesluit aangehouden tot de verordening in werking is getreden. Indien na één jaar na het in werking treden van het aanhoudingsbesluit geen verordening in werking is, dienen gemeente de vergunningaanvragen af te handelen aan de hand van de vereisten in de Wet geurhinder en veehouderij (zie het beschrevene onder Kopje “Verordening Wet geurhinder en veehouderij” van paragraaf 4.4).

Ten aanzien van de voorgenomen activiteit

In de directe omgeving liggen de volgende geurgevoelige objecten als bedoeld in de Wet geurhinder en veehouderij:

- Dijkstraat1 (buiten bebouwde kom);
- Hoogeindsestraat 21a (buiten bebouwde kom);
- Hoogeindsestraat 23 (buiten bebouwde kom);
- Hoogeindsestraat 23a (buiten bebouwde kom);
- Hoogeindsestraat 25 (buiten bebouwde kom);
- Hoogeindsestraat 27 (a) (b) (buiten bebouwde kom);
- Hoogeindsestraat 27 (buiten bebouwde kom);
- Hoogeindsestraat 28b (buiten bebouwde kom);
- Hoogeindsestraat 28c (buiten bebouwde kom);
- Hoogeindsestraat 31(buiten de bebouwde kom);
- Hoogeindsestraat 12 (binnen de bebouwde kom).

De geografische ligging van deze geurgevoelig objecten is in figuur 4.1 weergegeven.

Figuur 4.1. geografische ligging van geurgevoelige objecten

Wet Luchtkwaliteit

Op 15 november is de 'Wet luchtkwaliteit' in werking getreden. Met de 'Wet luchtkwaliteit' wordt de wijziging van de Wet milieubeheer op het gebied van luchtkwaliteitseisen (Hoofdstuk 5 titel 2 Wm, Stb. 2007, 414) bedoeld. De 'Wet luchtkwaliteit' vervangt het Besluit luchtkwaliteit 2005. De 'Wet luchtkwaliteit' voorziet onder meer in een gebiedgerichte aanpak van de luchtkwaliteit via het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). De programma-aanpak zorgt voor een flexibele koppeling tussen ruimtelijke activiteiten en milieugevolgen. In de Wet luchtkwaliteit zijn regels en grenswaarden opgenomen voor zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, zwevende deeltjes (fijn stof), lood, koolmonoxide en benzeen. Van bepaalde projecten met getalsmatige grenzen is vastgesteld dat deze 'niet in betekenende mate' (NIBM) bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze mogen zonder toetsing aan de grenswaarden uitgevoerd worden.

Het besluit is primair gericht op het voorkomen van effecten op de gezondheid van mensen. De grenswaarden geven het kwaliteitsniveau van de buitenlucht aan, dat op een aangegeven tijdstip zoveel mogelijk moet zijn bereikt en waar die kwaliteit al aanwezig is, zoveel mogelijk in stand gehouden moet worden. Deze grenswaarden zijn overgenomen van de Wereld Gezondheids Organisatie. De grenswaarden voor fijn stof (PM_{10}) en Stikstofoxiden (NO_x) zijn opgenomen in tabel 4.1.

Tabel 4.1. Grenswaarden voor de concentratie fijn stof en NO_x voor 2010

Component	Concentratie [$\mu g/m^3$]	Status	Omschrijving
Fijn stof (PM_{10})	40	Grenswaarde vanaf 2005	Jaargemiddelde concentratie
	50	Grenswaarde vanaf 2005	24 uurgemiddelde dat 35 keer per jaar mag worden overschreden
Stikstofoxiden (NO_x)	40	Grenswaarde vanaf 2010	Jaargemiddelde concentratie
	200	Grenswaarde vanaf 2010	Als uurgemiddelde concentratie, waarbij geldt dat deze maximaal 18 keer per kalenderjaar mag worden overschreden.

Ten aanzien van de voorgenomen activiteit

In de vigerende vergunning is sprake van een varkensbedrijf met bijbehorende transportbewegingen. De voorgenomen activiteit wordt niet genoemd in het Besluit NIBM, waarmee een toetsing aan de wet noodzakelijk is. De heersende achtergrondconcentratie is volgens de Grootschalige Concentratiekaart Nederland van het MNP (Milieu en Natuur Planbureau) voor fijn stof (PM_{10}) in 2007 gelegen tussen $24 \mu g/m^3$ en $28 \mu g/m^3$. Voor stikstofdioxide lag de concentratie in 2007 tussen $20 \mu g/m^3$ en $25 \mu g/m^3$.

Europese Richtlijn Luchtkwaliteit

Op 11 december 2007 heeft het Europese Parlement ingestemd met de nieuwe Richtlijn Luchtkwaliteit. Deze richtlijn biedt mogelijkheden tot uitstel (derogatie) om later te voldoen aan de grenswaarden. Voor PM_{10} is uitstel mogelijk tot 2011 en voor NO_2 tot 2015. Ook zijn normen opgenomen voor de fijnere fractie van fijn stof ($PM_{2,5}$). Als de grenswaarden voor PM_{10} worden gehaald, wordt ook voldaan aan de grenswaarden voor $PM_{2,5}$. De nieuwe grenswaarden voor $PM_{2,5}$ zijn niet strenger dan de huidige norm voor daggemiddelde concentraties van PM_{10} .

Op plaatsen waar wordt voldaan aan de grenswaarden voor PM_{10} wordt ook voldaan aan die voor $PM_{2,5}$. Nederland zal zijn plannen om de luchtkwaliteitsnormen op tijd te halen verder gaan vormgeven en uitvoeren. Op 19 februari 2009 heeft de Eerste Kamer een voorstel tot wijziging van de Wet milieubeheer aangenomen ter implementatie van de derogatie en luchtkwaliteitseisen (waaronder $PM_{2,5}$). Deze wetswijziging zal in werking treden op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip

Nota Ruimte

Op 23 april 2004 heeft het kabinet de Nota Ruimte vastgesteld (deel 3) en aansluitend op 27 april 2004 ter behandeling aan de Tweede Kamer gezonden. De behandeling van de Nota Ruimte in de Tweede Kamer heeft plaatsgevonden op 28 juni 2004, 17 januari 2005 en 21 februari 2005. De Tweede Kamer diende een groot aantal moties in, waarvan er uiteindelijk 31 werden aangenomen. Zowel de aangenomen moties, als de in het debat gedane toezeggingen, werden in de nieuwe versie van de Nota Ruimte (deel 3A) verwerkt. Op 17 mei 2005 nam de Tweede Kamer de Nota Ruimte aan. De Eerste Kamer ging akkoord op 17 januari 2006. De Nota Ruimte bevat de visie van het kabinet op de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland en de belangrijkste bijbehorende doelstellingen. De nota bevat de ruimtelijke bijdrage aan een sterke economie, een veilige en leefbare samenleving en een aantrekkelijk land. Het gaat om de inrichtingsvraagstukken die spelen tussen nu en 2020, met een doorkijk naar 2030. In de nota worden de hoofdlijnen van beleid aangegeven, waarbij het kabinet kiest voor 'decentraal wat kan, en centraal wat moet'. Dat betekent in veel gevallen dat provincies en gemeenten aan zet zijn. Meer dan voorheen focust het Rijk zich op de ruimtelijke hoofdstructuur (RHS) van Nederland. Hoofddoel van het nationaal ruimtelijk beleid is ruimte te scheppen voor de verschillende ruimtevragende functies op het beperkte oppervlak dat ons in Nederland ter beschikking staat. Meer specifiek richt het kabinet zich hierbij op vier algemene doelen: versterking van de Nederlandse economie en concurrentiepositie, bevordering van krachtige steden en een vitaal platteland, waarborging en ontwikkeling van belangrijke (inter)nationale ruimtelijke waarden, en waarborging van de veiligheid.

Reconstructiewet concentratiegebieden

In gebieden met een hoge dichtheid aan (intensieve) veehouderijen - de zogenaamde concentratiegebieden - doen zich bij de ruimtelijke ordening en het milieubeheer problemen voor die nauw met elkaar samenhangen. Functies als landbouw, wonen, werken, mobiliteit, recreatie, natuur en landschap zitten elkaar vaak in de weg. Enerzijds worden de economische functies in het landelijk gebied beperkt wat nadelige gevolgen heeft voor de sociaal-economische vitaliteit en de leefbaarheid van het gebied.

Zo worden veel veehouderijen beperkt in hun ontwikkeling vanwege geur- en ammoniakregels. Anderzijds hebben natuur, water en landschap vaak te lijden van de grote verwevenheid aan functies. Denk bijvoorbeeld aan verzuring, verdroging en versnippering van natuurgebieden. De verwevenheid maakt het moeilijk om beleidsdoelen te realiseren als de ecologische hoofdstructuur (EHS) en voldoende waterbergingscapaciteit. Om deze samenhangende problematiek in de concentratiegebieden aan te pakken heeft het Rijk de 'Reconstructiewet concentratiegebieden' (Rwc) opgesteld. Concrete aanleiding voor deze wet was de varkenspestcrisis in 1997. De oorspronkelijke veterinaire doelstelling van de wet (compartimentering, varkensvrije zones) is gaandeweg aangevuld en vervangen door andere doelen.

Artikel 4 van de wet noemt als doel van de reconstructie "Het gaat om bevordering van een goede ruimtelijke structuur van het concentratiegebied, in het bijzonder met betrekking tot landbouw, natuur, bos, landschap, recreatie en toerisme, water, milieu en infrastructuur, alsmede ter verbetering van een goed woon-, werk- en leefklimaat en van de economische structuur". De Reconstructiewet biedt het wettelijk kader en de instrumenten om de complexe problematiek in de concentratiegebieden in samenhang aan te pakken. Hierdoor kan meer worden bereikt dan mogelijk is met de bestaande wetten en regelingen afzonderlijk. De Reconstructiewet is op 1 april 2002 in werking getreden³.

Een belangrijk instrument van de Reconstructiewet is het reconstructieplan. Dit is een integraal gebiedsplan waarin alle onderwerpen die relevant zijn voor de ontwikkeling van een gebied in hun onderlinge, organisatorische en ruimtelijke samenhang worden meegenomen en waarin prioriteiten worden aangegeven. Onderdeel van een reconstructieplan is de 'zonering intensieve veehouderij'. De Reconstructiewet schrijft voor dat een concentratiegebied wordt verdeeld in drie soorten gebieden: landbouwonwikkelingsgebied, verwevingsgebied en extensiveringsgebied. Het landbouwonwikkelingsgebied is een ruimtelijk begrensd gedeelte van een reconstructiegebied met het primaat landbouw dat geheel of gedeeltelijk voorziet in de mogelijkheid tot uitbreiding, hervestiging of nieuwvestiging van intensieve veehouderij. In de extensiveringsgebieden daarentegen krijgt de intensieve veehouderij geen ontwikkelingsruimte en moet deze op termijn worden beëindigd of verplaatst. In de verwevingsgebieden moeten meerdere functies naast elkaar kunnen bestaan.

De vaststelling van een reconstructieplan geldt tevens als een herziening van het geldende streekplan, voorzover dat in het reconstructieplan is aangegeven. Ook kan het reconstructie aanvullend werken op het streekplan omdat het reconstructieplan op onderdelen verder is uitgewerkt.

Het reconstructieplan kent een directe doorwerking vanaf het moment dat het ontwerpplan ter visie is gelegd. Handelingen met betrekking tot onroerende zaken die de verwezenlijking van het reconstructieplan ernstig belemmeren, zijn, behoudens ontheffing door Gedeputeerde Staten, verboden (artikel 36 Rwc). De wetgever gaat ervan uit dat gemeenten hun bestemmingsplannen zo snel mogelijk aanpassen. Voor gevallen waarin de aanpassing van het bestemmingsplan achterwege blijft, heeft de wetgever in artikel 27 Rwc de mogelijkheid van planologische doorwerking geboden. In het reconstructieplan kan worden aangegeven voor welke delen van het reconstructiegebied de doorwerking geldt. Tot het aangepaste bestemmingsplan van kracht is, geldt het reconstructieplan voor die delen als voorbereidingsbesluit als bedoeld in artikel 21, eerste lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (art 27, eerste lid Rwc).

Voorzover het reconstructieplan en het bestemmingsplan niet met elkaar in overeenstemming zijn, geldt het reconstructieplan voor de uitvoering daarvan als een vrijstelling als bedoeld in artikel 19 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening.

³ De Reconstructiewet is vastgesteld op 31-01-2002 (Staatsblad 2002, 115 en 116). De wet is grotendeels in werking getreden bij Koninklijk Besluit van 25-03-2002 (Staatsblad 2002, 175). De artikelen 49 tot en met 91 en 97 zijn niet in werking getreden. Bij wet van 7-12-2006 is de Reconstructiewet gewijzigd. Deze wijziging is op 1-1-2007 in werking getreden (Staatsblad 2006, 677).

Ten aanzien van de voorgenomen activiteit

De beoogde activiteit is gelegen in een concentratiegebied. Derhalve is de Reconstructiewet concentratiegebieden van toepassing en is voor het gebied een reconstructieplan vastgesteld (zie het beschrevene onder het kopje Reconstructieplan)

Meststoffenwet

Bij een varkenshouderij komt drijfmest vrij. Deze mest wordt van het bedrijf afgevoerd en elders aangewend als meststof overeenkomstig de meststoffenwet. Per 1 januari 2006 is de gewijzigde meststoffenwet van kracht. Belangrijkste wijziging in de nieuwe meststoffenwet 2006 is de introductie van het stelsel van gebruiksnormen. Er geldt een gebruiksnorm ten aanzien van dierlijke meststoffen. Tevens dient rekening te worden gehouden met een stikstofgebruiksnorm en fosfaatgebruiksnorm. Met de gift aan dierlijke meststoffen, kunstmeststoffen en overige organische meststoffen mogen deze gebruiksnormen niet worden overschreden. De introductie van stikstofgebruiksnormen en de gebruiksnorm voor dierlijke meststoffen is een directe uitwerking van de Europese Nitraatrichtlijn. Deze stelt dat de concentratie nitraat in grondwater maximaal 50 milligram per liter zijn. Aan deze verplichting kan alleen worden voldaan wanneer er maatregelen worden genomen die de toevoer van stikstof beperken, dus een stelsel van gebruiksnormen. Hoewel de meststoffenwet geen toetsingskader is bij milieuvergunningverlening, is deze wet wel van invloed op de bedrijfsvoering. Zo stelt de meststoffenwet ook eisen aan de opslagcapaciteit van dierlijke mest. In het MER zal worden beschreven hoe initiatiefnemer de mest gaat afvoeren van het bedrijf en welke invloed dit heeft op de bedrijfsvoering binnen de inrichting.

Meststoffenwet

Bij een varkenshouderij komt drijfmest vrij. Deze mest wordt van het bedrijf afgevoerd en elders aangewend als meststof overeenkomstig de meststoffenwet. Per 1 januari 2006 is de gewijzigde meststoffenwet van kracht. Belangrijkste wijziging in de nieuwe meststoffenwet 2006 is de introductie van het stelsel van gebruiksnormen. Er geldt een gebruiksnorm ten aanzien van dierlijke meststoffen. Tevens dient rekening te worden gehouden met een stikstofgebruiksnorm en fosfaatgebruiksnorm.

Met de gift aan dierlijke meststoffen, kunstmeststoffen en overige organische meststoffen mogen deze gebruiksnormen niet worden overschreden. De introductie van stikstofgebruiksnormen en de gebruiksnorm voor dierlijke meststoffen is een directe uitwerking van de Europese Nitraatrichtlijn. Deze stelt dat de concentratie nitraat in grondwater maximaal 50 milligram per liter zijn. Aan deze verplichting kan alleen worden voldaan wanneer er maatregelen worden genomen die de toevoer van stikstof beperken, dus een stelsel van gebruiksnormen.

Gezondheid- en welzijnswet voor Dieren (GWWD)

Gezondheids- en welzijnswet voor dieren (GWWD) is een Nederlandse wet uit 1992, die betrekking heeft op de belangen en bescherming van dieren. Om aantasting van dierenwelzijn zo klein mogelijk te maken, besloot het Ministerie van Landbouw en Visserij (de voorloper van het ministerie van LNV) een nieuwe wet te ontwerpen. Deze nieuwe wet werd in 1992 aangenomen, en heet: de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren (GWWD).

Uitgangspunt van deze wet is dat men geen handelingen met dieren mag verrichten, tenzij in de wet staat dat het wel mag (dit wordt het 'nee, tenzij'- principe genoemd. De Gezondheids- en welzijnswet voor Dieren is een 'kaderwet'. Dat betekent dat de wet een soort raamwerk geeft waarbinnen de uiteindelijke regels vastgesteld worden aan de hand van Algemene Maatregelen van Bestuur (AmvB's) of Ministeriële regelingen. Een van deze AmvB's is Het Varkensbesluit 1998 (zie hierna).

Het Varkensbesluit 1998

Het Varkensbesluit (1 september 1998) is van belang voor het welzijn van de varkens. Het besluit stelt naast inrichtingseisen ook eisen om het welzijn van de varkens te optimaliseren, zoals voorschriften voor het behandelen van zieke en gewonde dieren en de huisvesting van zeugen, biggen en vleesvarkens. Het is een Besluit behorende bij de gezondheids- en welzijnswet voor dieren. In het MER zal de bedrijfsvoering worden afgezet tegen het gestelde in het Varkensbesluit.

Besluiten over aangewezen natuurgebieden (EHS)

De EHS is op nationaal niveau vastgelegd in de Nota Ruimte en betreft een netwerk van gebieden waar natuur voorrang heeft. Het netwerk helpt voorkomen dat planten en diersoorten in geïsoleerde gebieden uitsterven. De EHS bestaat uit kerngebieden, natuurontwikkelingsgebieden en verbindingzones. Veel van de Nederlandse Natura 2000 gebieden maken deel uit van deze EHS. Het ruimtelijke beleid voor de Ecologische Hoofdstructuur is gericht op het instandhouden van de voor behoud, herstel en ontwikkeling wezenlijke kenmerken en waarden. Gemeenten, provincies en het Rijk hebben een belangrijke taak in het realiseren van de EHS en in het tegengaan van aantasting. De EHS is een plan in uitvoering en moet in 2018 klaar zijn.

In april 2002 hebben Gedeputeerde Staten van de Provincie Noord-Brabant een beleidsnota vastgesteld om de bestaande natuur te beschermen en nieuwe natuur te ontwikkelen. Hierin is tevens de ontwikkeling van de Ecologische hoofdstructuur opgenomen. Het college van Gedeputeerde Staten van de Provincie Noord-Brabant heeft in februari 2006 een "Besluit tot vaststelling van de Ecologische Hoofdstructuur voor de Wet ammoniak en veehouderij" genomen.

Wet geluidhinder (Wgh)

De Wet geluidhinder is één van de belangrijkste wetten die voorkoming en bestrijding van geluidshinder beogen. Veel onderwerpen die eerst in de Wet geluidshinder geregeld waren, zoals het vergunningstelsel voor inrichtingen zijn overgebracht naar de Wet milieubeheer. Het accent van de huidige Wet geluidhinder ligt daardoor op zonering. Het is één van de weinige instrumenten die nog in de Wet geluidhinder zelf zijn geregeld. De onderhavige locatie is niet gelegen op een gezoneerd industrieterrein.

Handreiking industrielawaai en vergunningverlening 1998

De handreiking industrielawaai en vergunningverlening is opgesteld als hulpmiddel bij het voorkomen en beperken van hinder door industrielawaai. Het heeft tot doel overheden een hulpmiddel te bieden bij het voorkomen en beperken van hinder door industrielawaai in het kader van de vergunningverlening. Als basis voor de normstelling van het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau kan worden uitgegaan van de richtwaarden die zijn opgenomen in de Handreiking Industrielawaai en vergunningverlening van 1998. Wanneer er hieromtrent nog geen gemeentelijk beleid is vastgesteld, kunnen de te hanteren richtwaarden ontleend worden aan de Circulaire Industrielawaai van 1 september 1979, herdruk 1982. Overigens komen de in de handreiking vermelde richtwaarden en gebiedstyperingen overeen met hetgeen in voornoemde circulaire is opgenomen.

Ten aanzien van de voorgenomen activiteit

De inrichting is gelegen in het buitengebied. Voor een dergelijke omgeving geldt op grond van de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening (21 oktober 1998) de richtwaarde voor landelijk gebied, te weten 40 dB(A) als etmaalwaarde voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$). De inrichting wordt echter omsloten door de autowegen A73 en A77. Tevens zijn er in de directe omgeving meerdere agrarische bedrijven gelegen welke samen met het heersende verkeerslawaaï aanleiding kunnen geven tot een hoger achtergrondniveau. De omgeving is derhalve vergelijkbaar met een rustige woonwijk met weinig verkeer, zoals bedoeld in hoofdstuk 4 van de genoemde handreiking. Voor een dergelijke omgeving mag een referentieniveau gehanteerd worden van 45 d(B)A

Circulaire geluidhinder

In verband met de verruimde reikwijdte van de Wet milieubeheer behoort ook de indirecte hinder tot het toetsingskader van een aanvraag om een milieuvergunning, mits er een relatie bestaat tussen de inrichting en de veroorzaakte hinder. Bij indirecte hinder kan onder andere gedacht worden aan het af- en aanrijden van voertuigen en parkeerhinder. De indirecte hinder vanwege het aan- en afvoerende verkeer van en naar de inrichting zal in het MER worden beoordeeld conform de 'Circulaire geluidhinder' d.d. 29 februari 1996.

De Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB)

Het (nationale) preventieve bodembeschermingsbeleid is vastgelegd in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten. Dit beleid is gericht op het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico voor de reguliere bedrijfsvoering binnen de afzonderlijke bedrijfsonderdelen/installaties van een inrichting voor zover sprake is van een bodembedreigende situatie. Ter beperking van het bodemrisico van de bedrijfsactiviteiten geldt als uitgangspunt dat, onder reguliere bedrijfscondities, preventieve bodembeschermende voorzieningen en maatregelen moeten zijn getroffen die in combinatie leiden tot een verwaarloosbaar bodemrisico (A) zoals omschreven in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB). In het MER zal een Bodemrisicochecklist (BRCL) conform de NRB worden uitgewerkt

Productblad gevaarlijke stoffen (PGS)

De PGS richtlijnen kunnen als deskundigenadvies worden gebruikt bij vergunningverlening en algemene regels op grond van de Wet milieubeheer en bij arbeids-, transport- en brandveiligheid. De meeste PGS publicaties zijn genoemd in de Regeling aanwijzing BBT-documenten, wat betekent dat het bevoegde gezag voor het verlenen van vergunningen op grond van de Wet milieubeheer en de Wet verontreiniging oppervlaktewateren gebruik moet maken van onder andere de PGS publicaties. Daarnaast kan de Arbeidsinspectie de PGS publicaties gebruiken voor het stellen van eisen (net als voorheen de CPR richtlijnen). In het MER zal aan de orde komen hoe de voorgenomen activiteit zich verhoudt met de PGS-richtlijnen.

Bouwtechnische Richtlijnen Mestbassins (BRM) en Handreiking Besluit Richtlijnen Mestbassins (HBRM)

De BRM (1990) en HBRM (1991) geven regels met betrekking tot onder andere aanleg, materiaalkeuze en constructie van mestopslagsystemen. De vloeren en de wanden van de mestkelders onder de nieuw te bouwen stallen zullen worden uitgevoerd conform de eisen van de BRM en de HBRM.

Handreiking Wegen naar preventie bij bedrijven

In het kader van de verruimde reikwijdte van de Wet milieubeheer worden onder de gevolgen voor het milieu mede verstaan gevolgen die verband houden met een doelmatig beheer van afvalstoffen of een doelmatig beheer van afvalwater, gevolgen die verband houden met het verbruik van energie en grondstoffen, alsmede gevolgen die verband houden met het verkeer van personen of goederen van en naar de inrichting. De "Handreiking Wegen naar preventie bij bedrijven; aanpak preventie in het kader van de Wet milieubeheer voor vervoer, water, afval en energie". biedt een integrale systematiek voor toepassing van preventie in de vergunningverlening. De relevante aspecten in het kader van de verruimde reikwijdte komen aan de orde in het MER waarbij beschreven zal worden op welke wijze deze aspecten zich verhouden met de genoemde handreiking.

Circulaire Energie in de milieuvergunning'

Als hulpmiddel bij de besluitvorming ten aanzien van energiebesparing is de circulaire '*Energie in de milieuvergunning*', oktober 1999 opgesteld. De circulaire is bedoeld als een handreiking voor het bevoegd gezag. In december 2005 is verschenen de "Handreiking Wegen naar preventie bij bedrijven; aanpak preventie in het kader van de Wet milieubeheer voor vervoer, water, afval en energie". Deze handreiking vervangt verschillende uitvoeringsdocumenten die betrekking hebben op preventie. Met betrekking tot energiebesparing beschrijft de handreiking alleen ontwikkelingen die nog niet in de circulaire zijn beschreven. Dit betreft voornamelijk de meerjarenafspraken energie-efficiency 2, het convenant Benchmarking energie-efficiency. De circulaire "Energie in de milieuvergunning" blijft als zelfstandig juridisch document naast de genoemde handreiking bestaan. Het aspect energie zal aan de orde komen in het in het MER waarbij de hiervoor genoemde documenten in acht worden genomen.

Besluit ozonlaag afbrekende stoffen Wms 2003 / Besluit broeikasgassen Wms 2003

De regelgeving voor de koudemiddelen CFK's, HCFK's en HFK's in koelinstallaties (bijvoorbeeld kadaverkoelingen) is opgenomen in het Besluit ozonlaag afbrekende stoffen Wms 2003 dan wel het Besluit broeikasgassen Wms 2003 (Staatsblad 2003, nummer 360). Daarnaast is de Regeling lektheidsvoorschriften koelinstallaties in de gebruiksfase 2006 (Staatscourant 2006, nummer 235) bij beide besluiten van toepassing. In het MER zal worden gezien in hoeverre er koudemiddelen worden aangewend waarop de genoemde besluiten van toepassing zijn en wat daarvan de consequenties zijn.

Verdrag van Malta

Het Europese Verdrag van Valletta uit 1992, ook wel het Verdrag van Malta genoemd, regelt de bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem, de inpassing ervan in de ruimtelijke ontwikkeling en de financiering van opgravingen. Nederland heeft dit verdrag ondertekend en goedgekeurd. Het belangrijkste doel van het verdrag is behoud van het erfgoed in de bodem. Voor ruimtelijke ordeningsplannen die het bodemarchief bedreigen dienen Rijk, provincies en gemeenten te (laten) bepalen welke archeologische waarden in het geding zijn. De Rijksdienst voor Archeologie, Cultuurlandschap en Monumenten (RACM) heeft de Indicatieve Kaart Archeologische Waarden (IKAW) van Nederland samengesteld. De IKAW vormt in de ruimtelijke planvorming het startpunt om de archeologische verwachtingswaarde van een plangebied te in beeld te brengen.

Naar aanleiding van de verwachtingswaarde wordt het verdere onderzoekstraject bepaald. Provincies en gemeenten hebben de mogelijkheid om op basis van de IKAW, aangevuld met lokale kennis en gegevens een eigen regionale beleidskaart voor archeologische verwachtingswaarden samen te stellen. In paragraaf 4.3 wordt hier nader op in gegaan.

Nota Belvédère

In de Nota Belvédère (1999) staat de instandhouding, versterking en verdere ontwikkeling van de cultuurhistorische identiteit bij ruimtelijke aanpassingen centraal. In paragraaf 4.3 wordt hier nader op in gegaan.

Wet verontreiniging oppervlaktewateren.

De Wet verontreiniging oppervlakte wateren (Wvo) heeft als doel het bestrijden en voorkomen van verontreiniging van het oppervlaktewater met het oog op de verschillende functies van deze wateren. Voor het direct lozen van afvalwater en/of verontreinigende of schadelijke stoffen op het oppervlaktewater is een vergunning in het kader van deze wet vereist. De Wvo-vergunning moet worden aangevraagd bij de waterkwaliteitsbeheerder. De voorgenomen activiteit zal niet leiden tot een vergunningsplichtige lozing ingevolge de Wvo.

Grondwaterwet

De grondwaterwet vormt de landelijke regeling voor het doelmatig gebruik van grondwater. De grondwaterwet regelt het beheer van de hoeveelheid grondwater. Grondwateronttrekkingen door bedrijven en particulieren zijn, afhankelijk van de omvang en diepte, meldings-, registratie- of vergunningplichtig. Iedere provincie heeft hiervoor haar eigen beleid vastgesteld in het provinciale waterhuishoudingsplan en de daarbij behorende verordening (zie ook het beschrevene onder het kopje "Verordening waterhuishouding Noord-Brabant 2005")

Waterbeleid 21ste eeuw (2000) en Nationaal Beleidsakkoord Water

Om te voorkomen dat het klimaat tot wateroverlast leidt is het Waterbeleid voor de 21ste eeuw (WB21) ontwikkeld. Kern is dat water de ruimte moet krijgen, voordat het die ruimte zelf neemt. Het waterbeleid voor de 21ste eeuw wordt ingevuld door nu maatregelen te nemen op de verwachte ontwikkelingen (anticiperen), door techniek en ruimte slim te combineren en door de drietraps-strategie van vasthouden – bergen – afvoeren ((inundatie en waterberging). Als onderdeel van het nieuwe waterbeleid is begin 2002 de Watertoets ingevoerd. Dat is een bestuurlijk instrument waarmee ruimtelijke plannen (zoals het streek- en bestemmingsplan) worden getoetst op de mate waarin ze rekening houden met het uitgangspunt dat water voldoende ruimte moet krijgen. Daarmee is de toets de verbindende schakel tussen waterbeheer en ruimtelijke ordening. In paragraaf 4.4 wordt verder ingegaan op de Watertoets. In paragraaf 4.3 onder het kopje Waterbergingsgebieden wordt de situering van de onderhavige inrichting ten aanzien van inundatiegebieden en waterbergingsgebieden weergegeven.

Waterwet

Eind maart 2008 is een aangepast wetsvoorstel gepubliceerd. Het aangepaste wetsvoorstel is door de Tweede Kamer aangenomen met 9 amendementen en ligt nu ter behandeling bij de Eerste Kamer. Meer informatie over het traject van de Waterwet kunt u vinden onder het menu 'Wetsvoorstel en Kamerstukken'. Naar verwachting zullen de Waterwet, inclusief uitvoeringsregeling en invoeringswet, medio 2009 in werking treden.

Om het beheer van de toekomst zo goed mogelijk vorm te geven en uit te voeren, is van belang dat het huidige wettelijke instrumentarium wordt gestroomlijnd en gemoderniseerd. Daarbij staat integraal waterbeheer centraal. De Waterwet regelt straks het beheer van oppervlaktewater en grondwater, en verbetert ook de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening. Daarnaast levert de Waterwet een flinke bijdrage aan kabinetsdoelstellingen zoals vermindering van regels, vergunningstelsels en administratieve lasten.

De Waterwet vervangt de bestaande wetten voor het waterbeheer in Nederland:

- Wet op de waterhuishouding;
- Wet op de waterkering;
- Grondwaterwet;
- Wet verontreiniging oppervlaktewateren;
- Wet verontreiniging zeewater;
- Wet droogmakerijen en indijkingen (Wet van 14 juli 1904);
- Wet beheer rijkswaterstaatswerken (het zogenaamde 'natte gedeelte');
- Waterstaatswet 1900;
- Wrakkenwet (via invoeringswetgeving wordt ook deze mogelijk geïntegreerd).

Met de Waterwet zijn Rijk, waterschappen, gemeenten en provincies straks beter uitgerust om wateroverlast, waterschaarste en waterverontreiniging tegen te gaan. Ook voorziet de wet in het toekennen van functies voor het gebruik van water zoals scheepvaart, drinkwatervoorziening, landbouw, industrie en recreatie. Afhankelijk van de functie worden eisen gesteld aan de kwaliteit en de inrichting van het watersysteem. Een belangrijk gevolg van de Waterwet is dat de huidige vergunningstelsels uit de afzonderlijke waterbeheerwetten worden gebundeld: zes vergunningen uit de bestaande 'waterbeheerwetten' gaan op in één watervergunning.

4.3 Provinciaal beleid

Provinciale milieuverordening

Ingevolge artikel 1.2 van de Wet milieubeheer bestaat voor de provincies de verplichting een verordening ter bescherming van het milieu vast te stellen. Op 1 januari 2005 is huidige de Provinciale milieuverordening Noord-Brabant, afgekort tot PMV, in werking getreden. De PMV is op 1 juli 2006 en 1 januari 2008 gewijzigd. De provinciale milieuverordening creëert de mogelijkheid om op provinciaal niveau een integraal stelsel van milieuregels te realiseren. In de provinciale milieuverordening zijn o.a. regels opgenomen voor:

- de verwijdering van bepaalde categorieën afvalstoffen;
- de bescherming van de kwaliteit van het grondwater in aangewezen gebieden met het oog op drinkwaterwinning (grondwaterbeschermingsgebieden);
- het voorkomen of beperken van geluidshinder in aangewezen gebieden (stilte gebieden).

Ten aanzien van de voorgenomen activiteit

Figuur 4.2 geeft de situering van de onderhavige locatie weer ten opzichte van grondwaterbeschermingsgebieden en stiltegebieden. Hieruit blijkt dat de onderhavige locatie niet is gelegen in een grondwaterbeschermingsgebied dan wel een stiltegebied.

Figuur 4.2. Situering ten opzichte van grondwaterbeschermingsgebieden en stiltegebieden

Reconstructieplan

Voor het gebied waarin de inrichting ligt, Peel & Maas, is op 28 juli 2005 een Reconstructieplan bekendgemaakt. Dit plan is op 29 juli 2005 in werking getreden. De Reconstructie gaat over herinrichten van het buitengebied. De indeling van gebieden van de reconstructiezoning is begrensd door de waarden en belangen in de gebieden integraal af te wegen. Rekening is gehouden met natuurlijke randvoorwaarden als water, milieu, natuur en met andere functies zoals wonen, werken en recreatie. De reconstructiezoning bestaat uit drie gebieden:

- **Extensiveringsgebieden**, waarin het primaat is gelegen bij wonen (kernrandzones) of natuur. In een extensiveringsgebied is uitbreiding, hervestiging of nieuwvestiging van intensieve veehouderijen niet mogelijk.
- **Verwevingsgebieden**, waarin verweving plaatsvindt tussen wonen, natuur en landbouw. In een verwevingsgebied is hervestiging of uitbreiding van een intensieve veehouderij mogelijk, mits de ruimtelijke kwaliteit of functies zich daartegen niet verzetten (duurzame (project)locaties).
- **Landbouwontwikkelingsgebied**, waarin de primaat bij de landbouw ligt. Een landbouwontwikkelingsgebied voorziet geheel of gedeeltelijk in de mogelijkheid tot uitbreiding, hervestiging of nieuwvestiging van intensieve veehouderij (zoveel mogelijk in clusters).

Het bieden van ontwikkelingsmogelijkheden voor duurzame landbouw is een belangrijke reconstructiedoelstelling. Allereerst behouden bedrijven op goede locaties hun ontwikkelingsmogelijkheden.

Daarnaast worden locaties en gebieden aangewezen waar intensieve veehouderijbedrijven die in hun ontwikkelingen worden belemmerd, de mogelijkheid krijgen verder te gaan. Het kan hierbij gaan om een bestaande duurzame locatie in een verwevingsgebied of landbouwontwikkelingsgebied.

Ten aanzien van de voorgenomen activiteit:

Op basis van het reconstructieplan Peel & Maas is de onderhavige inrichting gelegen in een verwevingsgebied zoals weergegeven in figuur 4.3. Zoals gesteld is in een verwevingsgebied uitbreiding van een intensieve veehouderij daarmee mogelijk, mits de ruimtelijke kwaliteit of functies zich daartegen niet verzetten. Hiervan is sprake wanneer er sprake is van een duurzame locatie. De onderhavige locatie betreft een bestaand agrarisch bouwblok met een zodanige ligging dat het vanuit milieuoogpunt verantwoord is om het te laten groeien. Ook vanuit ruimtelijk oogpunt (natuur, landschap) is het verantwoord om het bedrijf te laten groeien tot een bouwblok van maximaal 1,5 ha voor een intensieve veehouderij (met de in procedure zijnde bestemmingsplan wijziging vindt de bouwblokvergroting plaats tot 1,5 ha)⁴. Er kan daarom gesproken worden van een duurzame locatie⁵. De voorgenomen activiteit past hiermee binnen de reconstructiedoelstellingen.

Figuur 4.3. Situering binnen Reconstructieplan

⁴ In verwevingsgebieden zijn bouwblokken tot 1,5 hectare, met inachtneming van de in deel B opgenomen voorwaarden mogelijk. De uitbreiding van bouwblokken boven de 1,5 hectare in verwevingsgebieden is -op grond van dit reconstructieplan- niet rechtstreeks mogelijk. Hiervoor geldt een goedkeuringsvereiste.

⁵ Een toelichting op de motivatie betreffende de duurzame locatie wordt beschreven onder het kopje "De handleiding "duurzame locaties en duurzame projectlocaties voor de intensieve veehouderij""

Streekplan Noord-Brabant 2002

Op 22 februari 2002 heeft het College van Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant het “streekplan Noord-Brabant 2002” en het bijbehorende ontwikkelingsprogramma vastgesteld. In het streekplan worden de hoofdlijnen voor het ruimtelijke beleid in Brabant voor de komende tien jaar uiteengezet. Hoofddoel van het streekplan is zorgvuldiger ruimtegebruik. Dit betekent dat bij het ruimtelijk faciliteren van nieuwe ontwikkelingen meer aandacht moet worden geschonken aan ecologisch en sociaal- en culturele aspecten. In het streekplan wordt onderscheid gemaakt tussen de Groene Hoofdstructuur (GHS) en de Agrarische Hoofdstructuur (AHS). Het streekplan verdeelt vervolgens de GHS en AHS onder in 4 hoofdzones: GHS-natuur, GHS-landbouw, AHS-landschap en AHS-landbouw. De belangrijkste (potentiële) natuurwaarden en de daarmee verbonden landschapswaarden komen voor in de GHS-natuur, de GHS-landbouw en in de AHS-landschap.

De planologische bescherming van de natuur- en landschapswaarden in deze hoofdzones bestaat uit twee onderdelen:

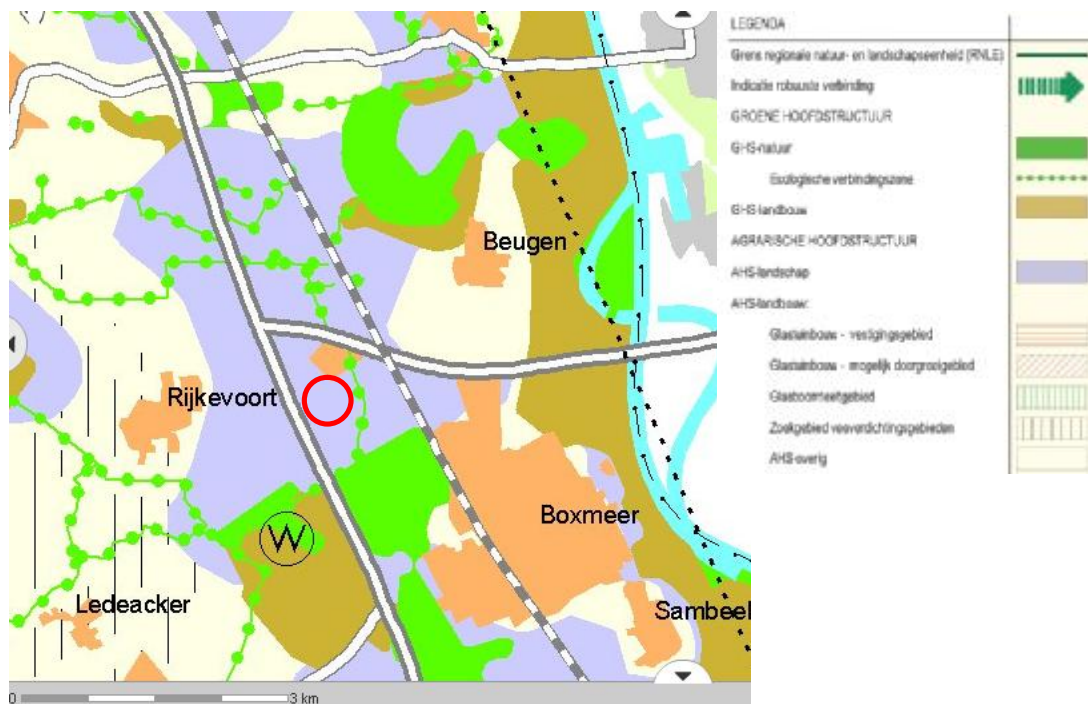
- In de eerste plaats moeten de zones als zodanig worden beschermd tegen intensieve vormen van ruimtegebruik die in beginsel niet thuishoren in het buitengebied, met name verstedelijking. Dit noemen we de ‘externe bescherming’.
- In de tweede plaats moeten de natuur- en landschapswaarden binnen de zones worden beschermd tegen ruimtelijke ingrepen die thuishoren of thuis kunnen horen in het buitengebied, zoals agrarische bebouwing. Dit noemen we de ‘interne bescherming’.

Voor de interne bescherming is een genuanceerde benadering nodig. In het kader van de interne bescherming zijn derhalve 14 subzones onderscheiden in de GHS en in de AHS. De AHS omvat het gebied buiten de GHS en de bebouwde kernen en infrastructuur.

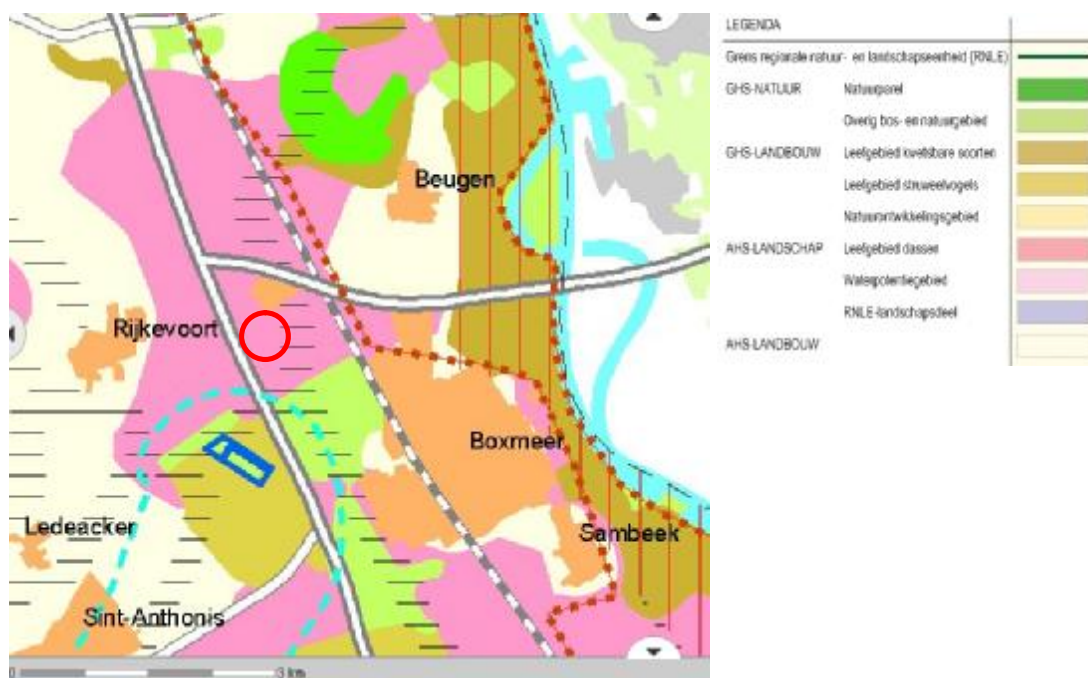
In de AHS staat de instandhouding en de versterking van de landbouw voorop. Landbouwbedrijven hebben er in beginsel de ruimte om zich te ontwikkelen in de door hen gewenste richting. De AHS-landschap omvat de landbouwgebieden met de overige bijzondere (potentiële) natuurwaarden en de daarmee samenhangende landschapswaarden. Zij omvat ook de landbouwgebieden die op zichzelf genomen geen bijzondere (potentiële) natuurwaarden bezitten, maar vanwege hun ligging ten opzichte van bos- en natuurgebieden en landbouwgronden met natuurwaarden in een regionale natuur en landschapseenheid zijn opgenomen. De AHS-landschap bestaat uit drie subzones: leefgebied dassen, waterpotentiegebied en RNLE-landschapsdeel. Uitbreiding van intensieve veehouderijen binnen de AHS is mogelijk binnen voorwaarden.

Ten aanzien van de voorgenomen activiteit

Uit de figuren 4.4a en 4.4b volgt dat de onderhavige locatie is gelegen in de AHS-Landschap, subzone “leefgebied Dassen”. Het leefgebied dassen omvat landbouwgronden waarop dassen kunnen gedijen. De meeste vormen van landbouw zijn prima verenigbaar met de aanwezigheid van een dassengebied. Binnen dit leefgebied mogen intensieve veehouderijen hun bouwblok uitbereiden tot maximaal 2, 5 hectaren, mits er sprake is van een duurzame locatie. Voor de voorgenomen activiteit wordt het bouwblok vergroot tot 1,5 hectare. Voorts is er voor de onderhavige activiteit sprake van een duurzame locatie (zie het beschrevene onder het kopje De handleiding “duurzame locaties en duurzame projectlocaties voor de intensieve veehouderij”). De voorgenomen activiteit voldoet hiermee aan de in het streekplan gestelde voorwaarden.

Figuur 4.4a. Situering projectlocatie binnen het streekplan

Figuur 4.4b. Situering projectlocatie binnen het streekplan

De handleiding “duurzame locaties en duurzame projectlocaties voor de intensieve veehouderij”

Zowel in het streekplan Noord-Brabant 2002 als in het reconstructieplan Peel en Maas staat vermeld dat uitbreiding in intensieve veehouderij op de betreffende locatie alleen mogelijk is op een duurzame locatie voor intensieve veehouderij. De handleiding “duurzame locaties en duurzame projectlocaties voor de intensieve veehouderij” geeft een nadere invulling en verduidelijking van o.a. het in het Streekplan Noord-Brabant geformuleerde provinciaal beleid met betrekking tot duurzame locaties en duurzame projectlocaties voor de intensieve veehouderij. De handleiding is eveneens bedoeld als ondersteuning voor de planvorming in het kader van de Revitalisering Landelijk Gebied (RLG), welke plannen worden vastgelegd in Reconstructieplannen en voor het ruimtelijk orderingsbeleid van gemeenten en voor het beoordelen door de provincie van initiatieven en plannen in het kader van de ruimtelijke ordening.

Een duurzame locatie voor de intensieve veehouderij betreft een bestaand agrarisch bouwblok met een zodanige ligging dat het zowel vanuit milieu-oogpunt (stank, ammoniak e.d.) als vanuit ruimtelijk oogpunt (natuur, landschap e.d.) verantwoord is het te laten groeien tot 2,5 hectare voor de intensieve veehouderij. Een locatie kan ook bij een kleiner oppervlak dan 2,5 hectare als duurzaam worden aangemerkt. De beoordeling is alleen gericht op de effecten (van)uit het agrarisch bouwblok. In de handleiding staan toetsingscriteria vermeld ten aanzien van de afweging naar een duurzame locatie. Deze toetsingscriteria zijn gericht op de ligging van de locatie binnen het streekplan. Daarnaast maken algemene toetsingscriteria (ongeacht de locatie) deel uit van de handleiding.

Ten aanzien van de voorgenomen activiteit

Ten aanzien van locaties gelegen in de AHS-Landschap, subzone “leefgebied Dassen” geldt als randvoorwaarde dat de handhaving van bestaansvoorwaarden van de das gewaarborgd dient te zijn. Dit betekent dat burchten met rust worden gelaten, de dassen kunnen fourageren en er voldoende landschappelijke structuren als houtwallen, begroeide slootkanten, vochtige graslanden en dergelijke aanwezig zijn.

Duurzame locaties zijn mogelijk, mits op een goede manier rekening wordt gehouden met de genoemde randvoorwaarde. Indien dit het geval is, is de invloed van uitbreiding van bestaande intensieve veehouderijbedrijven op dassen beperkt. Daarom worden de ontwikkelingsmogelijkheden van bestaande intensieve veehouderijbedrijven zoveel mogelijk gerespecteerd. Bij uitbreiding en omschakeling dient nadrukkelijk aandacht te zijn voor behoud van de genoemde randvoorwaarde en de hier volgende uitwerking:

- De locatie mag geen burcht en geen specifieke fourageergebieden (bijvoorbeeld een boomgaard of een vochtig grasland) nadelig beïnvloeden.
- Het totaal aan groenstructuren en waardevolle landschapselementen binnen het desbetreffende leefgebied dient gelijk te blijven. Bij aantasting van bestaande groenstructuren en landschapselementen dient deze aantasting gecompenseerd te worden. Bij compensatie dient het om behoud en versterking van de aanwezige groen- en landschapsstructuren te gaan.
- Bij uitbreiding dient een ruime, verplichte, functionele groene inpassing van het bouwblok plaats te vinden.

In het kader van de ruimtelijke procedure heeft het bevoegd gezag reeds geconcludeerd dat er sprake is van een duurzame locatie. In het MER zal dit nader worden onderbouwd.

Cultuurhistorische waardenkaart (CWK)

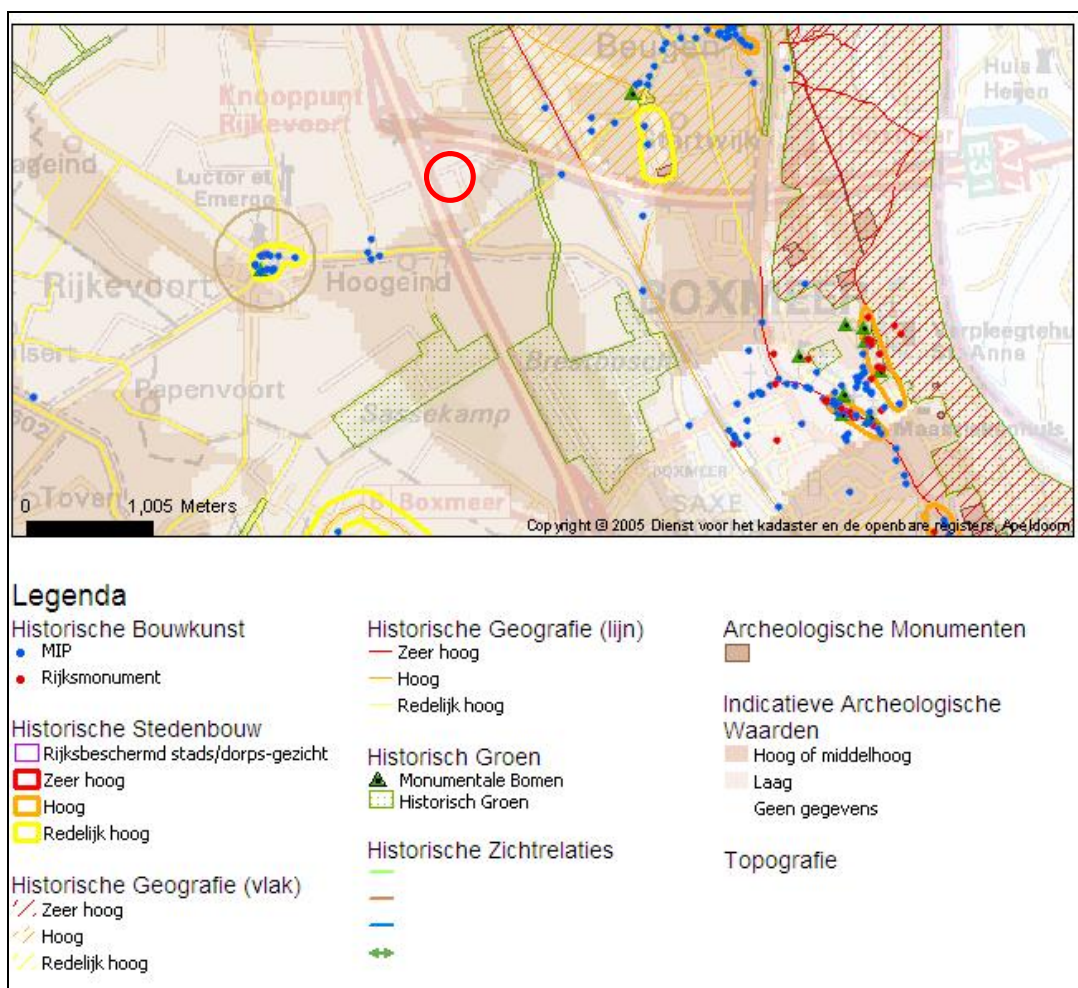
De provincie Noord-Brabant heeft in september 2006 de cultuurhistorische Waardenkaart (CHW) vastgesteld. Op deze kaart zijn cultuurhistorische waarden van boven lokaal belang aangegeven. Deze kaart kan een instrument zijn om bij ontwikkelingen de cultuurhistorische waarden te behouden en wordt door de provincie onder andere als beleidskader gebruikt.

De Belvédèregebieden (zie beschrevene in pagaraaf 4.2) zijn geselecteerd op basis van archeologische, historisch-bouwkundige en historisch-geografische kenmerken. Selectiecriteria waren: zeldzaamheid, gaafheid en representativiteit. De selectie vond plaats in nauwe afstemming tussen Rijk en provincies. Cultuurhistorisch waardevolle elementen, ensembles en deelgebieden in 17 Belvédèregebieden zijn in de Nota Belvédère voorzien van een groene contour. Deze contour biedt een hoge mate van bescherming voor de aanwezige cultuurhistorische waarden. Voor het landelijke gebied zonder groene contour zijn provincies gevraagd om ontwikkelingsgerichte landschapsstrategieën op te stellen, met als doel de kernkwaliteiten van deze gebieden te benutten en te versterken. Tot deze kernkwaliteiten behoort ook de culturele diversiteit. De Belvédèregebieden zijn opgenomen in de Cultuurhistorische Waardenkaart.

De Rijksdienst voor Archeologie, Cultuurlandschap en Monumenten (RACM) heeft de Indicatieve Kaart Archeologische Waarden (IKAW) van Nederland samengesteld. De IKAW is eveneens opgenomen in de Cultuurhistorische Waardenkaart.

Ten aanzien van de voorgenomen activiteit

Uit figuur 4.5 blijkt dat de onderhavige locatie niet is gelegen in een gebied met cultuurhistorische waarden. Voorts blijkt uit figuur 4.5 dat er geen aanleiding is te vermoeden dat er archeologische waarden op of nabij de onderhavige locatie aanwezig zijn. Er is daarmee op voorhand geen aanleiding archeologisch onderzoek plaats te vinden voorafgaande aan de onomkeerbare ingrepen in de bodem (bouwwerkzaamheden).

Figuur 4.5. Cultuurhistorische waardenkaart

Ecologische Hoofdstructuur

In april 2002 heeft Provinciale Staten van de provincie Brabant een beleidsnota vastgesteld om de bestaande natuur te beschermen en nieuwe natuur te ontwikkelen. Hierin is tevens de ontwikkeling van de Ecologische Hoofdstructuur opgenomen. College van Gedeputeerde Staten van de Provincie Noord-Brabant heeft in februari 2006 een “Besluit tot vaststelling van de Ecologische Hoofdstructuur voor de Wet ammoniak en veehouderij” genomen.

Gedeputeerde Staten van de Provincie Noord-Brabant hebben op 11 maart 2008 een ontwerpbesluit ‘Aanwijzing van de zeer kwetsbare gebieden in het kader van de Wet ammoniak en veehouderij’ genomen. De ontwerp-kaart heeft ter inzage gelegen van 18 maart tot en met 28 april 2008. Op deze kaart worden de zeer kwetsbare gebieden aangegeven met daaromheen een zone van 250 meter. Aanleiding voor het besluit is de wijziging van de Wet ammoniak en veehouderij op 1 mei 2007. Verwachting is dat GS medio 2008 een definitief besluit neemt. Vervolgens moet het Ministerie van LNV nog goedkeuring verlenen (naar verwachting eind 2008). De (zeer) kwetsbare gebieden zijn zoals eerder in deze startnotie aangegeven weergegeven in bijlage 4.

Verordening waterhuishouding Noord-Brabant 2005

Deze verordening is vastgesteld op 1 februari 2005 en bevat onder andere regels met betrekking tot grondwateronttrekkingen en oppervlaktewaterbeheer. Hierin zijn onder andere beschermde gebieden waterhuishouding aangewezen (hoofdzakelijk GHS-natuur) en attentiegebieden (natte natuurgebieden en een zone van 500 meter daaromheen). Het beleid in deze gebieden is gericht op het verbeteren van de condities voor de natuur in de natte natuurgebieden en externe bescherming voor ingrepen die een ongewenste beïnvloeding van deze natuurwaarden kunnen hebben. Er is een hydrologisch standstill van toepassing in deze gebieden en de beschermingszone er om heen. In dit gebied mogen geen activiteiten plaatsvinden die een verslechtering van de hydrologische situatie in de natte natuurgebieden tot gevolg hebben. In de kleigebieden is een beschermingszone van 500 meter veelal te ruim. De waterschappen hebben deze zones daarom, op verzoek van en in overleg met de provincie, nader begrensd. De zones zijn op perceelsniveau begrensd en hebben de status van planologische doorwerking. Voor onttrekkingen met een pompcapaciteit van meer dan 10 m³ per uur is een vergunning Grondwaterwet vereist. Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant zijn bevoegd gezag. Vooroverleg met de provincie is noodzakelijk.

Ten aanzien van de voorgenomen activiteit

Uit Figuur 4.2 is gebleken van de onderhavige locatie niet is gelegen in een grondwaterbeschermingsgebied. Uit figuur 4.6 blijkt dat de inrichting eveneens niet is gelegen in een natte natuurgebieden noch in zone van 500 m daarom heen. Het voorgenomen plan vorm daarmee geen bedreiging voor de hydrologische situatie van de grondwaterbeschermingsgebieden. Voorts wordt er binnen de inrichting niet meer dan 10 m³ per uur water onttrokken aan de bodem. Een vergunning in het kader van de grondwaterwet is daarmee niet vereist.

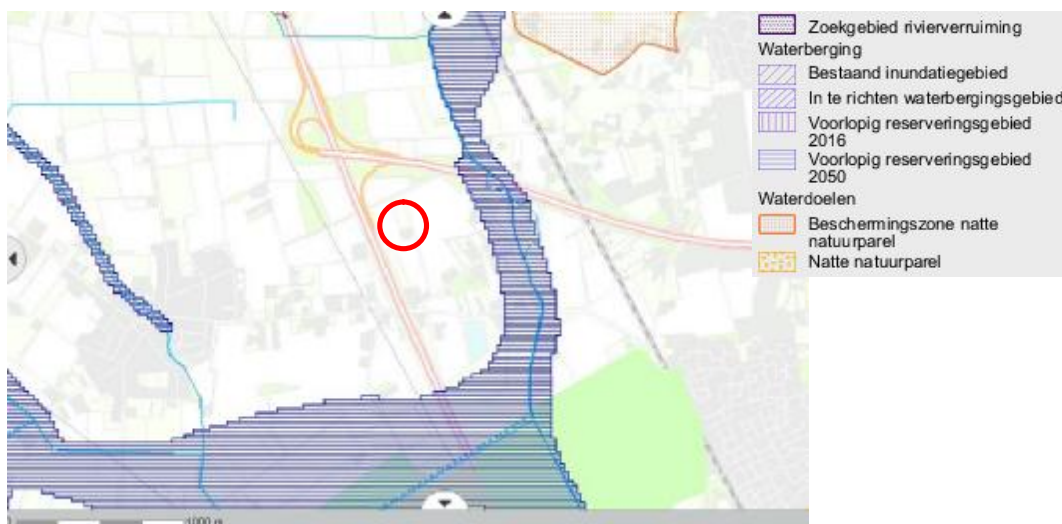
Waterbergingsgebieden

De waterbergingsgebieden zijn onder te verdelen in bestaande inundatiegebieden, in te richten waterbergingsgebieden en voorlopige reserveringsgebieden 2050/2016.

- *Inundatiegebieden:* Bestaande inundatiegebieden zijn gebieden die bij overvloedige neerslag in de bestaande situatie onder water zullen staan. Hier worden kapitaalintensieve ontwikkelingen tegengegaan. Deze gebieden zijn op perceelsniveau begrensd.
- *In te richten waterbergingsgebieden:* Voor in te richten waterbergingsgebieden hebben waterschappen concrete plannen om ze binnen de 1ste planperiode als waterbergingsgebied te realiseren. Daarbij gaat het om maatregelen waardoor het gebied geschikt wordt om tijdens overvloedige neerslag tijdelijk water te bergen en waardoor nieuwe kapitaalintensieve ontwikkelingen tegen worden gegaan. Deze locaties zijn concreet en op perceelsniveau begrensd.
- *Voorlopige reserveringsgebieden 2050/2016:* Dit zijn zoekgebieden waar waterberging gerealiseerd zou kunnen worden na de planperiode. Kapitaalintensieve ontwikkelingen zoals projectlocaties voor intensieve veehouderij zijn alleen mogelijk als uit een watertoets blijkt dat hierdoor de geschiktheid van het zoekgebied niet verloren gaat en de investering vanuit oogpunt van veiligheid en schaderisico's verantwoord is. Bestaande bedrijven houden hun normale ontwikkelingsmogelijkheden. Waterschap Brabantse Delta hanteert een periode tot 2016 in plaats van 2050. Dit werkt planologisch door naar het streekplan.

Ten aanzien van de voorgenomen activiteit

Uit figuur 4.6 blijkt dat de onderhavige locatie niet is gelegen in een waterbergingsgebied. Ten oosten en ten zuiden van de inrichting is een waterreserveringsgebied (2050) gelegen. Dit afstand tot dit reserveringsgebied bedraagt meer dan 50 meter. Het voorgenomen plan vorm daarmee geen bedreiging voor de waterbergingsgebieden in de omgeving.

Figuur 4.6. Waterdoelen in de omgeving

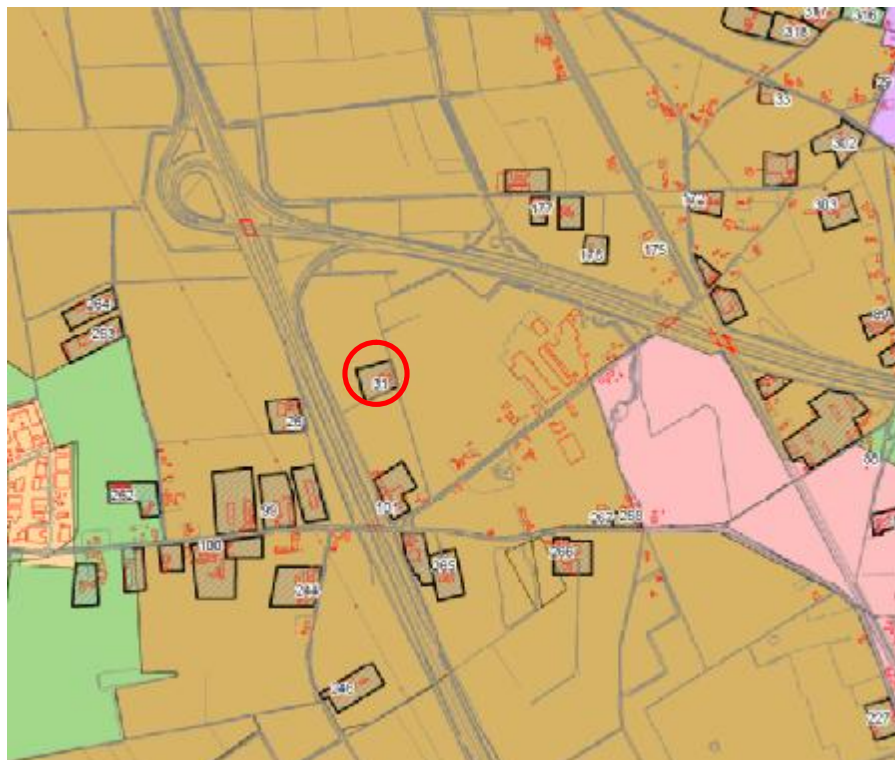
4.4 Gemeentelijk beleid

Bestemmingsplan Landelijk gebied

De onderhavige inrichting is gelegen binnen het ter plaatse vigerende bestemmingsplan buitengebied. De onderhavige inrichting is gelegen op het bouwperceel met de bestemming "Agrarisch gebied". De nieuwe bebouwing en activiteiten passen niet binnen het huidige bouwblok. Om de voorgenomen activiteit gestalte te kunnen geven zal het bestemmingsplan worden gewijzigd.

Verordening Wet geurhinder en veehouderij

Op 1 januari 2007 is de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) in werking getreden. Deze wet bevat standaardnormen voor de geurbelasting van veehouderijen op gevoelige objecten. De wet biedt daarnaast de mogelijkheid om van deze standaardnormen af te wijken (binnen een bepaalde bandbreedte), maar deze andere normen moeten dan wel in een gemeentelijke verordening worden vastgelegd. De gemeente Boxmeer heeft er vooralsnog voor gekozen om geen aparte verordening op te stellen. Echter heeft de gemeente Boxmeer wel een kaart met bijbehorende geurnormen gepubliceerd welke ten grondslag liggen aan een ontwerp geurverordening (zie figuur 4.7). Wat betreft de normering voor het buitengebied en de bebouwde kom wordt aangesloten bij de wettelijke normen. Voor wat betreft de begrenzing van de bebouwde kom is deze ruimer opgezet in de hiervoor gepubliceerde kaart. Om een worst-case te benaderen zal daarom uitgegaan worden van de begrenzing en normering van de kaart zoals opgenomen in figuur 4.7.

Legenda

Gebiedsindeling met normstelling

- A: Onbebouwde kommen Groeningen, Sambeek, Vierlingsbeek, Maashees en Deugen (1,0 Ou/m²)
- B: bebouwde kommen Oeffelt, Holthees, Vortum-Mullem en Boxmeer (2,0 Ou/m²)
- C en D: Bebouwde kommen Overloren en Rijkevoort en Industrieterreinen (3,0 Ou/m²)
- F: Plangebied Sambeek (klooster Sambeek) (4,0 Ou/m²)
- F: Plangebied Rijkevoort (Kampweg) (6,0 Ou/m²)
- G: Lxtensiveringsgebied ovong (0,0 Ou/m²)
- H: Verwevingsgebied en Lxtensiveringsgebied natuur (14,0 Ou/m²)
- I: Landbouwonwikkelingsgebied (20,0 Ou/m²)
- Agrarisch bouwblok (nummering overeenkomend met bijlage 3 Geurgebiedsvisie)

Figuur 4.7. begrenzing en normering i.h.k.v. de Wet geurhinder

Welstandsnota Boxmeer

Met ingang van 1 januari 2003 is de nieuwe woningwet van kracht. Deze wet vormt de juridische basis waarbinnen bouw aanvragen worden behandeld. Evenals in de oude wet is in de nieuwe Woningwet vastgelegd dat bouw aanvragen ook moeten worden getoetst aan redelijke eisen van de welstand. In 2006 is de Welstandsnota Boxmeer vastgesteld door de gemeenteraad. Hierin staan criteria opgenomen over de toetsing van bouwplannen door de welstandscommissie.

4.5 Waterschap

Keur Waterschap Aa en Maas

Het waterschap moet er voor zorgen dat er voldoende oppervlaktewater is en dat dit water een goede kwaliteit heeft. Om deze taak goed uit te voeren, zijn wettelijke regels nodig, ook op en langs het water. Deze regels staan in de zogenaamde Keur van het waterschap en gelden voor iedereen die woont of werkt binnen het gebied van Waterschap. Het Waterschap Aa en Maas heeft haar keur vastgesteld in 2006 en is in werking getreden per 16 januari 2007. In de keur staan geboden en verboden. Als een activiteit geen nadelige gevolgen voor de waterhuishouding oplevert en past binnen het beleid van het waterschap, is het mogelijk ontheffing te krijgen van één of meerdere verboden uit de Keur. Met de voorgenomen activiteit worden geen handelingen verricht zoals opgenomen in de gebods-/ verbodsbepalingen van de Keur Waterschap Aa en Maas. Een ontheffing in dit kader is derhalve niet van toepassing.

Watertoets

Met de watertoets wordt beoogd dat bij de (her)inrichting van de ruimte rekening wordt gehouden met de randvoorwaarden die het watersysteem stelt. Daarbij valt te denken aan voldoende ruimte voor water (berging, infiltratie, aan- en afvoer), voldoende aandacht voor effecten op de waterkwaliteit en het garanderen van de veiligheid (overstroming, wateroverlast), maar ook aan het ontwikkelen van natte natuur en het tegengaan van verdroging. Met de watertoets kunnen de negatieve effecten van ruimtelijke ingrepen op het watersysteem niet meer achteraf als een verrassing naar voren komen. De watertoets is vanaf november 2003 wettelijk verplicht voor streekplannen, streekplanuitwerkingen, regionale en gemeentelijke structuurplannen, bestemmingsplannen (inclusief artikel 11 procedures) en vrijstellingen op grond van artikel 19, lid 1, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening. In het Besluit op de Ruimtelijke Ordening (BRO) is aangegeven dat in de toelichting bij genoemde plannen en besluiten een waterparagraaf moet zijn opgenomen. Bij de wijzigingsprocedure van het bestemmingsplan zal rekening worden gehouden met de watertoets.

5 Huidige situatie en autonome groei

5.1 Algemeen

Voor de beoordeling van de milieueffecten van de voorgenomen activiteit is het noodzakelijk de bestaande toestand van het milieu te kennen. De huidige situatie is de referentiesituatie (nul-situatie) waarin de huidige rechtsgeldige situatie gehandhaafd blijft en geen verdere bedrijfsontwikkeling meer plaatsvindt. Daarnaast wordt een globale omschrijving gegeven van de te verwachten autonome ontwikkelingen die plaats zullen vinden. Bij de autonome ontwikkeling moet gedacht worden aan de toekomstige situatie waarbij de activiteit niet wordt uitgevoerd maar wel rekening wordt gehouden met de ontwikkeling van het gebied, de bedrijven rondom het gebied en de overheidsbesluiten die (gaan) gelden. De bestaande milieutoestand, inclusief de te verwachten autonome ontwikkeling, gelden als referentiesituatie voor de beschrijving van de milieu-effecten van de voorgenomen activiteit.

5.2 Huidige situatie

Voor de onderhavige inrichting is op 19 april 2005 een revisievergunning verleend als bedoeld in artikel 8.4 van de Wet milieubeheer. Door het ontbreken van de benodigde bouwvergunningen is deze vergunning niet in werking getreden, waardoor rechten ontleend worden aan de onderliggende milieuvergunning van 13 februari 1989. De laatstgenoemde vergunning betreft een oprichtingsvergunning die in werking is getreden en is gerealiseerd. Aan deze vergunningssituatie kunnen rechten worden ontleend. De voorgenomen activiteit is dan ook gebaseerd op deze rechtsgeldige situatie.

In paragraaf 2.2 staan de gegevens met betrekking tot de vigerende vergunning en aan te vragen vergunning nader toegelicht. Tevens wordt hiervan in bijlage 3 een overzicht gegeven. De huidige situatie ten aanzien van de emissie van ammoniak en geur is hieruit af te lezen. De hierbij horende ammoniakdepositie op de in de omgeving liggende (relevante) natuurgebieden is weergegeven in bijlage 5. Voorts is in bijlage 6 de bijbehorende geurbelasting op de in de omgeving liggende geurgevoelige objecten weergegeven. De landschapkenmerken en archeologische waarden van de huidige situatie zijn reeds beschreven in hoofdstuk 4. Naast deze kenmerken van de huidige (bestaande) situatie zullen in het MER gegevens worden verzameld en geanalyseerd van de concentratie van fijn stof, de bodem- en waterkwaliteit, de aanwezige flora en fauna en de geluidsbelasting naar de omgeving.

5.3 Autonome ontwikkeling

De IPPC-richtlijn verplicht de lidstaten van de Europese Unie om grote milieuvervuilende bedrijven te reguleren middels een integrale vergunning gebaseerd op de best beschikbare technieken (BBT). Per oktober 2007 moeten bestaande IPPC-bedrijven voldoen aan de verplichtingen van de richtlijn. In artikel 8.11, lid 3 van de Wet milieubeheer is opgenomen dat bij het verbinden van voorschriften aan een vergunning, moet worden uitgegaan van toepassing van de best beschikbare technieken (BBT) binnen een inrichting (ook niet-IPPC bedrijven). De voorgaande bepalingen zullen leiden tot een reductie van de emissies naar bodem, water en lucht. Dit kan worden beschouwd als een autonome ontwikkeling.

De totale stikstofdepositie vertoont al jaren een dalende trend. Tussen 1990 en 2003 is de stikstofdepositie met bijna 35% afgenomen (Natuurbalans 2006, MNP). Deze trend zal zich de komende jaren voortzetten, in elk geval tot 2015 (Alterra, 'Aanvullend onderzoek naar de effecten van de ammoniakdepositie op 5 habitatgebieden ten behoeve van het interim-toetsingskader Natura 2000 en ammoniak', 2007). Een belangrijke ontwikkeling op gebied van wetgeving vormt het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij (Besluit huisvesting). Met het Besluit huisvesting zal invullingen worden gegeven aan een generiek emissiebeleid voor heel Nederland. Het Besluit Huisvesting bepaalt dat dierenverblijven, waar emissiearme huisvestingssystemen voor beschikbaar zijn, op den duur emissiearm moeten zijn uitgevoerd. Uit het bovengenoemde Alterra-rapport (2007) blijkt dat onder andere de toepassing van het generieke emissiebeleid zal leiden tot een afname van de door deze bedrijven veroorzaakte stikstofbelasting op de natuurgebieden (als gevolg van toepassen emissiearme technieken). Dit kan worden beschouwd als een autonome ontwikkeling.

Vanwege de invoering van evenwichtsbemesting is de verwachting dat de gemiddelde depositie van ammoniak in z'n algemeenheid op de natuurgebieden in Noord Brabant zal dalen. Dit kan worden beschouwd als autonome ontwikkeling.

Op basis van het reconstructieplan Peel & Maas is de onderhavige inrichting gelegen in een verwevingsgebied. In een verwevingsgebied is uitbreiding van een intensieve veehouderij alleen mogelijk mits de ruimtelijke kwaliteit of functies zich daartegen niet verzetten. Hiervan is sprake wanneer er sprake is van een duurzame locatie. In de omgeving kunnen intensieve veehouderijen daarom alleen ontwikkelen wanneer het vanuit milieuoogpunt en vanuit ruimtelijk oogpunt verantwoord is (Dit geldt eveneens op basis van de verplichtingen zoals gesteld in het geldende streekplan). Het vestigen van een nieuwe intensieve veehouderij is in een verwevingsgebied niet toegestaan. Dit kan worden beschouwd als autonome ontwikkeling.

De hiervoor geschetste autonome ontwikkelingen zijn algemeen weergegeven voor de omgeving van de onderhavige locatie. In het MER zal van alle in paragraaf 5.2 genoemde kenmerken inzicht worden gegeven in de te verwachten (autonome) ontwikkeling. De autonome ontwikkelingen zullen derhalve in het MER specifieker worden uitgewerkt.

5.4 Referentiekader

In het MER zal de (uitgebreidere) beschrijving van de huidige situatie inclusief de autonome ontwikkeling het referentiekader vormen waaraan de effectbeschrijvingen worden gerelateerd. De te verwachten effecten worden beschreven in paragraaf 6.3 van deze startnotitie.

6 De gevolgen voor het milieu en het landschap

6.1 Inleiding

De milieueffecten van de voorgenomen activiteit en die van de beschouwde alternatieven (studievarianten), worden voor het plan- en studiegebied in het milieueffectrapport beschreven. Het plangebied is het gebied waar de werkzaamheden zullen worden uitgevoerd en voorzieningen worden getroffen. Het studiegebied is het nader bepaalde gebied. Voor ieder milieuaspect dat beschreven wordt kan de grootte van het studiegebied verschillend zijn.

De huidige situatie en de autonome ontwikkeling (toekomstige situatie) in het studiegebied worden in het MER omschreven. Dit gegeven geldt als referentiepunt voor de effectvoorspelling. De gevolgen voor het milieu kunnen tijdelijk of permanent van aard zijn. De gevolgen voor het milieu worden besproken aan de hand van de te verkennen milieuaspecten. Deze milieuaspecten zullen in het MER nader worden uitgewerkt. Zowel de effecten tijdens de bouw (inclusief aanlegfase) als na die tijd zullen worden beschreven.

Op basis van de effectbeschrijving van de studievarianten wordt een meest milieuvriendelijk alternatief (MMA) samengesteld. Het MMA zal uitgaan van het toepassen van zoveel mogelijk milieuvriendelijke technieken en het compenseren van eventuele negatieve effecten. Bij deze afweging kan op een aantal technische aspecten worden ingegaan, zoals de plaatsing en dimensionering van luchtafzuig- en luchtwassystemen. Daarnaast kan ook de landschappelijke inpassing een specifiek aandachtspunt zijn voor het opstellen van het MMA. De aanvraag milieuvergunning is bij voorkeur gelijk aan het MMA. Daar waar dit niet mogelijk is, wordt dit beschreven en wordt gemotiveerd waarom wordt afgeweken van het MMA.

6.2 Voorgenomen activiteit

Deze startnotitie beschrijft de uitvoering van de gewenste bedrijfsontwikkeling van de initiatiefnemer. Ter uitvoering van dit voornemen worden twee nieuwe stallen gerealiseerd en aangesloten op twee gecombineerde luchtwassers en 1 chemische luchtwasser. Deze, in de voorliggende startnotitie beschreven, uitvoering van het voornemen kan worden beschouwd als de voorgenomen activiteit.

6.3 Meest Milieuvriendelijke alternatief (MMA) en overige alternatieven

De voorliggende startnotitie beschrijft de voorgenomen activiteit. Een toegevoegde waarde van een MER is gelegen in het geven van inzicht in de milieuconsequenties van het voorkeursalternatief ten opzichte van een Meest Milieuvriendelijk Alternatief (MMA) en eventuele andere alternatieven en een referentiesituatie. Het MMA gaat uit van de technisch gezien maximaal haalbare mogelijkheden en technieken ter bescherming en/of verbetering van het milieu. Op basis van de effectbeschrijving van verschillende studievarianten wordt in het MER een meest milieuvriendelijk alternatief (MMA) samengesteld. Bij de afweging om te komen tot het MMA wordt aandacht besteed aan de reductie van de uitstoot van ammoniak, van geur en van fijn stof. Hiertoe zullen in het MER naast het voorkeursalternatief 2 studievarianten worden beschreven:

- **Voorgenomen activiteit** : Stal 1 op Combiwasser (BWL 2006.14.V1 (Uniqfill), 85% NH₃ en 70% geur) en Stal 2 op een chemische luchtwasser (BWL 2006.14 (Bovema), 95% NH₃ en 30% geur)
- **Alternatief 1** : Stal 1 en Stal 2 op Combiwasser (BWL 2007.01.V1, (Inno+, 85% NH₃ en 75% geur)
- **Alternatief 3** : Chemische luchtwasser (BWL BB.00.02.084 (Uniqfill) 95% NH₃ en 30% geurreductie met bouwkundig emissiearm stalsysteem (biggen:Sontagsysteem, opfokzeugen:ICV)

Naast de aandacht die besteedt zal gaan worden aan de reductie van de uitstoot van ammoniak, geur en fijn stof, zal bij de afweging om te komen tot het MMA aandacht worden besteed aan de aspecten beschreven in de navolgende paragraaf 6.4. Zowel bij de voorgenomen activiteit als bij de overige alternatieven komen deze aspecten aan de orde. Van de gekozen voorgenomen activiteit en alternatieven wordt verwacht dat deze ook vergunbaar zijn. De alternatieven dienen ook reëel te zijn. Bij toepassing van alle luchtwassers zal voldoende ammoniak gereduceerd worden om de toename naar de omgeving zoveel mogelijk te beperken. Om een goed leefklimaat te behouden zal de emissie van fijn stof zoveel mogelijk beperkt moeten worden.

Gezien de omgeving en de geurbelasting naar de omgeving is een alternatief met een hoge geurreductie gewenst. Voor alternatief 1 wordt daarom gekozen om zowel stal 1 als stal 2 aan te sluiten op een gecombineerde luchtwasser gekenmerkt door een hoge geurreductie. Voorts hebben combiwassers als voordeel dat naast de hoge geurreductie tevens ammoniak en fijn stof in grote mate worden afgevangen. Er wordt gekozen voor de gecombineerde luchtwasser van Inno+. Deze combiwasser heeft een nog hoger geurreducerend vermogen dan de combiwasser zoals beschreven in de voorgenomen activiteit (75%). Op deze wijze wordt een alternatief beschreven waarin de geurreductie naar de omgeving maximaal is⁶. De dubbele geurreductie (bij een bouwkundig emissiearm stalsysteem in combinatie met luchtwassers) is voor wat betreft de toepassing van combiwassers niet in de Regeling geurhinder en veehouderij erkend. Aangezien deze combinatie wettelijk gezien geen extra geurreductie oplevert is deze combinatie niet opgenomen als extra alternatief.

Door in alternatief 2 alle stallen aan te sluiten op een chemische luchtwasser van Uniqfill met ammoniakreducerend vermogen van 95% zal de ammoniakbelasting naar de omgeving verder kunnen worden beperkt⁷. Een maximale reductie qua ammoniak is hiermee mogelijk. Tevens hebben deze luchtwassers het voordeel dat fijn stof voor een groot deel wordt gereduceerd. Het geurreducerend vermogen van deze chemische luchtwasser is 30%⁸.

⁶ Naast de gekozen combiwassers zijn nog twee andere combiwassers erkend, te weten de combiwasser van Dorset (BWL 2007) en van Big Dutch (BWL 2006.15). De luchtwasser van Dorset heeft dezelfde specificaties als die van Inno+ waardoor het weinig meerwaarde heeft deze als alternatief in het MER te betrekken. De Big Dutch heeft weliswaar een hogere geurreductie (85%) maar heeft een lager reducerend vermogen ten aanzien van de emissie van ammoniak (slechts 70% ten opzichte van 85%). Met de combiwasser van Uniqfill in de voorgenomen activiteit kan worden voldaan aan de geurnormen. Deze verwachting geldt ook voor de Inno+ wasser. Voorts hebben deze combiwassers het voordeel dat ook de emissie van ammoniak en fijn stof in grote mate wordt afgevangen. Een integrale reductie is hiermee mogelijk. Ook met de Big Dutch zal naar verwachting kunnen worden voldaan aan de geurnormen. De emissie van ammoniak zal bij toepassing van deze wasser toe gaan nemen ten aanzien van de voorgestelde combiwassers. Er is daarom gekozen om de Big Dutch niet als alternatief op te nemen in het MER.

⁷ Er zijn verschillende leveranciers van chemische luchtwassers. Bij al deze leveranciers zijn er systemen erkend met een ammoniakreducerend vermogen van 70% en 95%. Om een maximale reductie te bewerkstelligen wordt alternatief 2 beschreven met de toepassing van een 95% wasser. Er is gekozen voor Uniqfill als leverancier.

⁸ Er zijn verschillende leveranciers van chemische luchtwassers. Bij al deze leveranciers is de geurreductie 30% (erkend opgenomen in de Regeling geurhinder en veehouderij). Er zijn dus geen leveranciers van chemische luchtwassers waarbij een hogere geurreductie erkend is.

Om in dit alternatief toch te komen tot een maximale geurreductie wordt aansluiting gezocht bij een bouwkundig emissiearm stalsysteem in combinatie met de chemische luchtwasser (dubbele geurreductie). Deze dubbele geurreductie is voor wat betreft de toepassing van chemische luchtwasser in de Regeling geurhinder en veehouderij erkend. Deze erkenning geldt echter alleen voor gespeende biggen en vleesvarkens dan wel opfokzeugen.

Omdat in voorliggend MER gestreefd wordt om een vergunbare situatie te beschrijven wordt in dit alternatief alleen voor wat betreft de te houden gespeende biggen en opfokzeugen aangesloten bij een bouwkundig emissiearm systeem. Gezien het voorgaande zal alternatief 2 de studievariant beschrijven waarin alle stallen zijn voorzien van een chemische luchtwasser van Uniqfill met een ammoniakreducerend vermogen van 95% en een geurenreducerend vermogen van 30%. Om ook de geur zoveel mogelijk te reduceren zullen in alternatief 2 de opfokzeugen en de gespeende biggen naast een chemische luchtwasser worden voorzien van een emissiearm bouwkundig systeem. De opfokzeugen zullen worden voorzien van het bouwkundig emissiearm ICV-systeem (BB 99.02.070). De gespeende biggen zullen worden gehouden op het bouwkundig emissiearm Sontag systeem (BWL 2006.07).

6.4 Verwachte effecten

Algemeen

In het MER zullen de positieve en negatieve effecten van de alternatieven worden beschreven. Per milieuaspect wordt een aantal concrete criteria geformuleerd op basis waarvan de effecten worden beschreven en beoordeeld aan de hand van gangbare normen. Indien uit inspraak blijkt dat er nog aanvullende belangrijke effecten zijn, zullen deze eveneens in het MER aan de orde komen. Bij de beschrijving van de milieueffecten in het MER wordt het studiegebied, oftewel het gebied waarbinnen het effect zou kunnen optreden, aangegeven. De mate van detaillering van een effectbeschrijving is gerelateerd aan het belang daarvan voor de besluitvorming en zal per effectparameter verschillen. Uitgangspunt is een kwantificering van het milieueffect waar mogelijk.

In het MER worden de effecten van de alternatieven onderling én met de effecten die bij de autonome ontwikkeling (niet realiseren van het initiatief) optreden, vergeleken. De effecten/het effectniveau van de autonome ontwikkeling, dient als referentie bij de effectbeoordeling van de andere alternatieven. De vergelijkingsmethode wordt in het MER aangegeven.

Verkenning milieuaspecten

In het MER zal worden onderzocht welke milieueffecten zullen optreden als gevolg van de uitbreiding van de onderhavige inrichting. De effecten die te verwachten zijn voor het milieu kunnen in meerdere gedeelten worden opgesplitst, waaronder de aspecten landschap, ammoniak, natuur, geur, IPPC-toets en toepassen best beschikbare technieken (BBT), luchtkwaliteit, geluid, verkeersaantrekkende werking, mest, afvalstoffen en afvalwater, energie- en waterverbruik, externe veiligheid en calamiteiten. Onderstaand geeft deze startnotitie een beknopte verkenning van de in het MER in beschouwing te nemen milieuaspecten en de wijze van beoordeling daarvan.

Landschap

De effecten op het landschap hebben met name betrekking op de wijziging van het vergezicht en de relatie tussen landschap en activiteit. De volgende punten zullen worden beoordeeld in het MER:

- de inpasbaarheid van het gebouw in zijn omgeving;
- erfbeplanting in relatie tot het totale landschap;
- het effect van de voorgenomen activiteit op het landschap in de omgeving.

Ammoniak en natuur

De te verwachten effecten van ammoniak op de verschillende natuurgebieden wordt per alternatief in beeld gebracht. Hierbij wordt rekening gehouden met de huidige achtergrondconcentratie en de bijdrage van het bedrijf.

Geur

De te verwachten geurhinder ter plaatse van geurgevoelige objecten zal in het MER per alternatief beschreven worden. In het MER zal de toetsing aan de wettelijke normen plaatsvinden. Tevens zal de cumulatieve geurhinder in beeld worden gebracht.

IPPC-richtlijn en BBT

De voorgenomen activiteit valt onder de werking van de IPPC-richtlijn, aangezien de voorgenomen dieraantallen de drempelwaarden overschrijden. In het MER zal een IPPC-toets uitgevoerd worden en zal beoordeeld worden of de best beschikbare technieken worden toegepast.

Luchtkwaliteit (fijn stof en NOx)

De te verwachten fijn stof en NOx uitstoot als gevolg van de voorgenomen activiteit en alternatieven wordt middels een luchtkwaliteitsonderzoek in beeld gebracht. Hierbij wordt rekening gehouden met de aanwezige achtergrondconcentratie en het aantal overschrijdingen van de grenswaarde op jaarbasis.

Geluid

De te verwachten geluidsbelasting als gevolg van de voorgenomen activiteit en alternatieven wordt middels een akoestisch onderzoek in beeld gebracht. In het MER zal worden beschreven wat de geluidsbelasting zal zijn van de binnen de inrichting aanwezige installaties alsmede de verrichte werkzaamheden en activiteiten voor zowel de dagperiode, als avondperiode en de nachtperiode. Tevens wordt de verkeersaantrekkende werking bij dit onderzoek betrokken (indirecte hinder).

Mest

Door de productie van mineralen op het bedrijf is het noodzakelijk de gevolgen hiervan in kaart te brengen. In het MER wordt nagegaan wat hier de effecten van zullen zijn voor de omgeving.

Afvalstoffen

Eerst wordt gekeken hoeveel afval geproduceerd wordt op het bedrijf en vervolgens wordt gekeken hoe het afval wordt afgevoerd. In kaart wordt gebracht welke afvalstoffen op het bedrijf vrijkomen (plastic, restanten geneesmiddelen, huisvuil, chemische middelen, olie, spuiwater) en welke afvalstoffen op het bedrijf gescheiden of hergebruikt kunnen worden. Afvalscheiding en afvalpreventie zijn hierin het uitgangspunt.

Water

Ten aanzien van afvalwater zal worden gekeken hoeveel afvalwater vrijkomt, waar het afvalwater vrijkomt en waar het naar toe gaat. In het kader van de herziening van het bestemmingsplan zal een watertoets worden uitgevoerd. Met de voorgenomen activiteit worden geen handeling verricht zoals opgenomen in de gebods-/verbodsbepalingen van de Keur Waterschap Zeeuws-Vlaanderen. Een ontheffing in dit kader is derhalve niet van toepassing.

Energie- en waterverbruik

In het MER zal het energie- en waterverbruik als gevolg van de voorgenomen activiteit en de alternatieven in kaart worden gebracht. Preventie speelt hierbij een belangrijke rol.

Externe Veiligheid

In het MER zullen de relevante externe veiligheidsaspecten van zowel de voorgenomen activiteit als de alternatieven in kaart worden gebracht. Hierbij moet gedacht worden aan het opslaan en het bezigen van gevaarlijke stoffen in emballage, in tanks en in drukhouders.

Calamiteiten

Binnen dit onderdeel wordt bekeken welke calamiteiten zich voor kunnen doen, wat de gevolgen kunnen zijn en wat de mogelijke preventieve maatregelen zijn. De volgende situaties worden in beeld gebracht:

- stroomstoringen;
- brand;
- besmettelijke dierziektes;
- ongevallen met gevaarlijke stoffen in emballage, in tanks en in drukhouders;

6.5 Leemten in kennis

In het MER zal worden aangegeven welke leemten in kennis van invloed zijn op de effectbeoordeling. Hier wordt vermeld welke informatie ontbreekt en wat de invloed hiervan is op de beschouwde voorgenomen activiteit en alternatieven. Aangegeven wordt hoe relevant de ontbrekende informatie is voor de besluitvorming. Op deze manier kan in de besluitvorming rekening worden gehouden met de tekortkomingen en beperkingen in de gebruikte informatie.

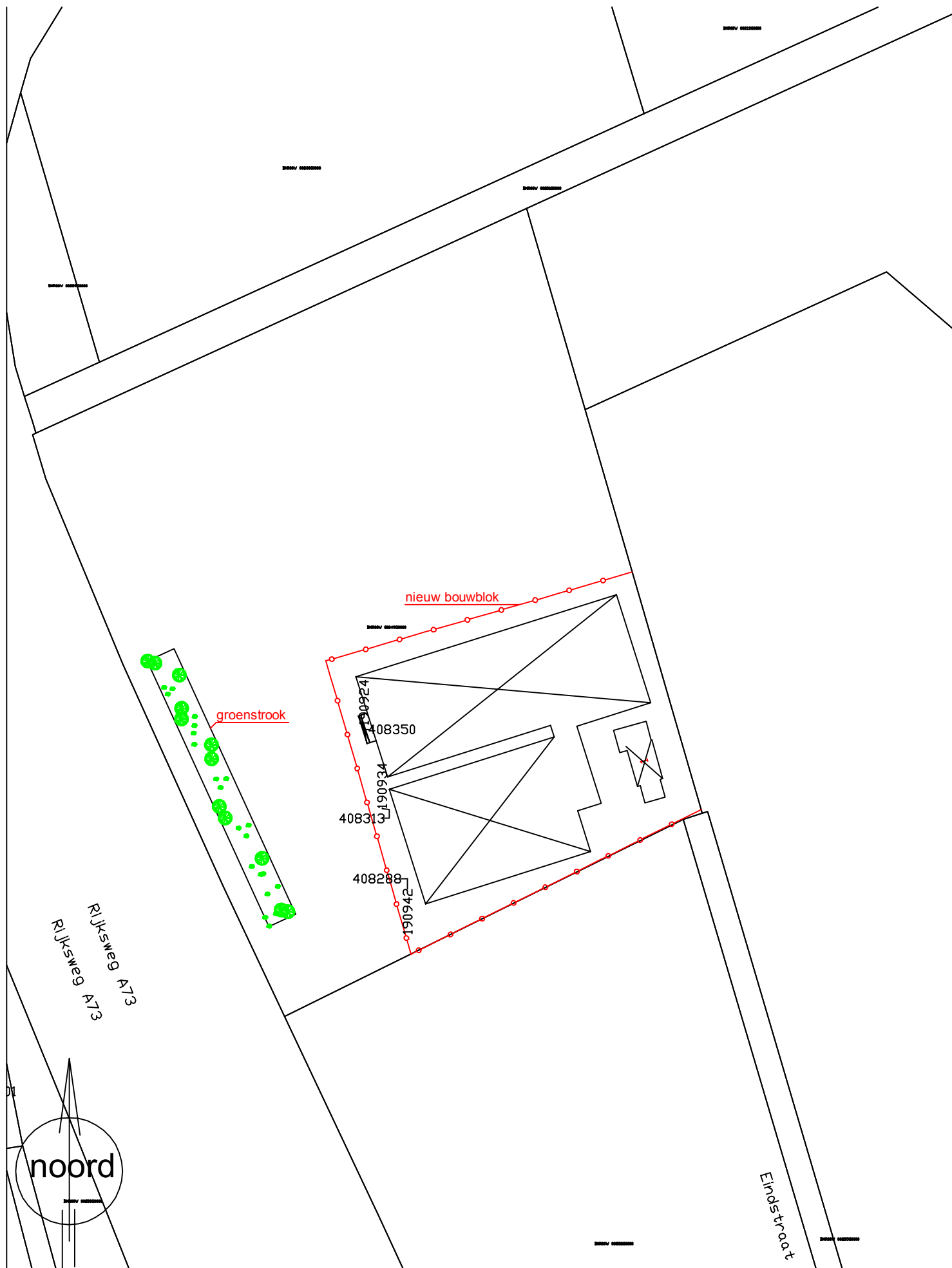
6.6 Evaluatie

In het MER zal aandacht worden besteed aan evaluatieonderwerpen en -methoden. Met de evaluatie kan worden getoetst in hoeverre de daadwerkelijk optredende effecten overeenkomen met de in het MER voorspelde effecten. Wanneer de daadwerkelijke effecten afwijken van de voorspelde effecten, kan het evaluatieprogramma het bevoegd gezag aanleiding geven om effect te reduceren of ongedaan te maken. Tevens kan evaluatie gericht zijn op het verzamelen van informatie voor de geconstateerde leemte in kennis.

Bijlagen

1. Kadastrale kaart;
2. Procedureschema;
3. Bedrijfsontwikkelingsplan;
4. Gevoelige gebieden;
5. Ammoniakdepositie huidige situatie;
6. Ammoniakdepositie voorgenomen activiteit;
7. Geurbelasting voorgenomen activiteit;
8. Leaflets stalsystemen van de voorgenomen activiteit;

Bijlage 1: Kadastrale situatieschets

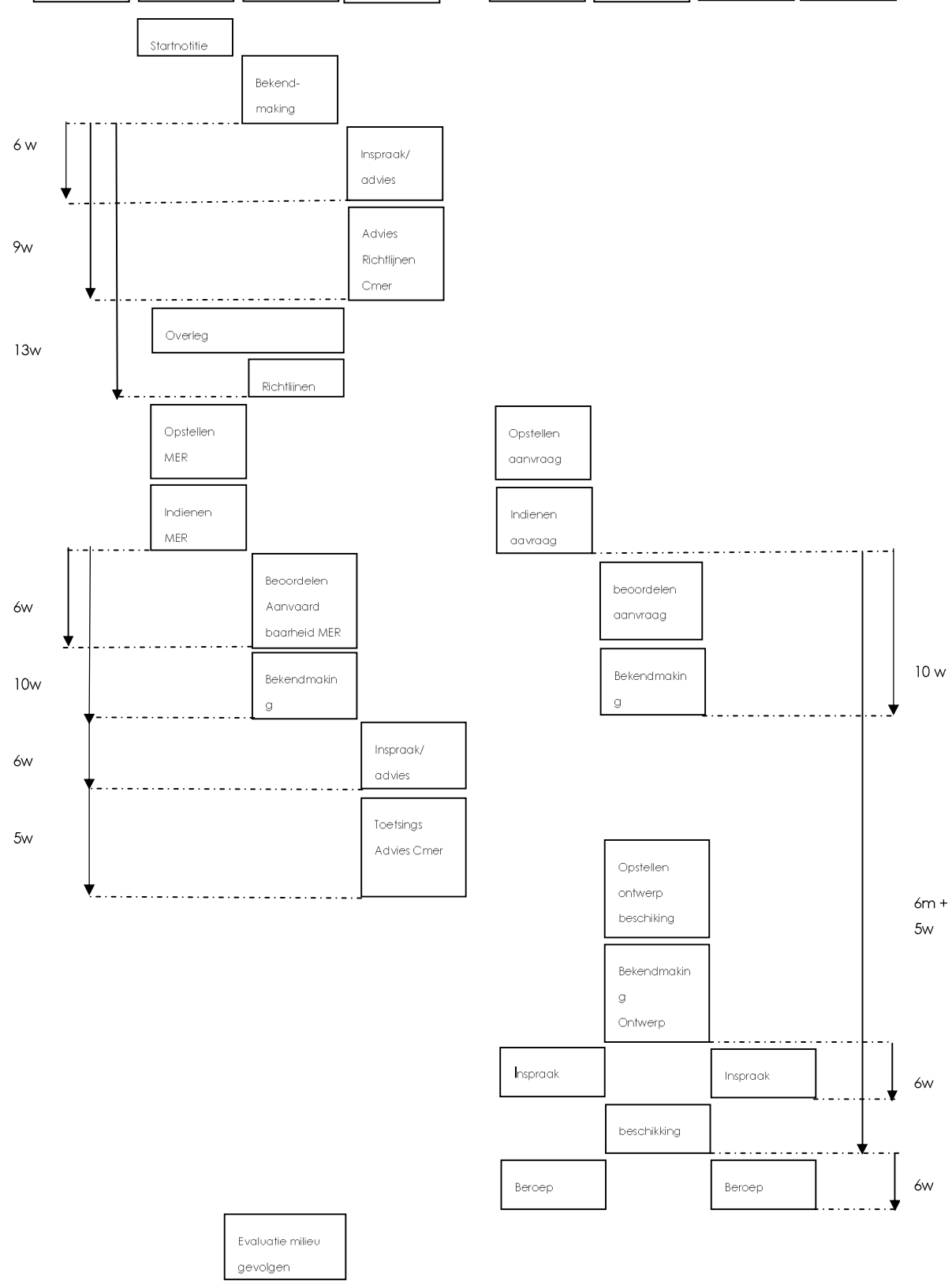

Schaal:	1 : 2000	Naam :	
Get.:		Adres :	
Datum:		Woonplaats :	

Bijlage 2: Procedureschema m.e.r.

Tijdschema m.e.r. procedure en coördinatie vergunningprocedure

m.e.r.-procedure				Procedure Vergunningverlening Wet Milieubeheer			
Termijnen	IN	BG	Anderen	IN	BG	Anderen	Termijnen

Bijlage 3: Bedrijfsontwikkelingsplan

Vergunde situatie

emissie							#							emissie		V-stacks		werkelijke	totaal	totaal		
nr stal	punt	RAV code	GL nr	omschrijving GL	diersoort	dierplaatsen	# dieren	kg NH3 / dier	Oue / dier	totaal NH3	totaal Oue	fijnstof / dier	stal nr.	punt	diersoort	m3 ventilatie	ventilatie V-stacks totaal	ventilatie m3	ventileren m3	fijnstof (g/s)		
1	A	d 3.2.14.2	BWL 2007.05	chemisch luchtwassysteem 95% emissiereductie	Vleesvarkens		2970	0,18	16,1	534,6	47817	110	1	A	Vleesvarkens	31	92070	80	237600	0,01036		
2	A	d 1.3.11	BB 99.06.076	chemisch luchtwassysteem 95% emissiereductie	Guste en Dragende zeugen		170	0,21	13,1	35,7	2227	88		A	Guste en Dragende zeugen	58	9860	150	25500	0,00047		
3	B	d 1.1.14.2	BB 99.06.076		Gespeende biggen		1920	0,04	5,5	76,8	10560	53		B	Gespeende biggen	12	23040	25	48000	0,00323		
4	B	d 1.2.15	BB 99.06.076		Kraamzeugen		144	0,42	19,5	60,48	2808	83		B	Kraamzeugen	75	10800	250	36000	0,00038		
5	C	d 1.3.11	BB 99.06.076		Guste en Dragende zeugen		342	0,21	13,1	71,82	4480,2	88		C	Guste en Dragende zeugen	58	19836	150	51300	0,00095		
6	C	d 1.3.11	BB 99.06.076		Guste en Dragende zeugen		42	0,21	13,1	8,82	550,2	88		C	Guste en Dragende zeugen	58	2436	150	6300	0,00012		
6	C	d 3.2.14.2	BWL 2007.05		Vleesvarkens		16	0,18	16,1	2,88	257,6	110		C	Vleesvarkens	31	496	80	1280	0,00006		
6	C	d 2.3	BWL 2007.05		Dekberen		2	0,28	16,1	0,56	32,2	83		C	Dekberen	58	116	150	300	0,00001		
7	C	d 1.1.14.2	BB 99.06.076		Gespeende biggen		170	0,04	5,5	6,8	935	53		C	Gespeende biggen	12	2040	25	4250	0,00029		
								TOTAAL		798,46	69667,2											0,015858

Vergunde rechtsgeldige situatie

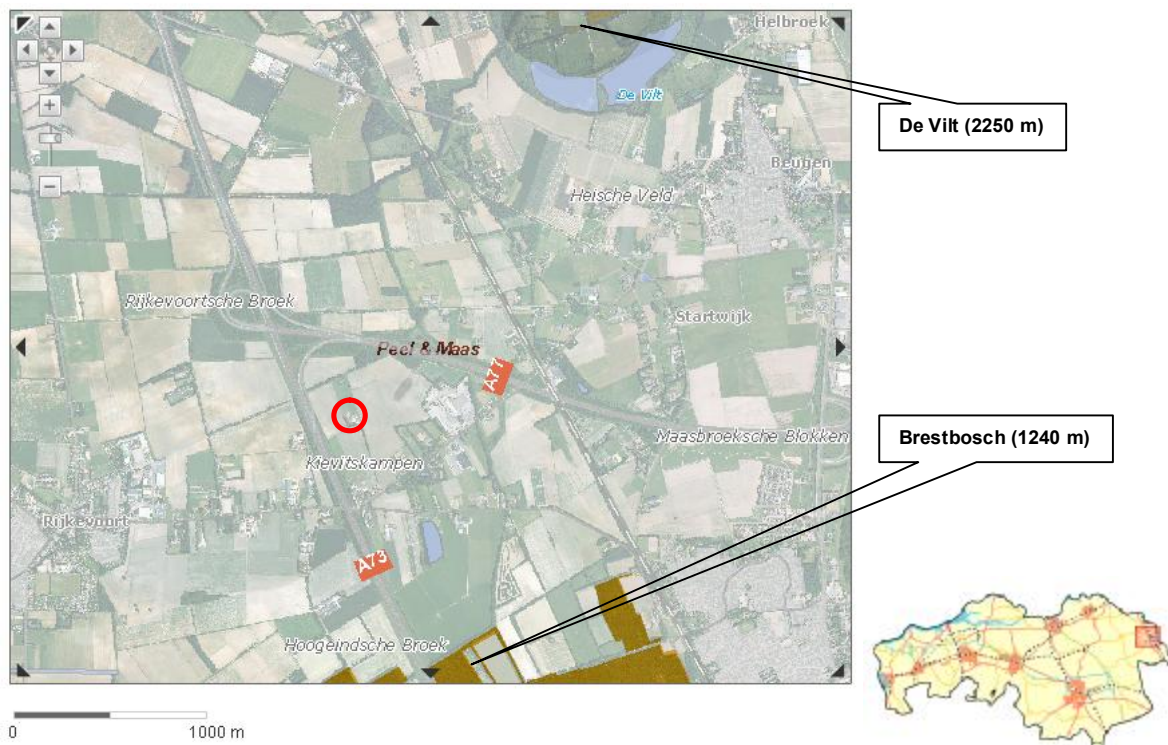
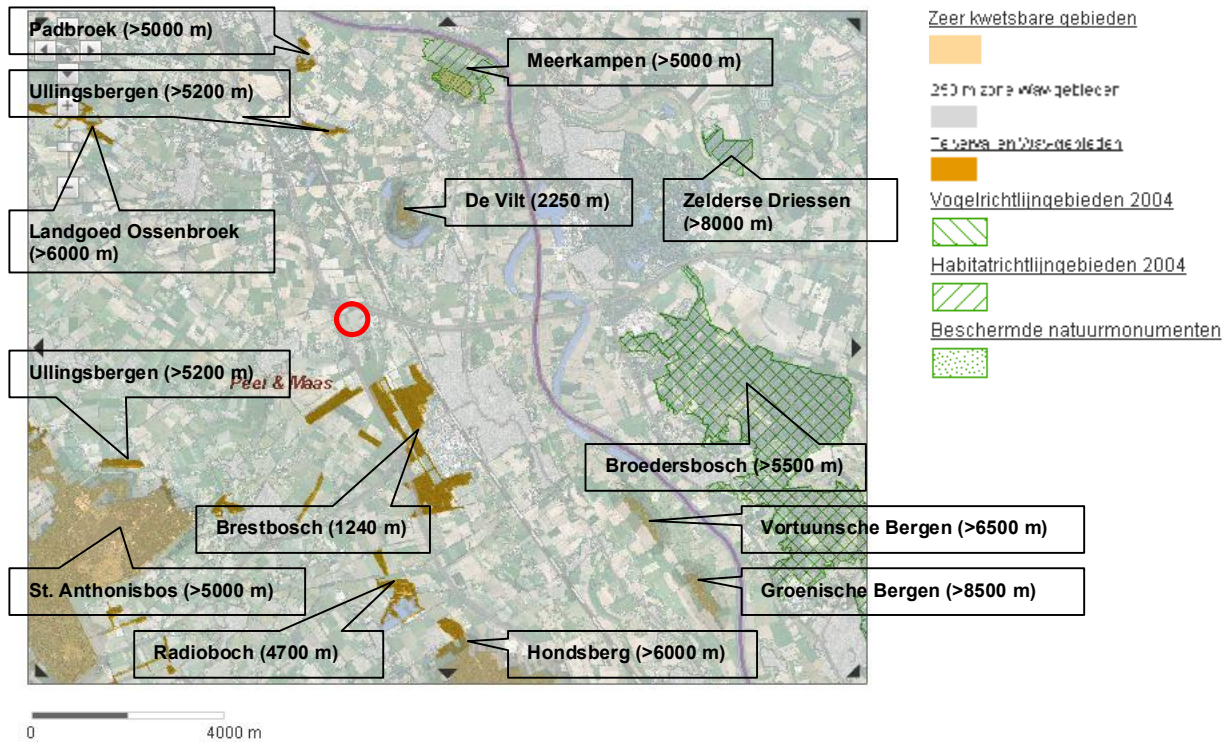
[illegible]

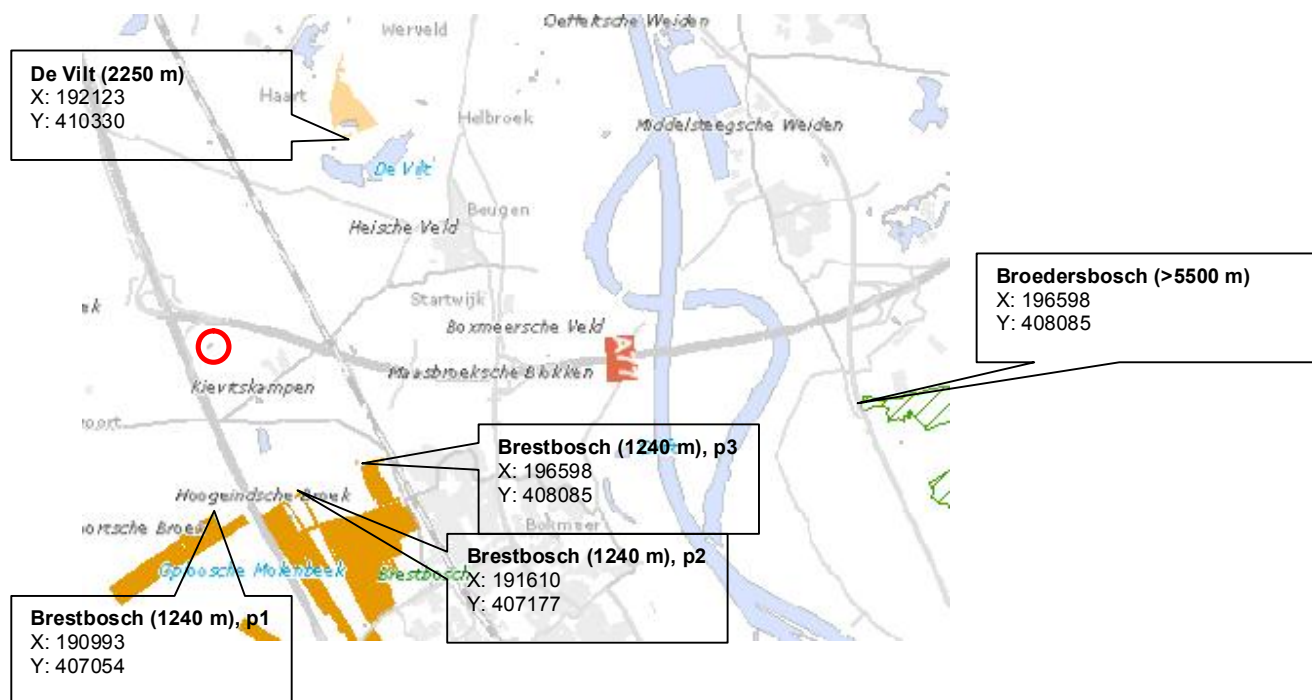
Aangevraagde situatie

0,0068563

Bijlage 4: Gevoelige natuurgebieden

In de omgeving van de onderhavige inrichting zijn een aantal gevoelige natuurgebieden gelegen. De situering van deze gebieden ten opzichte van de bestaande inrichting is weergegeven in onderstaande figuren. Hierbij is de naam van het gebied, de aard van het gebied en de afstand van de onderhavige inrichting tot aan dit gebied vermeld.

Bijlage 5: Ammoniakdepositie huidige situatie

Naam van de berekening: **Eindstraat 1, bestaande situatie**

Gemaakt op: 13-07-2009 12:12:38

Zwaartepunt X: 191,000 Y: 408,300

Cluster naam: **Eindstraat 1, Bestaand**

Berekende ruwheid: 0,26 m

Emissie Punten:

Volgnr.	BronID	X-coord.	Y-coord.	Hoogte	Gem.geb. hoogte	Diam.	Uitr. snelheid	Emissie
1	ep A	191 039	408 336	5,0	5,0	0,5	4,00	786
2	ep B	191 017	408 338	5,0	5,0	0,5	4,00	420
3	ep C	190 997	408 325	4,5	4,5	0,5	0,40	15

Gevoelige locaties:

Volgnummer	Naam	X coördinaat	Y coördinaat	Depositie
1	De Vilt	192 123	410 330	2,45
2	Brestbosch p1	190 993	407 054	2,98
3	Brestbosch p2	191 610	407 177	2,81
4	Brestbosch p3	196 598	408 085	0,39
5	Broedersbosch	196 598	408 085	0,39

Details van Emissie Punt: ep A (246)

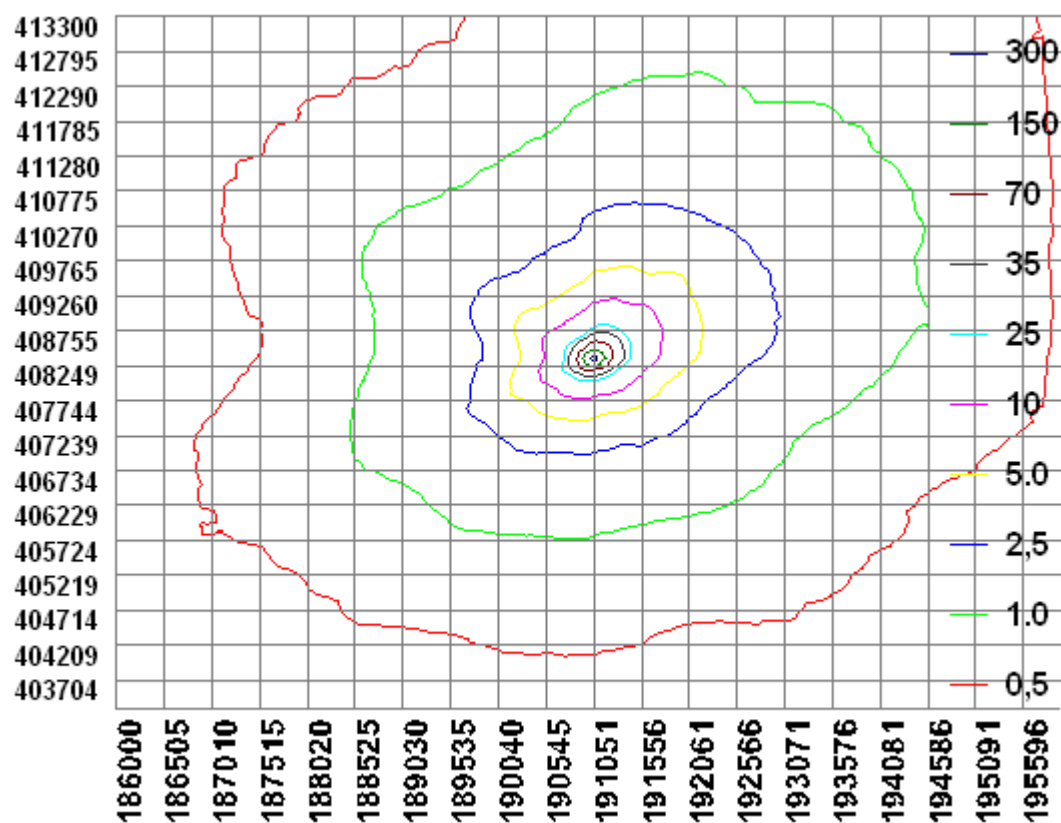
Volgnr.	Code	Type	Aantal	Emissie	Totaal
1			70	4	280
2			429	0.6	257.4
3			30	8.3	249

Details van Emissie Punt: ep B (247)

Volgnr.	Code	Type	Aantal	Emissie	Totaal
1			100	4.2	420

Details van Emissie Punt: ep C (248)

Volgnr.	Code	Type	Aantal	Emissie	Totaal
1			3	5	15

Bijlage 6: Ammoniakdepositie voorgenomen activiteit

Naam van de berekening: **Eindstraat 1, Voorgenomen activiteit**

Gemaakt op: 13-07-2009 13:03:38

Zwaartepunt X: 190,900 Y: 408,300

Cluster naam: **Eindstraat 1, aanvraag**

Berekende ruwheid: 0,25 m

Emissie Punten:

Volgnr.	BronID	X-coord.	Y-coord.	Hoogte	Gem.geb. hoogte	Diam.	Uitr. snelheid	Emissie
1	ep A	190 942	408 288	6,0	5,2	3,5	1,00	390
2	ep B	190 934	408 313	6,0	5,2	3,8	1,00	123
3	ep C	190 924	408 350	6,0	5,5	5,0	1,00	370

Gevoelige locaties:

Volgnummer	Naam	X coördinaat	Y coördinaat	Depositie
1	De Vilt	192 123	410 330	1,74
2	Brestbosch p1	190 993	407 054	2,19
3	Brestbosch p2	191 610	407 177	1,92
4	Brestbosch p3	196 598	408 085	0,28
5	Broedersbosch	196 598	408 085	0,28

Details van Emissie Punt: ep A (254)

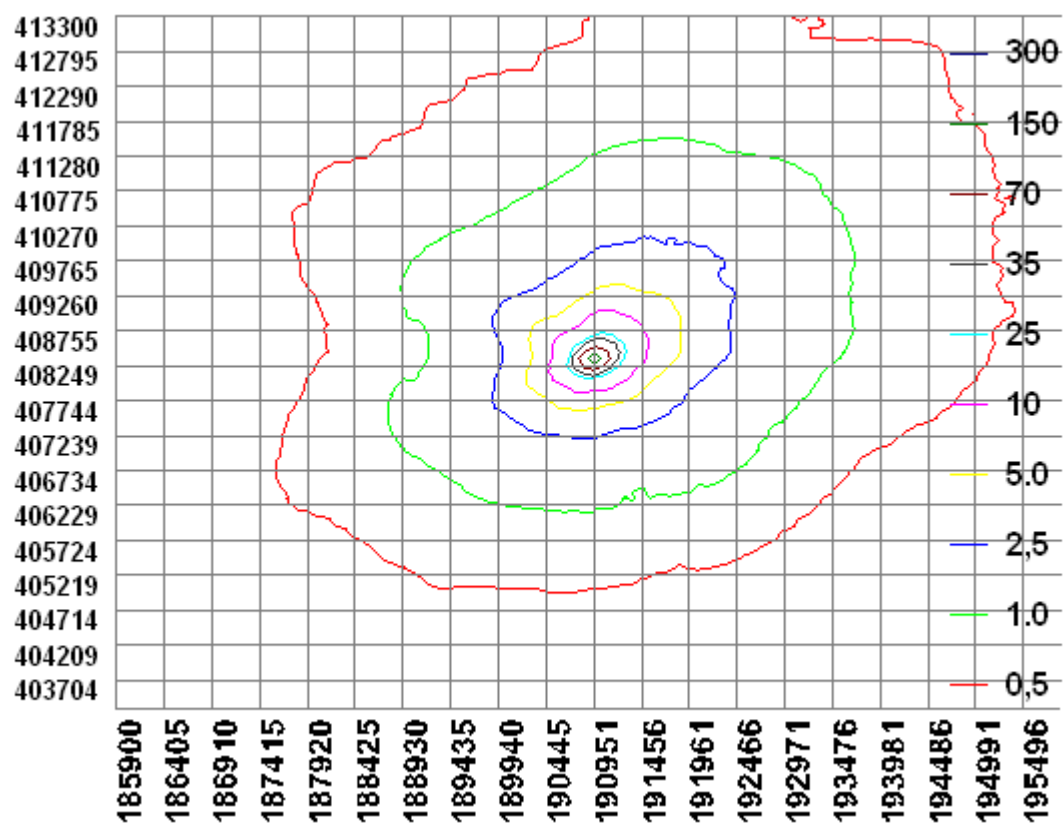
Volgnr.	Code	Type	Aantal	Emissie	Totaal
1			312	1.25	390

Details van Emissie Punt: ep B (255)

Volgnr.	Code	Type	Aantal	Emissie	Totaal
1			1125	0.09	101.25
2			147	0.15	22.05

Details van Emissie Punt: ep C (256)

Volgnr.	Code	Type	Aantal	Emissie	Totaal
1			1536	0.21	322.56
2			220	0.21	46.2
3			4	0.28	1.12

Bijlage 7: Geurbelasting voornemen

Naam van de berekening: **Eindstraat 1, Rijkevoort, voorgenomen activiteit**

Gemaakt op: 15-07-2009 9:55:37

Rekentijd: 0:00:08

Naam van het bedrijf: **Eindstraat 1, Rijkevoort**

Berekende ruwheid: 0,160 m

Meteo station: Eindhoven

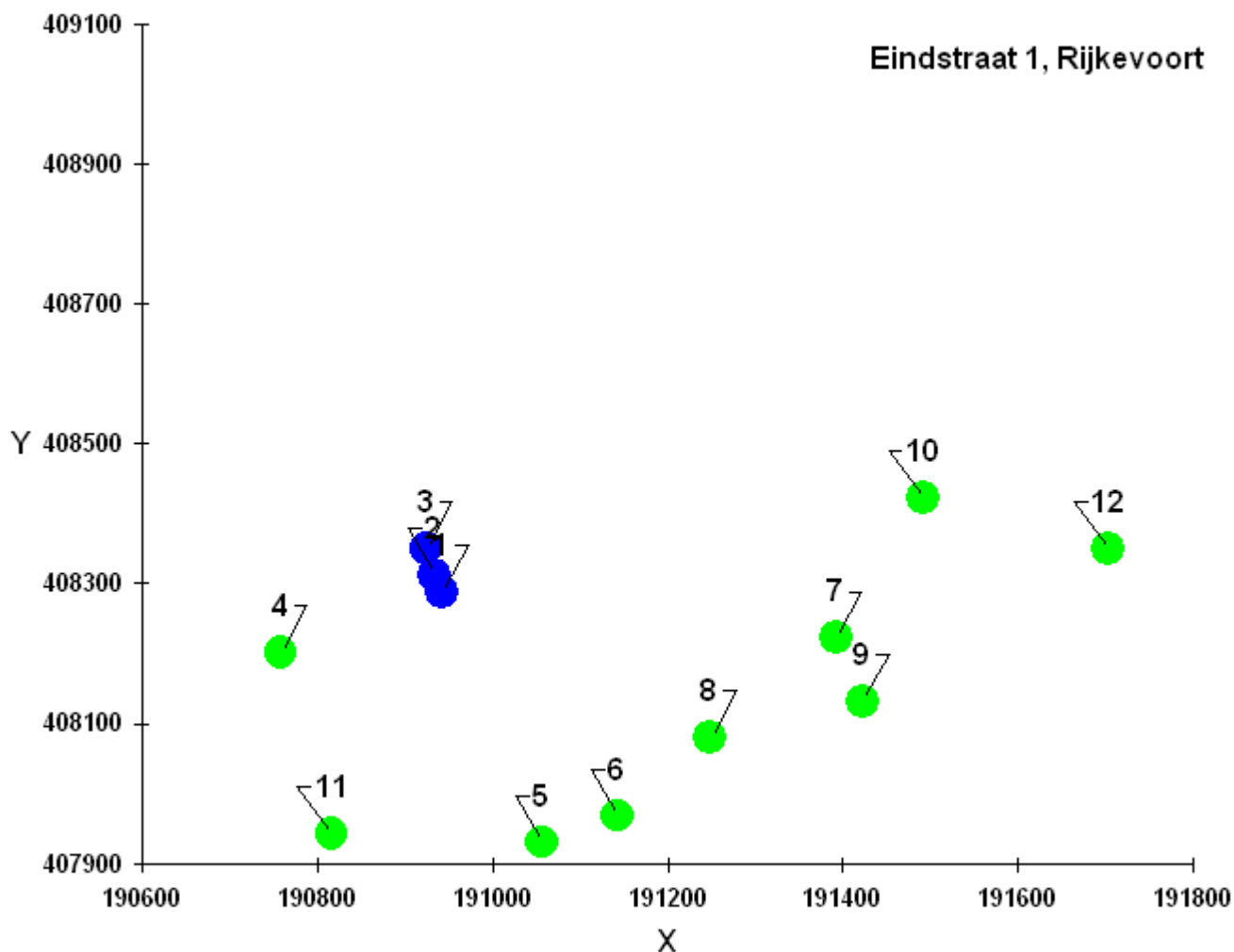
Brongegevens:

Volgnr	Bronl D	X-coord.	Y-coord.	EP Hoogte	Gem.geb. hoogte	EP Diam.	EP Uitr. snelh.	E- Aanvraag
1	ep A	190 942	408 288	6,0	5,2	3,5	1,00*	2 621
2	ep B	190 934	408 313	6,0	5,2	3,8	1,00*	5 786
3	ep C	190 924	408 350	6,0	6,5	5,0	1,46	23 068

*Gedimensioneerde lichtsnelheid lager dan 1 m/s. Conform het door Infomil gepubliceerde advies aangaande snelheden lager dan 1 m/s wordt een snelheid van 1 m/s gehanteerd.

Geur gevoelige locaties:

Volgnummer	GGLID	Xcoördinaat	Ycoördinaat	Geurnorm	Geurbelasting
4	Dijkstraat 1	190 758	408 201	14,00	9,66
5	Hoogeindsestraat 23a	191 056	407 930	14,00	3,45
6	Hoogeindsestraat 25	191 143	407 968	14,00	3,34
7	Hoogeindsestraat 27	191 392	408 222	14,00	2,99
8	Hoogeindsestraat 27A	191 249	408 080	14,00	3,88
9	Hoogeindsestraat 28B	191 423	408 132	14,00	2,48
10	Hoogeindsestraat 31	191 492	408 423	14,00	2,52
11	Hoogeindsestraat 23	190 816	407 942	14,00	3,58
12	Hoogeindsestraat 12	191 704	408 350	2,00	1,47

Aangevraagde situatie

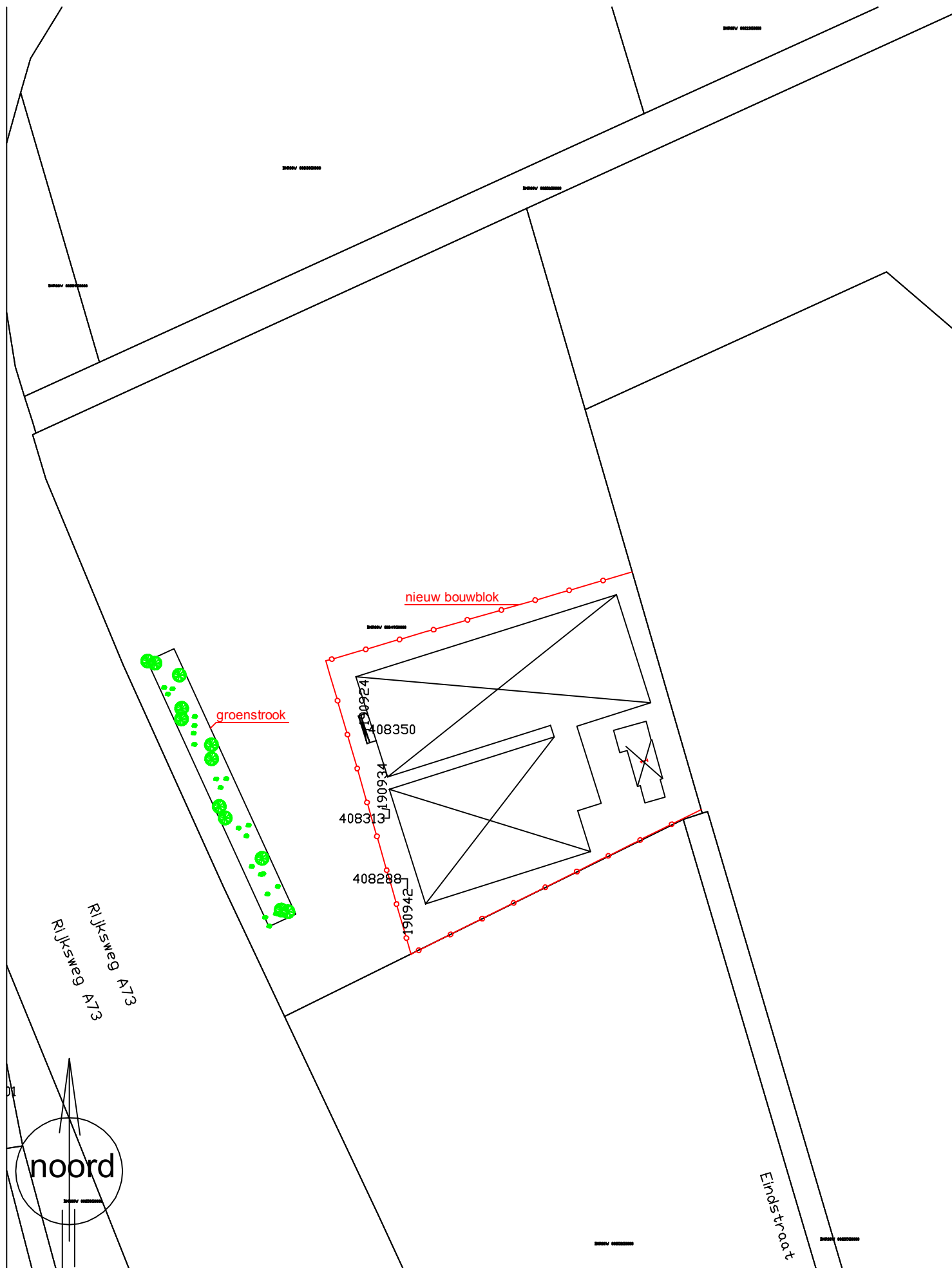
[illegible]

** De vermelde codes en normen zijn genomen uit de RAV, laatst gewijzigd 6 mei 2009

*** De vermelde normen zijn geurnormen uit de RGV van 18 juli 2007, aangevuld 14 april 2009

	Gegevens			
emissie punt	totaal NH3	totaal Oue	ventilatie V-stacks totaal	totaal fijnstof (g/s)
C	369,88	23068	102080	0,00491
A	390	2620,8	23400	0,00042
B	504,16	5785,8	37557	0,00153
Endtotaal	1264,04	31474,6	163037	0,00686

[illegible]

Schaal:	1 : 2000	Naam :	
Get.:		Adres :	
Datum:		Woonplaats :	

Bijlage 8: Leaflets stalsystemen voorgenomen activiteit

Nummer systeem	BWL 2006.14.V1																
Naam systeem	Gecombineerd luchtwassysteem 85 % ammoniakemissiereductie met chemische wasser (lamellenfilter) en waterwasser																
Diercategorie	Kraamzeugen, gespeende biggen, guste en dragende zeugen, dekberen en vleesvarkens (inclusief opfokberen en opfokzeugen)																
Systeembeschrijving van	April 2009																
Vervangt	Beschrijving BWL 2006.14 van oktober 2006																
Werkingsprincipe	De ammoniakemissie (inclusief geur- en stofemissie) wordt beperkt door de ventilatielucht te behandelen in een gecombineerd luchtwassysteem. Dit is een installatie die is opgebouwd uit meerdere wassystemen. Bij het beschreven systeem bestaat de installatie uit twee achter elkaar geplaatste filterelementen van het type dwarsstroom. Het eerste element is een chemische wasser die bestaat uit een lamellenfilter. Om de 10 minuten wordt gedurende 1 minuut aangezuurde wasvloeistof over het filter gespreoid. Achter dit filter staat een waterwasser. Dit is een kolom vulmateriaal waarover continu water wordt gespreoid met behulp van sproeiers die zich voor en achter het filterelement bevinden. De gezuiverde lucht verlaat vervolgens via een druppelvanger de installatie. Bij passage van de ventilatielucht door het luchtwassysteem wordt de ammoniak opgevangen in de wasvloeistof. Door toevoeging van zwavelzuur aan de wasvloeistof, wordt in de chemische wasser de ammoniak gebonden als ammoniumsulfaat. De verwijdering van stof en geurcomponenten gebeurt in beide wassers. Spuiwater komt vrij uit de chemische wasser. Het spuien van waswater vindt plaats nadat het waswater in de chemische wasser vijf keer achter elkaar op de ingestelde pH van 1,5 is gebracht (dit proces begint wanneer het waswater een pH van 4,0 heeft bereikt). Na het spuien van het waswater uit de chemische wasser wordt de opvangbak gevuld met het waswater uit de waterwasser. Vervolgens wordt ten behoeve van de waterwasser vers water aangevoerd tot het ingestelde vloeistofniveau in de opvangbak.																
DE TECHNISCHE UITVOERING VAN HET SYSTEEM																	
	<table><tr><td>Onderdeel</td><td>Uitvoeringseis</td></tr><tr><td>1</td><td>Ventilatie</td><td>aanvoer ventilatielucht naar luchtwassysteem, zie hiervoor de checklist ventilatie bij luchtwassysteem uit het technisch informatiedocument 'Luchtwassystemen voor de veehouderij'</td></tr><tr><td>2a</td><td rowspan="5">Dimensionering luchtwassysteem</td><td>gecombineerd luchtwassysteem opgebouwd uit twee achter elkaar geplaatste filterelementen van het type dwarsstroom met een gelijk aanstroomoppervlak</td></tr><tr><td>2b</td><td>het eerste element is een chemische wasser van het type lamellenfilter met een dikte van 0,50 m, het filter is opgebouwd uit synthetische polymere vezels die in speciale banen zijn aangebracht tussen kunststofplaten</td></tr><tr><td>2c</td><td>het tweede element is een waterwasser opgebouwd uit kunststof filtermateriaal (contactoppervlak filtermateriaal is 240 m² per m³) met een dikte van 0,24 m</td></tr><tr><td>2d</td><td>via een druppelvanger verlaat de gereinigde lucht het systeem</td></tr><tr><td>2e</td><td>capaciteit maximaal 5.000 m³ lucht per uur per m² aanstroomoppervlak van zowel de chemische wasser als de waterwasser. Voor de chemische</td></tr></table>	Onderdeel	Uitvoeringseis	1	Ventilatie	aanvoer ventilatielucht naar luchtwassysteem, zie hiervoor de checklist ventilatie bij luchtwassysteem uit het technisch informatiedocument 'Luchtwassystemen voor de veehouderij'	2a	Dimensionering luchtwassysteem	gecombineerd luchtwassysteem opgebouwd uit twee achter elkaar geplaatste filterelementen van het type dwarsstroom met een gelijk aanstroomoppervlak	2b	het eerste element is een chemische wasser van het type lamellenfilter met een dikte van 0,50 m, het filter is opgebouwd uit synthetische polymere vezels die in speciale banen zijn aangebracht tussen kunststofplaten	2c	het tweede element is een waterwasser opgebouwd uit kunststof filtermateriaal (contactoppervlak filtermateriaal is 240 m² per m³) met een dikte van 0,24 m	2d	via een druppelvanger verlaat de gereinigde lucht het systeem	2e	capaciteit maximaal 5.000 m³ lucht per uur per m² aanstroomoppervlak van zowel de chemische wasser als de waterwasser. Voor de chemische
Onderdeel	Uitvoeringseis																
1	Ventilatie	aanvoer ventilatielucht naar luchtwassysteem, zie hiervoor de checklist ventilatie bij luchtwassysteem uit het technisch informatiedocument 'Luchtwassystemen voor de veehouderij'															
2a	Dimensionering luchtwassysteem	gecombineerd luchtwassysteem opgebouwd uit twee achter elkaar geplaatste filterelementen van het type dwarsstroom met een gelijk aanstroomoppervlak															
2b		het eerste element is een chemische wasser van het type lamellenfilter met een dikte van 0,50 m, het filter is opgebouwd uit synthetische polymere vezels die in speciale banen zijn aangebracht tussen kunststofplaten															
2c		het tweede element is een waterwasser opgebouwd uit kunststof filtermateriaal (contactoppervlak filtermateriaal is 240 m² per m³) met een dikte van 0,24 m															
2d		via een druppelvanger verlaat de gereinigde lucht het systeem															
2e		capaciteit maximaal 5.000 m³ lucht per uur per m² aanstroomoppervlak van zowel de chemische wasser als de waterwasser. Voor de chemische															

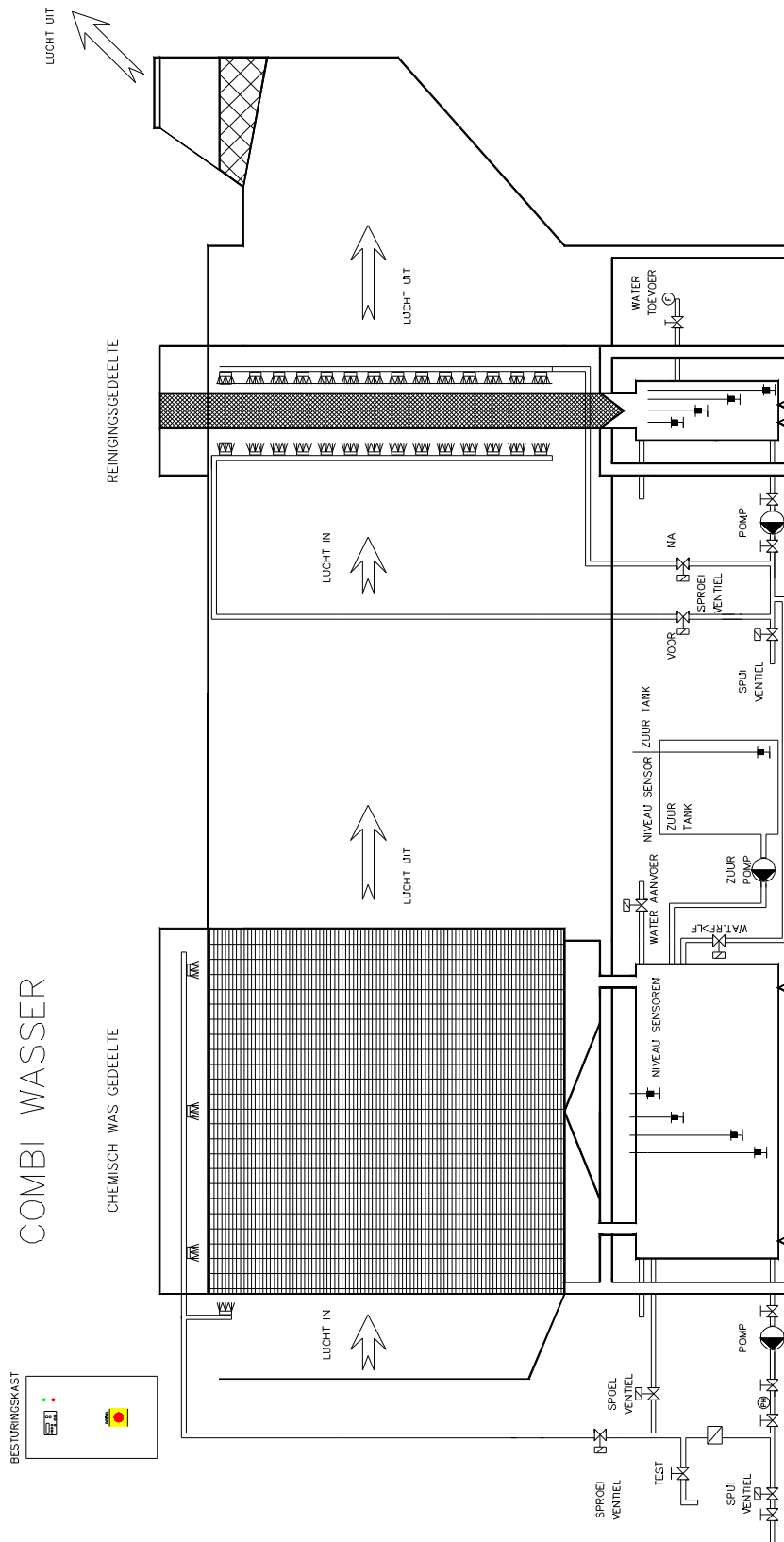
		wasser gaat het hierbij niet om het specifiek oppervlak van de lamellen, maar om het aanstroomoppervlak van het element waarin het lamellenfilter is geplaatst. Het lamellenfilter zelf heeft een capaciteit van maximaal 75 m ³ lucht per uur per m ² oppervlak
2f		aan te tonen met dimensioneringsplan bij aanvraag vergunning, waaruit onder meer de relatie met het aantal dieren per diercategorie blijkt (maximale ventilatie)
3a	Registratie	continue registratie van het aantal draaiuren van de circulatiepomp van zowel de chemische wasser als van de waterwasser met behulp van een urenteller
3b		continue registratie van het spuidebiet van de chemische wasser met een geijkte waterpulsometer
3c		de geregistreerde waarden moeten niet vrij toegankelijk worden opgeslagen.
4	Spuiregeling	het spuien van het waswater moet worden aangestuurd door een automatische regeling
5	Afvoer spuiwater	afvoer naar een aparte opslag, betreft alleen spuiwater van de chemische wasser
HET GEBRUIK VAN HET SYSTEEM		
	Onderdeel	Gebruikseis
a1	Instelling parameters en controle	de pH van het waswater in de chemische wasser moet voor verversing maximaal 4,0 en na verversing maximaal 1,5 bedragen
a2		het gehalte aan ammoniumsulfaat in het waswater moet maximaal 2,1 mol per liter bedragen
a3		elk half jaar bemonstering van het waswater in de chemische wasser (de eerste filterwand), zie hiervoor de checklist controle werking chemisch luchtwassysteem uit het technisch informatiedocument 'Luchtwassystemen voor de veehouderij'. Hierin zijn ook de eisen met betrekking tot de controle en de verslaglegging opgenomen.
b	Waswater chemische wasser	moet worden aangezuurd met zwavelzuur
c1	Spuiregeling	spuien van het waswater van de chemische wasser nadat dit water maximaal vijf keer achter elkaar op de ingestelde pH van 1,5 is gebracht
c2		aanvoer waswater naar de chemische wasser door middel van het spuien van het waswater uit de waterwasser
c3		de opgegeven spui frequentie moet bij de ingebruikname van de luchtwasser bekend zijn en moet bij de installatie worden bewaard
d	Opleverings-verklaring	opname belangrijkste gegevens (zoals controleparameters) en dimensioneringsgrondslagen in een opleveringsverklaring ¹ , door de leverancier na installatie van het luchtwassysteem te overhandigen aan de veehouder
e1	Reiniging	reiniging filterpakket in zowel de chemische wasser als de waterwasser minimaal éénmaal per jaar
e2		reiniging druppelvanger minimaal éénmaal per drie maanden

¹ In de opleveringsverklaring moet worden aangetoond dat het luchtwassysteem volgens de systeembeschrijving is uitgevoerd en gedimensioneerd.

f1	Onderhouds- contract	het afsluiten van een onderhoudscontract met de leverancier of een andere deskundige partij wordt sterk aanbevolen ² . In het onderhoudscontract moet een jaarlijkse controle en onderhoud van het luchtwassysteem zijn opgenomen. Verder zijn in dit contract de taken van de leverancier/deskundige partij opgenomen. Informatie over de standaardinhoud van het onderhoudscontract is opgenomen in de checklist onderhoud chemisch luchtwassysteem uit het technisch informatiedocument 'Luchtwassystemen voor de veehouderij'
f2		de wekelijkse controle door de veehouder moet specifiek plaatsvinden op de volgende punten: * chemische wasser: a. pH van het waswater (bijvoorbeeld met een lakmoespapier); b. waswaterdebiet en verdeling over het pakket (noteren meterstand urenteller, volgens voorschrift van de leverancier); c. spuiwaterdebiet (noteren meterstand watermeter en registratie spui moment, volgens voorschrift van de leverancier); d. ventilatie (volgens voorschrift van de leverancier); e. zuurdoseerinstallatie (inclusief kalibratie pH-meting, volgens voorschrift van de leverancier); f. zuurverbruik; g. vervuiling filter in wateropvangbak (indien nodig filter reinigen, volgens voorschrift van de leverancier). * waterwasser: h. waswaterdebiet en verdeling over het pakket (noteren meterstand urenteller, volgens voorschrift van de leverancier); i. spuiwaterdebiet (volgens voorschrift van de leverancier); j. ventilatie (volgens voorschrift van de leverancier); k. vervuiling filter in wateropvangbak (indien nodig filter reinigen, volgens voorschrift van de leverancier). De bandbreedte van de waarnemingen en bijbehorende acties zijn opgenomen in de bijlage controlepunten wekelijkse controle chemisch luchtwassysteem bij het technisch informatiedocument 'Luchtwassystemen voor de veehouderij'
g	Logboek	moet worden bijgehouden met betrekking tot: - de metingen, het onderhoud, de analysesresultaten van het wassysteem en de optredende storingen; - de wekelijkse controle werkzaamheden. Zie hiervoor de checklist onderhoud chemisch luchtwassysteem uit het technisch informatiedocument 'Luchtwassystemen voor de veehouderij'
h1	Rendementsmeting	moet worden uitgevoerd in de periode van 3 tot 9 maanden na installatie van het luchtwassysteem
h2		een herhaling van de meting in de zomerperiode van het derde jaar waarin de installatie in gebruik is, vervolgens een periodieke herhaling om de 2 jaar
h3		elke meting bestaat zowel uit een rendementsmeting voor ammoniak als een rendementsmeting voor geur
h4		de overige eisen voor de rendementsmeting zijn opgenomen in de checklist rendementsmeting luchtwassysteem uit het technisch informatiedocument 'Luchtwassystemen voor de veehouderij'
Werkingsresultaat		ammoniakverwijderingsrendement: 85 procent geurverwijderingsrendement: 70 procent (voorlopige)

² Een onderhoudscontract is een goed middel om te voorkomen dat de gebruiker problemen krijgt bij het afleggen van een verantwoording bij de handhaving.

	waarde)
Emissiefactor	Gespeende biggen: - 0,09 kg NH₃ per dierplaats per jaar, hokoppervlak maximaal 0,35 m² - 0,11 kg NH₃ per dierplaats per jaar, hokoppervlak groter dan 0,35 m² Kraamzeugen: - 1,25 kg NH₃ per dierplaats per jaar Guste en dragende zeugen: - 0,63 kg NH₃ per dierplaats per jaar, individuele huisvesting - 0,63 kg NH₃ per dierplaats per jaar, groepshuisvesting Dekberen: - 0,83 kg NH₃ per dierplaats per jaar. Vleesvarkens (inclusief opfokberen en opfokzeugen): - 0,38 kg NH₃ per dierplaats per jaar, hokoppervlak maximaal 0,8 m² - 0,53 kg NH₃ per dierplaats per jaar, hokoppervlak groter dan 0,8 m²
Verwijzing meetrapport	Rapport 1: Zwoll, M., 2004. Bericht über die Durchführung von Emissionsmessungen, Berichtsnummer 2004_10. Fachhochschule Münster; Rapport 2: Lorenz, Broer, L., Zechelius, M., 2005. Bericht über die Durchführung von Emissionsmessungen, projekt-Nr: 220605-534. LUFA Nord-West

NAAM:
Gecombineerd luchtwassysteem 85% ammoniakemissiereductie met chemische wasser (lamellenfilter) en waterwasser, voor kraamzeugen, gespeende biggen, guste en dragende zeugen, dekberen en vleesvarkens (inclusief opfokberen en opfokzeugen)

NUMMER:
BWL 2006.14.V1
Systeembeschrijving
April 2009

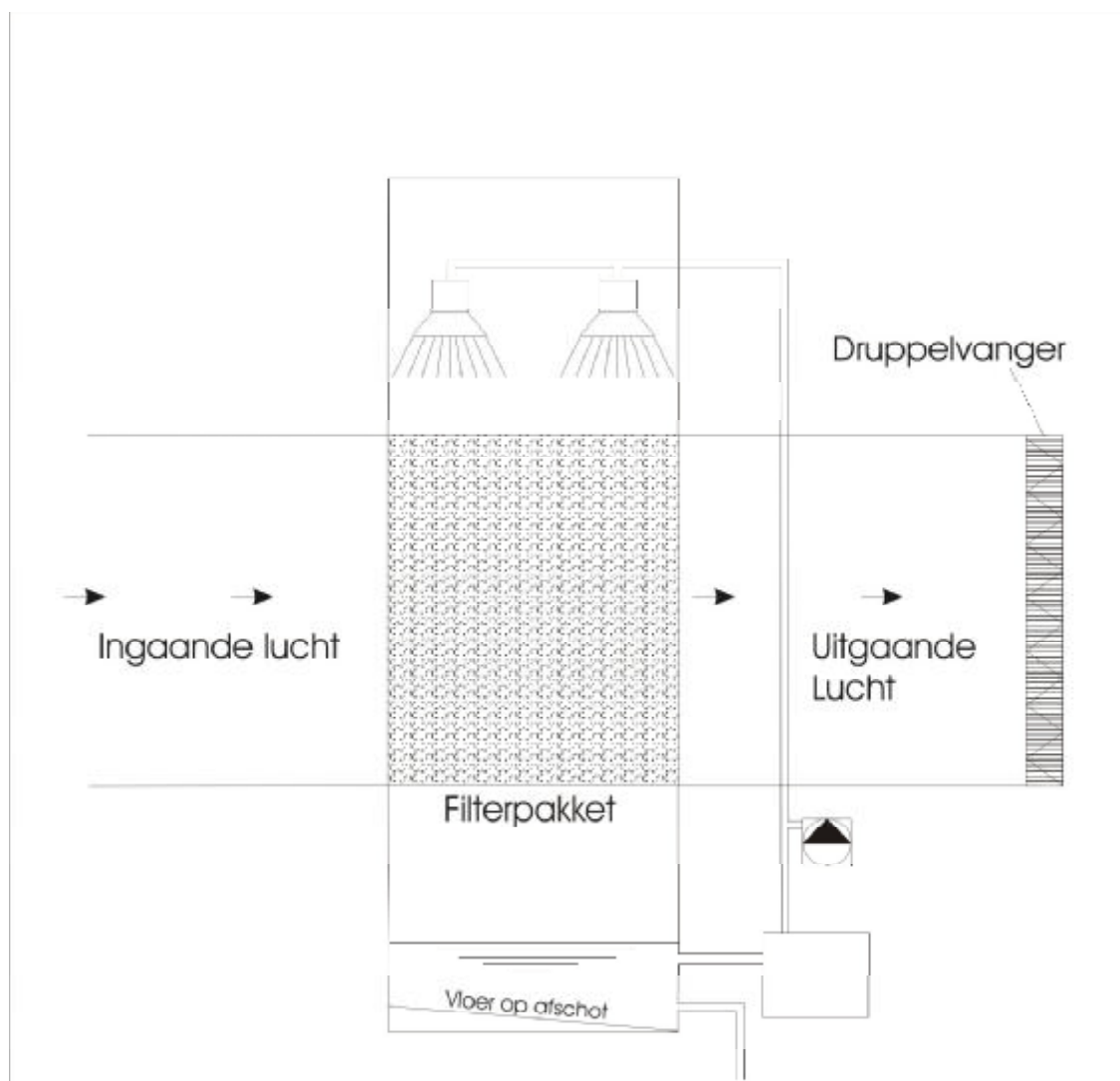
Nummer systeem		BWL 2008.08.V1
Naam systeem		Chemisch luchtwassysteem 95 % ammoniakemissiereductie
Diercategorie		Kraamzeugen, gespeende biggen, guste en dragende zeugen, dekberen en vleesvarkens (inclusief opfokberen en opfokzeugen)
Systeembeschrijving van		April 2009
Vervangt		Beschrijving BB 99.06.076 van 17 juni 1999
Werkingsprincipe		De ammoniakemissie wordt beperkt door de ventilatielucht te behandelen in een chemisch luchtwassysteem. Bij het beschreven systeem bestaat de installatie uit een filterunit van het type dwarsstroom. De wassectie bestaat uit een kolom vulmateriaal dat continu wordt bevochtigd met een aangezuurde wasvloeistof. De gezuiverde lucht verlaat vervolgens via een druppelvanger de installatie. De luchtwasser wordt opgebouwd uit modules met een capaciteit van 15.000 m³ lucht per uur. Bij passage van de ventilatielucht door het luchtwassysteem wordt de ammoniak opgevangen in de wasvloeistof, waarna de gereinigde ventilatielucht het systeem verlaat. Door toevoeging van zwavelzuur aan de wasvloeistof, wordt de ammoniak gebonden als ammoniumsulfaat, waarna deze stof met het spuiwater wordt afgevoerd.
DE TECHNISCHE UITVOERING VAN HET SYSTEEM		
	Onderdeel	Uitvoeringseis
1	Ventilatie	aanvoer ventilatielucht naar luchtwassysteem, zie hiervoor de checklist ventilatie bij luchtwassysteem uit het technisch informatiedocument 'Luchtwassystemen voor de veehouderij'
2a	Dimensionering luchtwassysteem	wasser van het type dwarsstroom
2b		opgebouwd uit een kolom kunststof filtermateriaal (type VSP 50, contactoppervlak filtermateriaal is 100 m ² / m ³) met een dikte van 0,9 meter
2c		via een druppelvanger verlaat de gereinigde lucht het systeem
2d		capaciteit maximaal 15.000 m ³ lucht per uur per 2,3 m ² aanstroomoppervlak
2e		aan te tonen met dimensioneringsplan bij aanvraag vergunning, waaruit onder meer de relatie met het aantal dieren per diercategorie blijkt (maximale ventilatie)
3a	Registratie	continue registratie van het aantal draaiuren van de circulatiepomp met behulp van een urenteller
3b		continue registratie van het spuidebiet met een geijkte waterpulsometer
3c		de geregistreerde waarden moeten niet vrij toegankelijk worden opgeslagen.
4	Spuiregeling	het spuien van het waswater moet worden aangestuurd door een automatische regeling
5	Afvoer spuiwater	afvoer naar een aparte opslag
HET GEBRUIK VAN HET SYSTEEM		

	Onderdeel	Gebruikseis
a1	Instelling	de pH van het waswater moet minimaal 3 en maximaal 4 bedragen
a2	parameters en controle	het gehalte aan ammoniumsulfaat in het waswater moet maximaal 2,1 mol per liter bedragen
a3		elk half jaar bemonstering van het waswater, zie hiervoor de checklist controle werking chemisch luchtwassysteem uit het technisch informatiedocument 'Luchtwassystemen voor de veehouderij'. Hierin zijn ook de eisen met betrekking tot de controle en de verslaglegging opgenomen.
b	Waswater	moet worden aangezuurd met zwavelzuur
c1	Spuiregeling	de opgegeven spui frequentie moet bij de ingebruikname van de luchtwasser bekend zijn en moet bij de installatie worden bewaard
d	Opleveringsverklaring	opname belangrijkste gegevens (zoals controleparameters) en dimensioneringsgrondslagen in een opleveringsverklaring ¹ , door de leverancier na installatie van het luchtwassysteem te overhandigen aan de veehouder
e	Reiniging filterpakket	minimaal éénmaal per jaar
f	Onderhoudscontract	het afsluiten van een onderhoudscontract met de leverancier of een andere deskundige partij wordt sterk aanbevolen ² . In het onderhoudscontract moet een jaarlijkse controle en onderhoud van het luchtwassysteem zijn opgenomen. Verder zijn in dit contract de taken van de leverancier/deskundige partij opgenomen. Informatie over de standaardinhoud van het onderhoudscontract is opgenomen in de checklist onderhoud chemisch luchtwassysteem uit het technisch informatiedocument 'Luchtwassystemen voor de veehouderij'
g	Logboek	moet worden bijgehouden met betrekking tot: - de metingen, het onderhoud, de analyseresultaten van het wassysteem en de optredende storingen; - de wekelijkse controle werkzaamheden. Zie hiervoor de checklist onderhoud chemisch luchtwassysteem uit het technisch informatiedocument 'Luchtwassystemen voor de veehouderij'
h	Rendementsmeting	het is mogelijk om een rendementsmeting voor te schrijven, zie hiervoor de checklist rendementsmeting luchtwassysteem uit het technisch informatiedocument 'Luchtwassystemen voor de veehouderij'
Werkingsresultaat		ammoniakverwijderingsrendement: 95 procent
Emissiefactor		Gespeende biggen: - 0,03 kg NH₃ per dierplaats per jaar, hokoppervlak maximaal 0,35 m² - 0,04 kg NH₃ per dierplaats per jaar, hokoppervlak groter dan 0,35 m² Kraamzeugen: - 0,42 kg NH₃ per dierplaats per jaar Guste en dragende zeugen: - 0,21 kg NH₃ per dierplaats per jaar, individuele huisvesting - 0,21 kg NH₃ per dierplaats per jaar, groepshuisvesting Dekberen:

¹ In de opleveringsverklaring moet worden aangetoond dat het luchtwassysteem volgens de systeembeschrijving is uitgevoerd en gedimensioneerd.

² Een onderhoudscontract is een goed middel om te voorkomen dat de gebruiker problemen krijgt bij het afleggen van een verantwoording bij de handhaving.

	- 0,28 kg NH₃ per dierplaats per jaar. Vleesvarkens (inclusief opfokberen en opfokzeugen): - 0,13 kg NH₃ per dierplaats per jaar, hokoppervlak maximaal 0,8 m² - 0,18 kg NH₃ per dierplaats per jaar, hokoppervlak groter dan 0,8 m²
Verwijzing meetrapport	Proefverslag P 4.39 van ASG (www.pv.wur.nl)

NAAM: Chemisch luchtwassysteem 95 % ammoniakemissiereductie, voor kraamzeugen, gespeende biggen, guste en dragende zeugen, dekberen en vleesvarkens (inclusief opfokberen en opfokzeugen)	NUMMER: BWL 2008.08.V1
	Systeembeschrijving April 2009